

प्रवेश सं० — ९०

विषयः वेदः

क्रम सं० १७

नाम संस्कार कौस्तुभः

ग्रन्थकार —

पत्र सं० २-१४५

श्लोक सं० —

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३३

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ८

आकारः १९" x ४.४"

लिपिः देवनागरी

आधारः काशी

वि० विवरणम् अपूर्ण

002389

वी० एस० यू० पा० — ७७ एस० सी० डी० — १३५१ — ४० ०००

अ. प्र. ९१ (सामवे.)
(महर्षि वेद)

(९०)

No. 58

लोडकर्मफलानि: ख. ग. २०००
६९ संस्कारकौस्तुभः

सुखान्विता फाल्गुनेश्रीमतीनारीरजोभासफलं क्रमात् अथतिथिफलं श्रीधरीयेगुरुः।
 प्रथमायां पतिं हंति द्वितीयायां सुखं भवेत् तृतीयायां श्रियैः स्याच्चतुर्थ्यां वृषली भवेत् पं
 चम्यां पुत्रलाभश्च षष्ठ्यां चारित्र्यविक्रया सप्तम्यां पुत्रद्विष्यादष्टम्यां पुत्रनाशनं नव
 म्यां रुदतीनीत्यं दशम्यां धर्मशालिनी एकादश्यां पतिस्निग्धा दश्यां क्रंदिनी भ
 वेत् त्रयोदश्यां मानधनात्पराबहुनेव कृत् पर्वण्यन्यगृहीता स्याद्विधादेवंति।
 येः फलमिति कश्यपोपि अष्टमीषष्ठ्यमारिक्ता दशसंक्रमेपि च वैधतौ च व्यतीपा
 ते ग्रहणे चंद्रसूर्ययोः विष्यां संध्या मुनिज्ञायां दुर्भगा प्रथमार्जव इति अथ पूर्वह्लादी
 नां फलं स्मृतिरत्नो शुभं चैव तु पूर्वह्ने मध्याह्ने मध्यमं फलं अपराह्ने तु वैधव्यं स

त्रि ३

वरात्रेश्वरममवेत् मध्यरात्रेमध्यमेस्यात्परात्रेश्वरममवेत्त इति स्मृतौ प्रातःकाले सुतधना
सायाह्ने सर्वभोगिनी मध्याह्ने तु मवेद्वेद्यानिशीथे विधवा मवेत् अथवारफलं ता
गणपतिव्रता दुःस्वीर्षुणी भगमाग्निनी पतिव्रता क्लेशभागा सूर्यवारादियुक्रमात् ।
मानुवारे भवेद्याधिः सोमवारे पतिव्रता दुःस्विता जौमवारे तु बुधे सौभाग्यसंयुता श्री
संयुता गुरोवारे पतिभक्ता रोगोर्दिने मंदवारे निराशा स्यात्पथमस्तौ रजस्वला इति अ
थ नक्षत्रफलं गर्गः सुभगा चैव दुःशीला वंध्या पुत्रसमन्विता धर्मयुक्ता व्रतघ्नी च
परसंतापनमोदिनी सुपुत्रा चैव दुःसुत्रा पितृवेषमनिरता सदा दीना प्रजावती चैव
पुत्राद्याचित्रकारिणी साध्वी पतिव्रता कष्टनित्यं समुत्रा कष्टचारिणी स्वकर्मनिरता

रामः
२

हिंसापुण्यापुत्रादिसंयुता नित्ये धनव्ययासक्ता पुत्रधान्यसमन्विता मूर्खी चारापुण्य
वती दसह्नीदेः क्रमात्फलं अथलग्नफलं मेघे सव्यमिचारा स्यादृषमे परभोगिनी
मिश्रुने धनभोगाद्या कर्कटे व्यभिचारिणी पुत्राद्या सिंह राशौ तु कन्यायां श्रीमती भ
वेत् विचक्षणतुलायां तु वृश्चिके तु पतिव्रता दुःस्वारिणी धनुःपुत्रे अयरे च पतिव्र
ता मकरे त्वेन हिना तु कुंभे निर्धनयुक्ता मीने विचक्षणलग्ने ग्रहसंस्था विवा
हवत् अथयोगफलानि देवज्ञमनोहरे आद्यतौ दुर्भगानारी विष्कंभे चेज्जस्व
ला वंध्या चैव तिगडे च म्लेच्छवती भवेत् गंडेतु पुंश्चली नारी व्याघाते चात्मघा
तिनी वज्रेण स्वैरिणी प्रोक्ता पाते च पतिघातिनी परिधेम तव वंध्या च वैधतौ पतिमा

रिणी शेषाः शुभावहा योगाय यानामफलप्रदा अन्यत्रापि न सिहः परिधस्य तु पूर्वार्धे च
 तापाते च वैधृतौ संध्यासप्तमवे विद्यां प्रथमार्धे च व्याघाते न वश्लं तु नराः पं
 चचतुर्दश इति अत्र संख्ययोर्विकल्पः अथ वस्त्रफलं सुभागाश्चेत वस्त्रास्यादृष्टव
 स्त्रापतिव्रता ह्यौ प्रवस्य च्छितीणां स्यान् च वस्त्रासु खान्विता दुर्भगा जीर्णवस्त्रास्या
 रोगिणी रक्तवाससा नीलांबरधरानारी विधवा मुष्णिता ततः मालिनांबरधरानारी
 हरिद्रास्याऽजस्वला वस्त्रे स्फुर्विषमारक्तविंदवः पुत्रमाप्नुयात् समाश्चेत्कन्यका
 चेति फले स्यात्प्रथमार्धे व इति अथ स्थानफलं ग्रामाद्वहिः परग्रामे नारी स्याद्यभि
 चारिणी पतिव्रताश्च मस्थाने सुभागाश्च मध्यतः ग्राममध्ये तु वृद्धिश्चेद्विधवा च दि

रामः

३

गंवरा उपरागे च दुःशीला आमुष्यं जलसंनिधौ धनमध्ये तु कन्याया धनधान्यसम
 द्विदेति देवरातः संमार्जनी काष्ठतृणाग्निसर्पान् हस्ते दधना कुलटा तदा स्यात् त
 ल्योपभोगे तपसि स्थितश्चेद्दृष्टेरजोभाग्यवती तदा स्यात् अथ प्रथमरजोदर्शने शि
 यचारः कथ्यः प्रथमर्जौ तु मुष्णिण्याः पतिपुत्रवती स्त्रियः अक्षते रासनं कर्तुं
 स्तस्मिन्नामुपवेशयेत् हरिद्रा मुष्णगंधादीन् दद्यात्तान् बलकं स्रजं आशिषो वाच
 ये युक्ताः पतिपुत्रवती न व दप्येन राजनं कुर्यात्सदीपे वा सयेद्गृहे ताः सर्वाः यज
 येत्यश्वाङ्गधमुष्णाक्षतादिभिः लवणादप्यमुक्तादि दद्यात्ताभ्यः स्वशक्तित इति ।
 अथ सर्वर्तुसाधारणनियनामाह वसिष्ठः त्रिरात्रं रजस्वला शुचिर्भवति सानां ज्यो

नाभ्यंज्यां नास्नानायादधः शयीत न दिवा स्वप्यान्नाग्निं स्थशं न रजुं स्थशे न दंतो घ्रा
 वयेत्तमो समश्रीयान्नग्रहां निरीक्षेत नाश्लीले किंचिदाचरेत्स्वर्वेण यिवेदं जलि
 नावापिवेत्त्रोदेनायसेन वापि ज्ञायत इति लोहेन ताम्रेण यद्यपि दक्षेण अंजना
 भ्यंजने स्नाने प्रवासं देत घ्रावनं न कुर्यात्सार्चवानारीग्रहाणामाक्षणे तथेति स्ना
 नमात्रं निषिद्धं तथाप्युपरागादि निमित्तके स्नाने प्रसक्ते वसिष्ठेन नास्नानायादि
 दिति मज्जनं निषिध्यते अत एव पराशरेण नियमः स्मर्यते स्नानेनैमिषिके प्राप्तेना
 रीपदिरजस्वला यात्रांतरिततोयेन स्नानं कृत्वा अतश्चरेत् सिक्तगात्रा भवेद्भिः सां।

रामः
 ४

मदिनतिर्णयस्तु पारिजाते चतुर्विंशमतेऽर्वाशयोक्त रात्रौ चेज्जननं मरणं रजः दृष्टं।
 ब्रह्मिना हित्वेत्तायेत्स्नानं रजः केचिदेवं दिते चैव जन्मनं मरणं रजो वा दृश्यते स्त्री॥
 एतां यस्याहस्तस्य शर्वरी अग्रे त्वर्धरात्रा व्याकम्तौ रजसि स्तके पर्वमेदिनं प्रादुक्ष
 ध्वं चेदुत्तरे हनीति। अत्र देशाचारतो व्यवस्था स्नातायाः कालोत्तरे पुनः रजो दर्शनेत्रि
 रात्रं घ्रातावेव व्यवस्थोक्ता तत्रैव संग्रहे स्तु स्नाता च यामौ घ्रात्युत्तरे रजस्वला स्ना
 नात्सप्तदशाहे च शोचने वशुचिर्न वेत् अष्टादशाहे वेकाहं घ्राहमेकोनविंश।
 तो। त्रिंशत्सप्तदशोत्तरेषु त्रिरात्रमशुचिर्न वेत् एतद्यस्याः किंचिद्दूनेऽर्णवामासि
 रजो नियमस्तद्वयं कश्यपस्तु एकादशाहे वेकाहं त्रिरात्रं घ्रादशो हनि कथं।

त्रिशत्रुविज्ञेयमिति कुण्डलिनोदितमिति एतत्पक्षादूर्ध्वं यस्या रजोनियमस्तद्विषये रा
जस्वलाशुद्धिप्रकारः स्वार्थसारे रजस्वलाषष्टिप्रतिकामिः शौचं कृत्वा मलं प्रहा
त्यदंतधावनं यत्पूर्वकं संगवे स्नायादिति ज्वरितायाः शुद्धिस्तस्य ग्रहे आतुरा चेन्न तु
प्रतीतस्याः स्नानं कथं भवेत् स्यद्वा तुलां परा स्नायाद्दशकृत्वोत्सनातुरा वा सोमिदं
शनिश्चैव परिधाय यथाक्रमं बालाणां भोजयित्वा यपुण्यादेन विशुध्यति अ
तुराणां तु सर्वेषां एवं शुद्धिर्विधीयते इति रजस्वलयोः परस्परं संसर्गं शुच्ययायः
स्यति संजयो उदकोद्येत् संस्ये सवर्णं चैकनर्तके तयोः स्नानं मिथः स्यर्शये च
गच्छंततः पिवेत् सवर्णयो नि संबंधे सौत्रे च रजस्वले मिथः स्यशेदमत्या तु स्ना

रामः

५

स्नानमात्रेण शुध्यतीति गलौक्यं नानापात्यं च गच्छंततः पिवेत् उदका यो र्यदा न्योन्य
मसंबंधः सवर्णयोः स्यशेदमत्या स्नात्वा च तस्मिन्नाद्या बुद्धिर्भवेत् मत्या तु नाद्या
दाशुद्धेर्मुक्ता चेत्प्रतिपत्तिं उद्येत्ततो तदा केचिदाहुस्तद्विषयं यथा उपवासेन
शक्ता चेत्तस्मिन्मदानमाचरेत् संभाषेतां स्यशेतां वा ब्राह्मण्यौ च रजस्वले आस्ता
न कालं नाश्रीयतामुभे ममित्यभिधातुं च क्वचित् मत्या रजस्वलाभ्यो स्नात्वा यथा
संकुर्यातां यथा गच्छेत्ततः शुध्यति एवमभ्यासतः शुध्येत्प्रायश्चित्तं समाचरेत् मत्या
रजस्वलाभ्यो न्योन्यं दृष्ट्वा ब्राह्मण्यौ भवेत् भवेदित्यतः पूर्वस्येति शेषः बालाणां
कृद्धमेकं तु शरीरादेन शुध्यतीति कथयः रजस्वलास्तिकावाचां जाले वा यदि

स्पृशेत् स्नानकालान्नाश्रीयादतिकृच्छ्रं समाचरेत् जनतः स्पृशेत्तत्तच्छानंसा
 त्वानारीसंस्पृशेत्तेजनांतरे वाग्यतावदिरासीत् स्नानकालादुपोषिणी प्र
 जायत्यंचरेत्पश्चात्पंचगव्यंततः पिबेत् विप्रान्द्वादशसंख्याकान्भोजयित्वा
 तुशुध्यतीति युष्मिणीसंस्पृशेत्तद्वादशुद्धंवानरंस्पृशेत् स्नानादूर्वाङ्ना
 भुंजीतमुक्तासमाचरेत् मोहादज्ञानतः स्पृशेत्तद्वापंचनखांद्दिशयैकशपा
 न्यश्चेत् अंडेष्टजानिचसर्वाणि जघादा स्नानवां रात्र पराशरः रजस्वलायदा स३
 ६२ हृष्टाश्वनाजंकरासमैः पंचरात्रं निराहृत्य पंचगव्येन शुध्यति ऊर्ध्वं तु द्विगुणं रामः
 नामैर्वक्त्रे तु त्रिगुणं तथा चतुर्गुणं स्मृतं मूर्ध्नि दशेन्यत्र व्रती भवेत् दुष्टरजोदर्श ६

नेशांतिमाह शौनकः आर्तवानां तु नारीणां शांतिं वक्ष्यामि शौनकः अन्नपुत्रादिला
 मायदं पत्योरभिष्टुते पंचमेष्टिचतुर्थेष्टिगृह्णाति यमुः सरं तस्मिन् नदनिकर्त्तव्यो
 न्तुहोमे विधानतः आचार्यं दत्त्वा सोमवनेश्वरितुष्टये द्वाभार्यचजपार्थचवर
 येदस्विजो बहून् यजमानो द्विजैः तः ईशं तीमं समाचरेत् गृहादीशानदिभागे ति ४
 देवतायजनाय च दोणप्रमाणं च न्येन ब्रीहिशित्रयं भवेत् कुंभत्रयेन चोपशौतं
 तु वस्त्रादिवेष्टयेत् दूरयेत्तीर्थसंज्ञैः प्रतिकुंभेन पयकपयकं स्तुक्तेनायनवर्च
 नप्रसुवं पदस्थया नृचायाः प्रवतस्तद्वलय्याचततः क्रमात् मध्यकुंभे द्द्विपे
 क्षान्यमौषधानि च द्वेमच ततश्च पंचरत्नानि गंधपुष्पास्ततादिकान् औषधानि च

त ३

बध्यंते मुनिभिः शान्तिकारणात् औदुम्बरः कुशादूर्वा राजीवचपविलंकाः विष्णुक्रांताय क
 तुलसीबर्हिषः शंखपुष्पिका शतावर्यश्वगंधाचनिर्गुडी सव्यपद्वयं श्यामार्गः पलाशः
 श्वपनसो जीवकस्तथा प्रियांगवश्च गोधसा व्रीहयोश्च स्य एव च क्षीरं च दधिसर्पिश्च य
 म्पत्रं तथोत्पलं कुरंतं कत्रयं गुंजा च चाभद्रकमुस्तकाः घट्टिंशदौषधानी ह्यथा संभ
 वमाहरेत् गजाश्च रथदन्ती कसौ गमाद्वदगो कुत्सात् राजघारप्रदेशाच्च मृदमाना
 यनिः क्षिपेत् कुम्भस्थापन इत्येतैर्तेन त्रेण कारयेत् मृत्तिकां चौयधा दानि मंत्रेण
 प्रतिपेक्षमात् कुंभोपरि न्यसेत्यात्रं कां स्पृश्यात् ताम्रमेव वा मन्मयं न वयात्रं वा स्वस्य
 विज्ञानुसारतः पात्रोपरि न्यसेत्यात्रं प्रतीमा भुवनेश्वरी तन्मन्त्रं वा न्यसेत् तत्र इन्द्रा

रामः
७

नु ३

णीचमुदरं आचार्यः यजयेद्देवीमगाद्यावरणानि च अन्यो वा यजने कुर्यात्तथा
 मंत्रसारया श्राणी यजयेद्देवीमिद्राणीमासु नारियु क्रमेण यजयेद्दिद्रमिद्रत्वा दृष्ट्या
 मं वयं अनेन विधिना कार्यः यजयेद्देव तात्रयं आवाहनादिसकलैरुपचा
 रैः पथकपथकं तन्मन्त्रं स्पृश्यात् तन्त्रेण भुवनेश्वरी जयेदाचार्य आहोमाहू
 स्तुतं च जयेत्ततः श्यशचैदक्षिणं कुंभं त्रिविगीको जयेदथ चत्वारिंशत्सक्तानि
 चतुर्मेत्रोत्तराणि च संस्पृशेत् तत्र कुंभे श्रीहरं रुद्रं संख्यया शान्द्राग्निस्तुतं च तत्र
 चैव स्पृश्यात् तत्र जयेत् कुंभस्य पश्चिमे देशे शान्तिहोमं समाचरेत् अन्वाधानं ततः कु
 र्याच्चोमतं त्रं समाचरेत् यस्यापात्रनिधानं तं कृत्वा चार्यो धिजैः सह दूर्वाभिस्तिलः

गोधमैः पायसेन घृतेन वा पायसां श्रवणेन तत्र सावित्रं च हविश्च यत् कृत्वा ज्यभागा
पर्यंतं हविरुद्यासा नादिकं तिस्रमिष्टैव दूर्वाभिरेकैकाचादुतिर्मवेत् आमिमंत्र
प्रयुक्तामिर्गायत्र्या जुहुयात् क्रमात् ऋद्धोत्तरसदस्रं तु शतमष्टोत्तरं तु वा तिस्रमिष्टै
श्वगोधमैर्द्व्येणाज्यादुतीर्दुनेत् ऊहुयात् त्रयसेनैव आज्येन द्दुनेत् क्रमात् ।
हविश्चतुष्टयेनैव प्रत्येकं समसंख्यया गायत्र्यैव च होतव्यं दवीरत्रचतुष्टयं ततासि
ष्टकं तं दुत्वारं ऊ प्रदरणं तथा अयाश्चेत्यादुतीर्दुत्वासमुद्रादूर्मिस्तुतः संतता
माज्यधारां तां कर्णादुतिमथाचरेत् परिवेषनपर्यंतं होमशेषः समापयेत् सहैव
धास्थिते सत्रप्रतिकुंभस्थितोदकैः ऋतुमत्यास्थिताशंतिर्दपतीयांसु स्वायच

शमः
८

अथा १ शंतिरभिषेकः अभिषेकमंत्राश्चोच्यंते शौनकादिभिः आयोद्विष्टेति तवभिः सूक्तेन च त
तः परं इंद्रो जंगत्वेनैव पावमानैः क्रमेण तु उभयं शृणुवन्नः स्वस्तिदाविश एकया अं
वकेन च मंत्रेण जातवेदस एकया समुद्रज्येष्ठादित्यदिचतुर्भिश्च प्रसिद्धकैः कार्यता
मिति मंत्रैश्च त्रिभिश्चाभिषेकावामं इमां आयस्तु चैव नैव देवस्य पितरं तथा याते रुद्रेति मंत्रेण तिमंत्रतः ७
त्रेण शिवसंकल्पमंत्रतः इंद्रत्वाद्युषमेव यं मंत्रैश्चैवाभिषेचयेत् सा च वस्त्रांतरं धत्वा मंत्रेण यतमी
पुनश्चोपवसेत्सती उयव सनमत्रहमीयावस्था ८ विप्रान्चिधिवदभ्यर्च्य शानं तु मनेर
गंधपुष्पाक्षतादिभिः घेनुं पयस्विनीं दद्यादाचार्यो यच भूषणैः सदक्षिणमनडाहं दक्षिणं तु मनेर
प्रदद्यादुदजापिने ऋत्विभ्यश्चापि सर्वेभ्यो दद्याद्देदक्षिणांततः मरुशंतिः प्रजानस्य ४

प्पाथविप्राशीर्वाचनंततः ब्राह्मणभोजयेत्यश्वात्मुंजीतस्वर्जनैः सह स्मृतौ ब्रा
 ह्मणभोजयेत्यश्वाद्देवज्ञं भोजयेत्ततः एवं यः कुरुते शांतिं दक्षिणा देया कात्यायनः
 शौनकोक्तो प्रकारतः तदनिष्टं तु सकलं सद्य एव विनश्यतीति मुख्यदक्षिणाशा
 कौनिष्क्रयो दक्षिणा देया कात्यायनः दशकार्षापणधेनाविति अथावनडुहि
 स्मृता इति च कार्षापणमाह नारदः कार्षापणो दक्षिणा स्यादिति शिरोयः प्रवर्तते ।
 पणैर्निवृद्धः सर्वस्यांघोदशैव पणाः सन्ति अथः शांतिप्रयोगः बहुतरदोषदुष्टे प्रा
 थमरजोदशने द्वितीयादिरजोदर्शनोत्तरं स्वल्पदोषदुष्टे तु तदनंतरमेव गार्गीयानां
 प्रसासन्नदिने सा कार्या कर्त्तव्या स ह कृतस्नानादिनित्यक्रियापवित्रपाणि राचम्य

रामः
 ए

प्राणनायम्यदेशकालौ संकीर्त्या स्याः मम भार्यायाः प्रथमरजादर्शने ईदृशदुष्टमा
 सादिस्त्वित्तसर्वरिष्टपरिहारघाराश्रीपरमेश्वरप्रात्यर्घ्यसग्रहमखांशौनकोक्तो
 शांतिकरिष्ये इति संकल्प्य गणयति स्नानादि आचार्यं तत्त्विवरणं तं कुर्यात्
 आचार्यस्तु यथा स्वर्गेशकादीनां दृढस्यतिः तथा त्वं मम यज्ञे सिन्नाचार्यो भव
 सुव्रत यथा चतुर्मुखो ब्रह्मा स्वर्गलो कपितामहः तथा त्वं मम यज्ञे सिन्धु
 भव द्विजो तम अस्य यागस्य नियत्यै भवं तं प्रार्थितामया सुप्रसन्नाः प्रकुर्वन्तु ।
 शांतिकं विधिपूर्वकमित्यत्विजो ततो बस्त्रगंधादिभिर्घ्राशक्तितेयां यजनं
 आचार्यः पवित्रपाणिर्देशकालौ संकीर्त्य यजमानानुज्ञया चार्यकर्म करिष्य

इति संकल्प्य यदत्र संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्र स्थितं
तत्र गच्छतु अथ का मे तु भूतानि पिशाचाः सर्वतो दिशं सर्वेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म
समाप्तेन प्राच्यादिर्दक्षिणादिक्षिप्तेन सर्वपापान्त्रिकार्यशुचीवोद्ब्यामरुताः
वीनां शुचिर्हि नो मध्यं श्रुतिभ्यः श्रुतेन सत्यं तसापचायं बुचिजन्मानः श्रुचयः प्राचकाः ।
अग्निः श्रुचिर्ब्रह्मतमः श्रुचिर्विप्रः श्रुचिः कविः श्रुचीरोचत आहुतः उदने श्रुचयस्तव श्रुचा
जानंत ईरते तव ज्योतीषां चर्यं इति पंचगव्येन प्रोक्ष्य आपो हि येत्येति च न श्रुचा निरंजि
स्तथैव प्रोक्ष्य कृतां जलिः स्वस्वयनं तार्क्ष्यं मरिचं मिमंस्ते वायुसं देवतानां असुरा
मिंस्रस्वसं प्रकृष्टं हृद्यं न वक्षेमि वारुहे मं हो मुचसां गिरसां यंच स्वत्प्रात्र्यं मनसा ॥

रामः

१०

चतुर्ध्वं प्रयतयाणिः शरणं प्रपद्ये स्वस्ति संवादेष्टु मयं नो अस्तु देवा आर्यं उतु या तु धाना
अपयंतु विष्णो देव जनरं स्वस्ति देवतां संप्रार्थ्य भुवनेश्वर्यादि प्रतिमात्रयस्य प्रभु
त्वारणं कुर्यात् अग्निः सप्तिमिति स्तुते न वैश्वानरोऽग्निस्त्रिष्टुप् अस्तु त्वारणे वि० अ
ग्निपदरहितेनाग्निः सप्तिमिति स्तुते नानिषिच्य पुनरग्निपदयुक्तेन तेनैवाग्निं विचेत् ।
इत्यग्न्यत्वारणं अत्र शोधयन् ततो गृहादीनां मध्ये दक्षिणे त्रयोश्च महागोः
एधि वीचन इमां यज्ञं मिति स्तुतां यियतां नो मराम निरिति नृनिस्पृष्टा अथ यः संबदे
हेतुमेन सह राज्ञा यस्मै कृतेणेति ब्राह्मणस्तं राजन पारया मसीति श्रेण परिमित
ब्रह्मिस्तेषु देवेषु राशि त्रयं कुर्यात् पलं मुवर्णे श्रुत्वारः कुडवं प्रसृज्याटकं श्रेणं
चत्वारिके चेति पूर्ववत् चतुर्गणं इति षोडश प्रस्थातृको श्रेणः ततः आकलशेषु धावः ॥

त्रिपवित्रेपरिविच्यते उक्तेर्यद्वैशुवर्धतइतिमध्यदक्षिणोत्तरक्रमेणप्रक्षालितमब्रणम।
 कालककुंभत्रयसादयेत् प्रमुवत्रायइत्यस्य सिंघन्तित्रेयमेधोनद्यौजगती कलशेषदं
 कपरणेवि० प्रमुव त्रायौ महिमानमुत्तमंकारुर्वीचातिसदनेविवस्वतः प्रसप्तसप्तत्रेक्षा।
 हिवक्रमुः प्रसत्तरीणामतिंसिंघरोजसा प्रतेरद्वरुणेयातवेपथुः सिंधोयद्याजोत्र।
 म्यइत्यस्वे भूम्याअधिप्रवतायासिसानुनायदेशमग्रंजातामिरज्यसिदिबिस्वनोयततो
 भूम्योपर्यनंतं श्रुष्ममुदिर्षनानुना अत्रादिवप्रस्तनयंतिदृश्यः सिंघर्यदेतिदृश्यमोन।
 रोहवत् अत्रित्वासिंधोशिशुमिनमातरोत्तमा अर्धतिप्रयमेवधेनवः राजेवयुध्यानय
 सिन्धमिस्तिस्त्रौयदासामग्रं प्रवतामिनदसि इमंमेगगेयमुनेसरस्वतीश्रुतुंइत्योमंसचता
 परुष्यया असिंघ्यामरुद्वेवितस्रयाजकीयेशुत्तामुषोमया तृष्टामयाप्रथमंयातवे

रामः

११

रु० ९

सप्तः सुसत्तीरसयाश्चेत्यात्या त्वंसिंधोयागोमतीकुमुदन्वासुरयंपानिरीयसे रुज्जीत्येता
 रुशतिमहित्वापरिज्रयांसि भरतेरजोसि अदध्वासिंधुरयसामयस्रमाश्चानचित्रावपुषी
 वदर्शता स्वस्वासिंधुः सुरयासुवासा हिरण्यपीमुकृतावाजिनीवती ऊर्णावतीपुवतीः
 मालमावत्कताधिदत्तेषुभगामध्वृधं सुखंरंयुयुजेसिंधुरश्विनंतेनवाजंसनिध।
 दस्मिनाजौ महान्मसःमहिमापनस्यतेदध्मस्यस्तयशसोविरागिनः याः प्रवतइत्यस्य
 वसिष्ठोनधः शक्ररी कलशेषदकपरणेवि० याः प्रवतोनिवतउधतउदन्वतीरनु
 दकाश्रयाः ताअस्मभ्येययसापिन्वमानाः शिवादेवीरशिपदाभवंतुसर्वानद्योअशि
 मिदामवंतु ततः गंधद्वारांदुराध्वोन्नित्यपुष्टाकरीक्षिणीं अश्वरांसर्वभूतानांतामिहे
 परुष्येअये याअश्वधीः पूर्वाजातादेवेन्यस्त्रियुगंयुरा मनैनुवज्जणामहंशतंधामनि

सप्तच ॐ अधयः संवदंते सोमेन सह राज्ञा यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन् पारया मसि
 तियवांश्च त्रिष्वपिकलशेषु क्रमास्ति पेर देमयं चरन् प्रक्षेपोत्तरं वागेधादिप्रक्षेपः
 तिवक्ष्यामः ततो मध्यमकुं प्रेगायत्र्यायवद्वाहितिनमायकं गुण्यामाकमुलान्द्विह्वा
 तथैव दुदुं वरकुशदूवीरकौत्यलचं यकवित्वविष्णुक्रोततुलसीवर्हिः शंखपुष्पा
 शतावर्षश्च गंधानिर्गुडीरक्तपीतसर्षपायामार्गपलाशपनजीवकप्रियंगुगोक्ष्म
 ब्रीह्यश्च तदधिदुग्धघृतः पद्मपत्रनिर्लोत्यलसितरक्तपीतकुरंदप्रियंगुं मेघ्म
 ब्रीह्यश्च तस्य जावचा मरुमुस्तकाख्यानि द्वात्रिंशदौषधानियमथासंभवं वा प्रक्षिप्य वि
 श्वपिकलशेषु हिरण्यरूपः सहिरण्यसंहगयो न पात्से दुहिरण्यवर्णीः हिरण्ययात्यरि
 योनेर्निषधा हिरण्यदाददत्यं नमस्मै शति हिरण्यं सहिरण्यत्नानि द्वात्रिंशदौषधानि सति

रामः

१२

ताम्राः तं भागं चित्रमीमहे इति पंचरत्नानि गंधद्वारादुराधर्षी नित्यपुष्पां करीषिणीं
 रासर्वस्तानां तामिदोषहृये प्रियमिति गंधयाः फलिनीर्यां फलाज्यपुष्पायाश्च यु
 धिणीः वृहस्पतिप्रसूतास्तानोमुचं त्वेह स इति फलानि जाश्वरण्यावल्मीकसंगम
 रुदगोष्ठमदः स्योनाययिचीनवानसुरनिवेशीयद्वानः शर्मसप्रथः या ॐ अधयः
 पर्वी जाता देवेभ्यस्त्रिपुणोपुर मनेनुवभूणमहेशतंधामाति सप्तच इति सर्वौषधाः
 ॐ अधयः संवदंते सोमेन सह राज्ञा यस्मै कृणोति ब्राह्मणस्तं राजन् पारया मसि
 यवान् कांडात्कोडात्परोहंती परुषः परुषः परिणवानो हृद्वे प्रतनु स हस्त्रेण शतेन
 च इति दुर्वी अश्वत्थे वो निषदनं पर्णेवो वसतिष्कृता गोभाज इत्कि लासथयत्सन
 वयपरुषं पंचपल्लवां निक्षिप्य युवा मुवासाः परिवीत आणस उश्रेया भवेति जाय

मानः तेधीरासः कवयउन्नयतिस्त्राध्याउमनसादेवतयंत इतिसत्रेणवाससावेष्टि।
 तान्कलशान्कंठान्कत्वापुष्पमालादिभिः कलशान्स्थयेत् ततः कलशाना।
 मुपरिदधातुमयंबैणवमयंमन्त्रयंताशुर्णपात्रत्रयंस्वरात्रयनुसारेणएणाद
 वतिमंत्राव्याविधायतद्वयिश्चेतवस्त्रत्रयंचंदनादिकृताष्टदलपुक्तन्यसेत्
 मध्यमेस्यापितप्रतिमागोबुधुवनेश्वरीमावाहयेत् गायत्र्याविश्वामित्रोभुव।
 नेश्वरीगायत्रीः ऋजनेविनिः भुवनेश्वरीमावाहयामि एवंदक्षिणकलशेइरा
 णीदृषाकथिरिंशणीपंक्तिः इराणी५० इराणिमासुनारीपुसुभागमहेश्वरं न
 ह्यस्याश्रयंचनचरसांमरतेपतिर्विश्वस्मादिंइउत्तरः इत्वाविश्वामित्र इरागा
 यत्री इइरजने इत्वादृषभंवयंसुतेसोमहवामहे सयाहिमध्वोअंधसः ततो।

रामः
१३

मध्यमकलशेअंगाघावरणदिवताभ्योनमः इत्यावाह्यसप्रणवगायत्र्यंतेअंगाघवारणदेवा
 येभुवनेश्वर्यैत्रासनंसमर्पेयमित्येवंमोदुगोपचारैः ऋजनेंकुर्यात् अशक्तौकुर्मुवनेश्व
 रीसंयज्यउक्तमंत्रायांकोहानुसमयेनइराणी५०योः कोदुगोपचारैः ऋजनेंकुर्यात् अश
 क्तौकुभुवनेश्वरीसहैवपराणीनुसमयेतनाममंत्रायांवाकृत्वातयोः ऋजने ततोम
 ध्यमकुभुस्यष्टात्राचार्योऽसहस्रप्रष्टवातंवागायत्रीजलाश्रासक्तंचजयेत् हिरं
 ण्यवर्णमितिपंचदशशर्बेस्वस्त्यक्तस्यकूर्दमानंदक्षिक्तैदिरासुतारुघयः श्रीर्द
 वता आस्तिस्रोभुधुनः ततएकाप्रस्तारपंक्तिः ततोद्वित्रिष्टुभौ ततोष्टावनुष्टभौत्याप्र
 स्तारपंक्तिः जपेवि० हिरण्य वर्णंहरिणीं सुवर्णरत्नस्रजां चंद्रहिरण्यपीलक्ष्मीजा
 तवेदोमप्रबह ताम्मआबहजातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनी यस्यांहिरण्यंविंदेयेगामा

श्वं पुरुषानहं श्रयणीरथमध्याहसिनादप्रमोदिनी श्रियं देवीमुपकृये श्रीर्मादेवीनुश
 तो को सोमितां हिरण्यप्राकारमाद्रिज्वलती तप्तो तर्पयती पत्रे स्थितो यत्र वर्णातामिहो
 पकृये श्रियं चंद्रप्रभासां यत्र साज्वलं तं श्रियं त्रैके देवजुष्टामुदरां तोयत्रनेमिशरणम्
 हंप्रयच्छेत् क्षीर्मेन श्यतो त्वं वृणोमि आदित्यवर्णं तपसो धिजातो वनस्पतिस्तव वृक्षो
 यवित्त्वः तस्य फलानितपसा नुदं तु मायांतरायाश्च वात्साञ्जलक्ष्मीः उपैतु मां देवसखः
 कर्त्तिश्च प्रणिनासह प्रादुर्भूतो कृत्वा ये स्मिन्कीर्त्तिं दृष्टिं ददातु मे स्तुतिपासामलाज्ये
 याञ्जलक्ष्मीर्नाशया मयहं अक्षतिमसमधि च सर्वो निर्णुद मेऽहं गंधद्वारां दुग्ध
 र्वां नित्यपुष्पां करिणीं ईश्वरो सर्वभूतानां तामिहोपकृये श्रियां मनसः काममा
 कर्त्तुं वाचः सत्यमशि मदि पश्यन्तोरूपमनस्य मयं श्रीश्रयतो यशः कमेदमेन प्रजाम्

रामः
 १४

तामिहो संभ्रमकर्मः श्रियं वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनी आयः स्रजं तु स्निधानि चिह्नीत वसा
 समेगहे निचदेवी मातरं श्रियं वासाय मे कुले आर्द्रपुष्करिणीयुष्टीमुवर्णा हेममालिनी सूर्यहि
 रण्यपीलक्ष्मी जातवेदो ममावहः आर्द्रयाः करिणी यद्विधिं गानां पद्ममालिनी चंद्राहिरण्य
 पीलक्ष्मी हिस्सं जातवेदो ममावह तां ममावह जातवेदो लक्ष्मीमनपगाग्निनी यस्यां
 हिरण्यप्रभुतां गोदास्योऽन्विदेयं पुरुषानहं यः शुचिः प्रयतोऽस्त्वानुदुयादाज्यमन्न
 हं श्रियः पंचदशर्चवः श्रीकामः सततं जयेत् तत एकोऽप्येति गदक्षिणकलशेरुद्रसक्तौ
 निजयेत् यथा कद्रुद्वयेति नवर्चस्पधोरः कण्वोरुद्रो गायत्री जयेः कद्रुद्वयप्रचेतसेमी
 कुक्षमाय तव्यसे वोचैमशतमेरुदे यथा नो अदितिः करत्यश्चेन्नभ्यो यथा गावे यता

तोकाय रुद्रियं यथानोमित्रोवरुणो यथा रुद्रश्चिकेतति यथा विश्वे सजो घसः गायति मे
 धमति रुद्रं जलाघमे घजं तद्धं योः सुममीमहे यः शुक्र इव सूर्यो हिरण्यमिव रोचते श्रेष्ठो
 देवानां वसुः शन्नः करन्यर्वते सुगमे घामेघ्ये न न्योनारिभ्यो गवे अस्मे सोमश्चियमधिनि
 धेदिशन्नस्य नृणां मदिशन्नस्य वृणां मानः सोमपरिवाधो मारातयो जुहुरंत आनश्
 दोवाजे मज्ज यास्ते प्रजा अमृतस्य परस्मिन् धाम नृतस्य सूर्धाना मा सोम तेन आश्रयंतिः सोम
 वेदः इमा रुद्राय तव से इत्येकादशर्चस्य सक्तस्य कुत्सो रुद्र आद्यानवजगत्यो द्वित्रिष्टु
 नौ जयेः इमा रुद्राय तव से कपर्दिने स्य घीराय प्रमरा महे मतीः यथाशम सधियदेवा
 तुष्यदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरं मलानोरुद्रोतनो मयस्क धिचय घीराय नमसा वि

रामः
 १५

धे मते यद्धं च योश्च मनुराये जेष्ठिता तदश्या मृतवरुद्र प्रणीतेषु अश्या मते सुमतिं देवयज्ञ
 या न्यय घीराय तवरुद्र मीढः सुमायं निक्षिप्तो अस्माक मा चारिष्य वीरा जुहवाम ते ह
 विः त्वेषं वयं रुद्रं यद्वा घं वं कुंकुमि मवसे िक्ष्यामहे आरे अस्मदैव्यं दे लो अस्पृतु सुम
 ति मिधय न स्यादृणी महे दिवो वराह मरुषं कपर्दिने त्वेषं रूपे न मं सानि दूषामहे हस्ते
 विचित्रे य जा वार्याणि शर्मे वर्मैर्द्धि रस्मयं संत इदं पित्रे मरुता मुच्यते वचाः स्वादोः स्वा
 दीयो रुद्राय वर्धने रास्वा च नो अमृतमर्त्तमो जने त्मने तोकाय तनयाय प्रल मानो महांत
 मुतमानो अर्मेकं मानो उक्षत मुतमान उक्षितं मानो वधीः पितरं मोत मातरं मानः प्रियास
 नोरुद्र रिषः मानस्तो केतनये मान आयौ मानो गोष्ठमानो अश्वे पुरी रिषः वीरान्मानो रुद्र

भामितोवधीर्हविष्मंतःसदमित्वाहवामहे उपतेस्तोमान्यश्रुयाऽवाकरंरास्वापितर्मरुतांमु
 ल्ममस्मे मशहितेमुमतिर्मलयन्नमायावयमवस्तेष्टणीमहे आरेतेगोघ्रमुक्तुषधं क्षयधी
 रस्तम्नमस्मेतेअस्त मजाचनोअधिवक्त्रहिदेवाधाचनः शर्मयन्नधिवहीः अवोचामनमो
 अस्माअवस्यवः शृणोतुनोदवंरुमरुत्वान् तन्नोभिन्नोवरुणोमामहंतामदितिः सिंघः
 एधिवीतुतद्यौः आतेषितरितिपंचदशर्चस्यस्तक्रस्यात्समदोरुदस्त्रिष्टुए जयेः आतेयि
 तर्मरुतांमुमनेतुमानः सूर्यस्यसंदृशोद्युयोथाः अभिनोवीरोअर्बतिस्तेतप्रजायेमहिरुद्रा
 जामिः स्वादत्तैभीरुद्रांतमेभिः शतंहिमाअशायिनेषजेभिः व्यस्मन्नेषोवितरंय्योहोव्यमीवा
 श्वातयस्वाविष्वाः श्रेष्ठेजातस्यरुद्राश्रियासितवस्तमस्तवसांबज्जवाहो पथिणाः पारमंह

रामः
 १६

सखस्तिविश्वअमीतिरपसोयुयोधि मात्वाहवुक्नुधामानमोभिर्मादुयुतीद्यमभासहृती उंनो
 वीरांअर्ययेषजेभिर्भिषक्तमेत्वाभिषजांशृणोभि दवीमभिर्हवतेयोहरिर्भिरवस्तोमनीरुद्रदिधीय
 रुद्रादः सुहवोमानोअस्येवन्तुः सुशिप्रोरीधन्मनोये उन्माप्रमंदहयमोमरुत्वांत्वक्षीयसाव
 यसानाधमानं घणीबद्धायामरयाअशायविवासेरुद्रस्यमुक्ते कास्यतेरुद्रमलयाकुहस्तोयो
 अस्तिनेषजोजलायः अपमर्तीरपसोदेवस्यामीनुमाद्यमवक्षमीयाः प्रवञ्चवेद्यमयायशि
 तीचेमहोमहोमुद्युतिप्रारयाभि नमस्याकललीकिनेनमोभिर्गणीमसित्वेधेरुद्रस्यनामास्थिरे
 भिरंगैः पुरुपउग्रोवन्तुः शुक्रेभिः पिपेशिहिरण्यैः ईशानादस्यभुवनस्यभरेनवाउयोषडुद्रा
 दमुयं अहन्विमर्षिसायकानिधन्वाहं निष्कंयजतंविश्वरूपं अहंनिदंदयसेविश्वमस्येन

वा३७ जीवो रुद्रत्वदस्ति कृदिश्रुतं गर्भसदं युवानं शानं भीममुपहृत्तुमुपे मन्त्राजरीत्रेरुद्रस्तवानो
 न्मते अस्मिन्निवपंतु सेनाः कुमारश्चित्पितरं वेदमानं प्रतिनानामरुद्रोपयेतं मरेदीतारं सत्यतिग
 एषेस्तुतस्त्वं मे जाघरास्यस्मे यावो मे यजामरुतः श्रुचिनि याशं तमा वृषणो यामयो मया नि
 मनुरृणीतायितानस्ताशंच योश्च रुद्रस्य बाधेन परिणोहेति रुद्रस्य वृज्याः परित्वेषस्य दुर्मतिहा
 गात् अजस्त्रिराप्रधवश्चस्तनुश्चमादस्तोका यतनयायमल एवाबन्धो वृषमचेकिता नयथादे
 वनरुणीधेनहंसी हवनश्रं नोरुद्रहवेधि वृद्धदेमविदधे कवीराः इमारुद्रयेति चतस्रणां
 वसिष्ठो रुद्रस्ति यो जगत्स्योत्यात्रिष्टुप जयेवि इमारुद्राय स्थिरधन्वने गिरः क्षिप्रैव वेदे वा
 यस्वधा चै अवाहाय सहमानाय वेधसेति ग्मायुधाय भरताश्रणो नुनः सहित्येण क्षम्यस्य

रामः

१३

जन्मनः साम्राज्येन दिव्यस्य चेतति अवं नवं तीक्ष्णो दुरश्चरानमावो रुद्रजासुनो भव याते दि
 ध्रुवस्य दिवस्य रिक्तया चरति परि सावृणक्तुनः सख्यं ते स्वयिना तमे यजामानस्तोके
 धुतनयेषु रीरिषः मानो वधी रुद्रमापरादा मते मम प्रसितौ हीलितस्य आनो भजवर्हिषि
 जीवशंसे ययं यातस्वस्तिभिः सदानः आवो राजानं वामदेवो रुद्रश्चिष्टुप जयेवि नियो आवो
 राजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं सत्ययजरोदस्योः अग्निपुरातनमिहो रचित्तादिरण्यरूपमवसे
 रुणुध्वं तमुद्युह्यत्यस्य नौ मे त्री रुद्रश्चिष्टुप जये तमुद्युह्यः स्त्रियुः सुधन्वा यो निविश्व
 स्य क्षयति मे यजस्य यत्त्वामहे तौ मनसा य रुद्रं नमोभिर्देवमसुरं दुवस्य भुवनस्य पितरं म
 जिश्वा रुद्रश्चिष्टुप जयेवि भुवनस्य पितरं गार्गिरा नी रुद्रं दिवा वर्धया रुद्रमसौ वृहंतं मय

मन्तरमुष्ममग्धुवेमकविनेषितासः श्रवकं वसिष्ठो हरेनुष्टुप जये॥ श्रवकं यज्ञामैदेहगंधिं
 शिवध्वने उर्वारु कंबधनामृत्योर्मुक्षीय मामतात अन्यश्चत्विगुत्तरकलशस्य शनकावृत्ती
 रुद्रं जपेत् ततः शन्नं द्वादशीति पंचदशस्य स्तुतस्य वसिष्ठो विश्वेदेव स्त्रियुप जये॥ शन्नं द्वाद
 शी भवतामवोभिः शन्नं द्वादशवरुणाशतद्व्याशमिंशसोमोमुवितायशं योः शन्नं द्वादशस्य एणावा
 जसातौ शन्नो मगा शमुनः शन्नो अस्तु शन्नः पुरंधिः ~~शन्नो अस्तु शन्नः पुरंधिः~~ शमसेतुरा
 यः शन्नः सत्यस्य सुयस्य मेस्पशंसः नो ऊरिः शन्नो देवानां सुभरुवातिसेतु शन्नो अग्निर्ज्योतिरनीको
 अस्तु शन्नो मित्रावरुणावश्विनारं शन्नः सुकृतां सुकृतानि सेतु शन्नं दधिरो अभिवाचुवातः रामः
 शन्नो द्यावापृथिवी पर्वहूतौ शमं तविष्टं दृशये नो अस्तु १३ शन्नं ज्योषधीर्वनि नो भवंतु शं १८

नो रत्नस्य तिरस्कृतिश्चुः शन्नं द्वादशमुभिर्देवो अस्तु शमादिन्येभिर्वरुणाः सुशंसः शं
 नोरुद्रो रुद्रेभिर्जलायः शन्नं स्त्वष्ट्या ग्राभिरिदृशेण तु शन्नः सोमो भवतु बलशन्नः
 शन्नो ग्रावाणः शमसेतु यज्ञा शन्नः स्तुतं प्रिमेतयो भवंतु शन्नः प्रस्व १ शमस्तु
 वेदिः शन्नः सूर्य उरुचना उदेतु शन्नं श्वतसाः प्रदिशो भवंतु शन्नः पर्वता ध्रुवयो भ
 वंतु शन्नः सिंधवः शमुसंतापः शन्नो अदिति भवंतु ब्रतेभिः शन्नो भवंतु मरुताः स्वर्काः
 शन्नो विष्णुः शमुयया नो अस्तु शन्नो भविजं शमस्तु वायुः शन्नो देवः सविता त्रायमा
 णः शन्नो भवंतु षसो विभातीः शन्नः पर्जन्यो भवतु प्रजाप्यः शन्नः क्षेत्रस्य पतिरस्तु
 शंभुः शन्नो देवा विश्वदेवा भवंतु शं सरस्वती सद्द्याभिरस्तु शमभिषाचः शमुरा

वाचः शन्नो दिव्याः पार्थिवाः शन्नो अग्न्याः शन्नः सत्यस्य पतयो भवन्तु शन्नो अर्वतः शमुसं
 तुगावः शन्नं नवः मुकुतः सुहस्ताः शन्नो भवन्तु पितरो हवेषु । शन्नो अज एकपादे वो
 अस्तु शन्नो हिर्बुध्याः शंसमः ३३ शन्नो अयो न पात्ये रुरस्तु शन्तः यश्चिर्मवतु देवो
 पा आदित्यारुद्रवसवो जुष्यते दक्षलक्रियते मातृनवीयः शृण्वतु नो दिव्याः पार्थि
 वा सोमो जाता उत ये यज्ञियासः ये देवानां यज्ञिया यज्ञियानां मनोर्यजत्रा अमतास्त
 ज्ञाः ते नो रासंता मुरुणा यमघ्न्यं पातस्वस्तिभिः सदानः मध्यमकुं न पश्चिमे स्यंदि
 ले अग्निस्पापना निध्याने कृते स्थापितकुं नैशा न्यां वेद्यादौ न वप्रसाणां देवतानां च
 तन्मंत्रैश्चाहनादिकुर्यात् तद्यथा प्रणवस्य परब्रह्मरूपाः परमात्मा देवता देवी

रामः
 १५

गायत्री छंदः व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्निर्गर्वाज भगवत्सवया अग्निर्वायुः सूर्यो देव
 ता देवी गायत्री दैव्युच्चिकदेवि वृहत्यश्नुदौ सि सूर्याद्या वा तत्र ग्रस्याः स्य वतुर्लघा
 दशांगुले मंडले प्राप्नुवन् सूर्ये रुरुपुष्याक्षतैः आकृष्टे न हिरण्यस्यः स विता त्रिषु स
 र्यावा ३ आकृष्टे न रजसामानो निवेशयन् मत्तं मर्त्यं च हिरण्ययेन सवितारथे नाद्वयो
 ति भुवना निपश्यन् ३ अर्जुनः स्वकलिंगादेशे वकारपयसगोत्रस्य दहागच्छदतिथे
 ति स्थापयेत् तत्प्राग्नेये चतुरस्रे मंडले च विंशत्यंगुले प्रत्यश्चरुवः सोमाः श्वेतपुष्याक्षतैः
 आय्यायस्वगौतमः सोमो गायत्री सोमा ३ अप्यायस्व समेते विश्वतः सोमदृष्ट्यं भवा
 वाजस्यसंगथे ३ अर्जुनः स्वः यमुनातीरे वज्रात्रेयसगोत्रसोमदहागच्छदतिथे ति स्था

पयेत् ततोदक्षिणेग्रंथगुलेमंडलेदक्षिणाभिमुखंमौमंरक्तपुष्पाक्षतैः अग्निर्मूर्धाविरुपं
 गार्कोगायत्री अंगारकावा २२ अग्निर्मूर्धादिवः ककुपतिः पृथिव्याग्रं यं अणोरेतांसा
 जिवति २३ अर्जुः स्वः अवेतिदेशोऽवभारदा तगोत्रमौमं दहा ततर्शनेचतुरंगुलेवा स७
 णाकारेउदङ्मुखंनुधंपीतपुष्पाक्षतैः उद्बुध्यध्वंनुधः सौम्योनुधस्त्रिष्टुपबुधावा
 २४ उद्बुध्यध्वंसमनसः सखायः समग्निमिध्वंवद्वः सनीलाः दधिक्रामग्निमुषसंवदेवीभिः
 वतोवसेनिष्क्येच २५ अर्जुवस्वः मगधदेशोऽवभारदेयसगोत्रनुधः ततः उत्तरेदीर्घचतुर
 स्त्रेमंडलेदुदङ्मुखंवद्वस्यतिपीतपुष्पाक्षतैः वृहस्यतेगत्समदो वृहस्यतिस्त्रिष्टुप वृहस्य रामः
 त्यावा २६ वृहस्यतेअतिर्यदयोर्अर्हाक्रमदिनातिक्रतुमजनेषुयद्दीदयव्रवसरतप्रता २७

ततदस्मासुद्विणंघेहिचित्रं २८ अर्जुवः स्वः सिंधुदेशोऽवभारदांगिरसगोत्रवृहस्यते दहा त
 तः पूर्वपंचकोलेनवांगुलमंडलेप्राङ्मुखंशुक्रंशुक्रपुष्पाक्षतैः शुक्रः पाराशरः शुक्रोहि
 पदाविराट् शुक्रावाह २९ शुक्रः शुक्रांशुनजारः पप्रसमीचीदिनोनज्योतिः ३० अ
 र्जुवः स्वः भोजकट्टदेशोऽवभार्गवसगोत्रशुक्रा दहा ततः पश्चिमैधनुराकारेघंगु
 लेमंडलेप्रत्यङ्मुखंशनिंरुक्मपुष्पाक्षतैः शमग्निरिंविदिः शनिरुक्म शनैश्चरावा
 शमग्निरग्निभिः करबन्नस्तपतुसर्पः शंवातोवात्सपात्रपस्त्रिधः ३१ अर्जुवस्वः सौराष्ट्र
 देशोऽवकाश्यगोत्रशनैश्चर दहा ततः नैर्ऋत्येवादशांगुलेऋषीकारेमंडलेदक्षि
 णाभिमुखंराहुंरुक्मपुष्पाक्षतैः कयानोवासदेवोराहुर्गयत्रीराक्षावा ३२ कयान

श्रित्रानुदूतीसदादृघः सख कयाशचिष्टयावृता ॐ ननुवः सः राठिनायरोद्वयैठि
 नसिगोत्रराहोदहा॥ ततवायव्येध्वजाकारेप्रदंगुलेमेदलेदक्षिणमिमुरवंकेतुं धनपुष्पा
 क्षतैः केतुमध्वंदाः केतुर्गायत्री केत्वावा॥ केतुं कृण्वंनकेतवेपेशोमर्थाप्रपेशसे समु
 धक्षिरजायथाः ॐ ननुवस्वः ॐ तवैदिसमुद्वजैमिनि सगोत्रकेतोदहा॥ यथोक्तकुसुम
 तंदुःखभावेयथात्मानोपयनैः कुसुमतंदुलैस्यापयेत् श्रं वकं वमिष्टोरुद्रोनुष्टुप ॐ
 श्रं वकं यजामहे सुगंधापुष्टिर्धनं उर्वारुकमिव बंधनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॐ न
 सूर्यदक्षिणपार्श्वे ईश्वरदहागच्छः गौरीर्हिमायदीर्घतमाउमाजगती उमावा॥ गौरीर्हिमा
 यसहितानित्त्यत्येकपदीद्विपदी साचतुष्पदी अष्टपदीनवपदीवन्नुषीसहस्राक्ष

रामः
 २१

रापरमेवोमन् ॐ ननुवस्वः सोमदक्षिणपार्श्वे सोमोमेदहा॥ यदक्रंदोदीर्घतमास्कंदलि
 ष्टुप् स्कंदावा॥ ॐ यदक्रंदः प्रथमं जायमान उधन्समुद्रादुतवापुरीषात् श्येनस्य पक्षाह
 रिणस्य वाहू उयस्तत्पमहिमातंते अर्वत् ॐ ननुवस्वः सोमदक्षिणपार्श्वे स्कंददहागच्छे
 विष्णोर्नुकंदीर्घतमानारायणस्त्रिष्टुप् नारायणावा॥ विष्णोर्नुकंदीर्घाणि प्रनोचंयः
 पार्थिवानि धिमनेराजांसि यो अस्कजायदुत्तरं सधस्यं विचक्रमाणस्त्रेघोरुगायः ॐ
 ननुवस्वः बुधदक्षिणपार्श्वे नारायणदहा॥ ब्रह्मजज्ञानं वामदेवो ब्रह्मा त्रिष्टुप् ब्रह्मवा
 ॐ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्वितीमतः सुरुचो ब्रह्मवाः सवुध्या उपमा अस्य विद्या स
 तश्च यो निमसत्तश्च विवः ॐ ननु दृहस्यति दक्षिणपार्श्वे ब्रह्मदहागच्छः इंद्रो वोमध्वं

शङ्खो गायत्री इन्द्रावाः इन्द्रो रश्मिस्तस्य रश्मिर्देवतामहेतुनेभ्यः अस्माकमस्तु केवलः ॐ नमः
 इन्द्रावाः श्रुतदक्षिणपार्श्वे इन्द्रं यमाय सोमं यमो यमो नुसुप यमावाः यमाय सोमं मु
 नुत यमाय नुसुता हविः यमं यमो गन्धसग्निर्युतो अरं कृतः ॐ नमः शनैश्चरदक्षिणं वा
 श्र्वं यम इन्द्राः मोमुणे घोराः कएवः कालो गायत्री कालवाः ॐ मोमुणः परापरानिर्
 तिर्दुर्दणवघात पदायतलपासह ॐ नमः राहुदक्षिणपार्श्वे इन्द्रागच्छेः उद्योवाः का
 जंप्रस्का एवश्चित्रगुप्तो हृदयं चित्रगुप्तावाः उद्योवा जं हि वं स्वयं चित्रो मानुषे जने तेनाव
 दमुकृतो अश्वरां उपयेत्ता गणंति वर्यः ॐ नमः केतुदक्षिणपार्श्वे चित्रगुप्त इन्द्रागच्छेः श्र
 कृपुष्या चतैः सर्वप्रत्यधिदेवतास्था पथेत् अग्निं का एवो मेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्न्या

कालो १८

रामः

२२

५ नमो इन्द्रावाः इन्द्रो रश्मिस्तस्य रश्मिर्देवतामहेतुनेभ्यः अस्माकमस्तु केवलः ॐ नमः
 इन्द्रावाः श्रुतदक्षिणपार्श्वे इन्द्रं यमाय सोमं यमो यमो नुसुप यमावाः यमाय सोमं मु

वाः अग्निर्दुर्दणवघात पदायतलपासह ॐ नमः राहुदक्षिणपार्श्वे इन्द्रागच्छेः उद्योवाः का
 जंप्रस्का एवश्चित्रगुप्तो हृदयं चित्रगुप्तावाः उद्योवा जं हि वं स्वयं चित्रो मानुषे जने तेनाव
 दमुकृतो अश्वरां उपयेत्ता गणंति वर्यः ॐ नमः केतुदक्षिणपार्श्वे चित्रगुप्त इन्द्रागच्छेः श्र
 कृपुष्या चतैः सर्वप्रत्यधिदेवतास्था पथेत् अग्निं का एवो मेधातिथिरग्निर्गायत्री अग्न्या

रामः

नक्षत्राग्रपरं च नक्षत्रसमासेति विविधस्मादिऽत्तरः ॐ नः शुकवाभपार्श्वेऽङ्गाणां इहा प्रजाय
 ते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् प्रजापत्यावा प्रजापतेन त्वदेताम्यन्यो विश्वा जाता निपरिता
 बभूव यत्कामासे तुमस्तनो अस्तु वयं स्याम पतयोरपीणां ॐ नः शनिवामपार्श्वे प्रजायतेऽ
 हाग आयेगौः सार्यराज्ञिः सार्यगायत्री सार्यावा आयेगौः यश्चिररूपी दशदन्मातरं पुरः धित
 रं च प्रयत्स्वः ॐ नः राहुवामपार्श्वे सार्याः इहागच्छत इह तिष्ठतः ब्रह्मजज्ञानं वामदेवो ब्रह्मा
 त्रिष्टुप् ब्रह्मवा ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विहीमतः सुरुचो वेन आवः सवुध्मा उपमा अ
 स्य विद्याः सतश्च योनिमसतश्च विवेः ॐ नः केतुवामपार्श्वे ब्रह्मन इहागच्छ ततः शुकपुष्पां रामः
 क्षतैर्विनायकादिपंचदेवतास्यापयेत् गणानां त्वागत्समहोगणयतिर्जगती गणयत्यावा २३

म३

गणानां त्वागणयतिर्हवामहे कवीनामुग्रमश्रवत्तमं ज्येश्ठात्तं ब्रह्मणं ब्रह्मणस्य तज्ज्ञानः श्रु
 एव नूतिभिः सीदसादनं ॐ नः विनायक इहागच्छ इह तिष्ठ राहोरुत्तरतो विनायकं जातवेद
 सेकश्च यो दुर्गा त्रिष्टुप् दुर्गावा जातवेदसे नुनवासो मरातीयतो निदरातिवेदः सनः य
 र्षेदति दुर्गाणि विश्वानावेवासे च दुर्गात्यग्निं ॐ नः दुर्गे इहा शनैरुत्तरतो दुर्गां तव वा
 यो व्यष्टां गिरसो बायुर्गायत्री वाचावा तव वायव्यतस्य ते त्वष्टुर्जीमातरश्चुत अवी स्यादृ
 णमहे वायो इहा रवेरुत्तरतो वायुं आदिष्टस्त्राकाशो गायत्री आकाश इहा राहोर्द
 क्षिणे आकाशं एषोऽथा प्रस्कण्योऽश्विनो गायत्री अश्व्यावा एषोऽथा अयर्वा व्युत्थति
 प्रियादिवः स्रुषे मवामश्विना दहत् ॐ नः अश्विनो इहागच्छत इह तिष्ठतं केतोर्दक्षिणे अ

श्विनौ. यथाविनायकादीन्येव उत्तरतः स्थापयेत् ततो ग्रहपीठं गतया वक्ष्यमाणदेवतास्था
 पयेत् ततो ग्रहपीठं गतया वक्ष्यमाणदेवतास्थापयेत् उत्तरे क्षेत्राधिपतिं वा स्तोष्यति वा
 वाहयेदित्येके क्षेत्रस्य वामदेवः क्षेत्राधिपतिरनुष्टुप् क्षेत्रस्य प्रतिनावयं हितेनेव जयामा
 सिगमश्च योषधित्वासनो मलातीदृशे ॐ ह्रीं क्षेत्राधिपते इहा वामे स्तोष्यते वसिष्ठो वा
 स्तोष्यति स्त्रियुष वा स्तोष्यत्यावा वा स्तोष्यते प्रतिजानी ह्यस्मान्वावेशो अनमीवो मवा
 नः यत्ने महे प्रतिनेनो अजुषस्व शन्नो भवद्विप्रदे शं चतुष्येदे वा स्तोष्यते इहा इहा दिलो
 कपालानी सूर्याभिमुखानावायेत् तत्र मंत्राः इति विश्वाजेता माघुच्छंदस इन्द्रो नुष्टुप् इति वि
 श्वा अचीवृधन्स मुख्यच संगिरः रथीतमं रथीतो वाजानां सत्यतिं प्रति इति हागच्छेत्यादि पर्व। रामः २४

बर एवमुरक्तवापि अमिका एवो मेधातिथिरग्निर्गीयत्री अग्निं दूतं वलिमहे होतारं विश्वा
 वेदसं अस्य यज्ञस्य सुरुतु यमाय सोमं यमो यमो नुष्टुप् यमाय सोमं सुनुत यमाय नुष्टुता
 हविः यमं हयज्ञो गच्छत्यग्निं दूतो अरंकृतः मोक्षुणो ह्योरः कं एवो निर्ईतिर्गीयत्री मोक्षुणः
 परापरं निर्ईतिर्दुर्हणा बद्धीर यदीयत्तदा यासह तत्त्वाया मिश्रुनः शेषो वरुणस्त्रियुष।
 तत्त्वाया मिश्रुल्लणा वेदमानस्तदा शास्ते यजमानो हविर्भिः अहेलमानो वरुणो हवो च्य
 रुशंसमान आयुः प्रमोघीः तव वायो व्यश्वांगिर सोवा युर्गीयत्री तव वायव्यतस्य ते त्वष्टु
 र्जीमातरं दुत अवां स्यादृणमहे सोमो घेनुं गोतमः सोमस्त्रियुष सोमो घेनुं सोमो अर्व
 तमाश्रु सोमो वारं कर्म एव ददति साहन्यं विदथ्यं स मेयं पितृश्रवणं यो ददाशदस्मै त

मीशानां गौतम इशानो जगती तमीशानां जगतस्तस्युष्यति धियं जित्प्रमवसेहू महेवये य
 थानो यथा वेद साम संह्ये रक्षिता पायुरदध्वस्वसये एव मीशानां तादेवता आवाप्ततद
 स्तुमित्रावरुणा ब्रह्मणे शंयोरस्मभ्यमिदमस्तु शस्ते अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठानमोदि
 वेष्टु दत्ते सादनाय गृह्यै प्रतिष्ठा स्तुतं तत्प्रतिष्ठिततमया वाचा संतव्यं तस्माद्यद्यपि
 दूरयश्चैतन्मते ग्रहाने वै नाना लिंगमिषति गृह्यादि यश्च सं प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा एवं प्रतिष्ठा य
 उक्त तत्तन्मंत्रैरादित्या यनमस्ति नाम मंत्रैर्वा कोटशोपचारैः संयज्य मंत्रहीनमिति च।
 माय्यग्रहवेदिं शाननागे महाद्यौः पृथिवी च न इत्यादिविधिना कलशपनं कृत्वा तदु रामः
 परितत्वायामिति वरुणो संयज्य तत्र कलशे समुद्राद्या वाहनं कुर्यात् सर्वे समुद्राः सरितस्तस्य २५

र्थानि जलदानदाः आयंतु यजमानस्य दुरितक्षयकारकाः ततः कलशमि मंत्रेण कलशस्या
 मुखे विष्णुर्कोटैरुत्समाश्रितः मूले तत्र स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः कुक्षौ तु सागा
 राः सप्त सप्तद्वीपा वसुंधरा ऋग्वेदोद्ययजुर्वेदः सामवेदोत्थर्बणः अग्नौ श्वसहिताः सर्वे
 कलशंतु समाश्रिताः अत्र गायत्री सावित्री शान्तिः पुष्टिकरितया आयंतु यजमानस्य दुरित
 क्षयकारकाः ततः कलशप्रार्थना देवदानवसंवादे मथ्यमाने महोदधौ उत्पन्नोद्भित
 दास्ये कुरुंति भूतो बिभ्रुनास्वये त्वन्नो ये सर्वतीर्थानि देवाः सर्वे त्वयि स्थितः त्वयि तिष्ठं
 ति प्रता नित्वयि प्राणाः प्रतिष्ठिताः शिवस्वयं त्वमेवासि बिभ्रुस्त्वं च प्रजापतिः आदित्या
 वसवोरुद्विश्वे देवाः सपैतकाः त्वयि तिष्ठंति सर्वे धियतः कामप्रलप्रदाः त्वत्प्रसादादि मे

यज्ञं कर्तुं गृहीतं जलोद्भव सान्निध्यं कुरुते देवैः प्रश्नो नो भव सर्वदा ततः प्राचार्यो न्वाधानं
 कुर्यात् तत्र प्रधानकार्त्तने विशेषः सूर्यः सोमः भौमे बुधः गुरुः शुक्रे शनिः राहुः केतुः
 एता देवताः एतत्संख्या कार्त्तमि अर्कादि जीयसमिदा दुतिमि स्यावतिमि श्रवदुतिमि रा
 ज्यादुतिमि श्रव एतदित्येतत्स्थाने अष्टोत्तरशतं अष्टविंशति वाकी यज्ञयेत् ईश्वरं उमां
 स्कंदं नारायणं ब्रह्माणं इन्द्रं यमं कालं चित्रगुप्तं अग्निं अयः ऋषिं विश्वं ईशं
 इंद्राणि प्रजापतिं सूर्यं ब्रह्माणं एता देवता सप्तत्संख्या कार्त्तमि समिदा ज्यादुतिमि अ
 त्र एतदित्यस्य स्थाने यत्संख्या न्यं नो अष्टविंशति संख्या मष्ट संख्या वाकी यज्ञयेत् वि
 नायकं दुर्गां वायुं आकाशं अश्विनौ वास्तोष्यति क्षेत्रपालं इन्द्रं अग्निं यमं मित्रं

रामः
 २६

ति वंरुणं वायुं सोमं ईशानं एतदेवता एतत्संख्या कार्त्तमि समिदा दुतिमि एज्यादुतिमि श्रव
 र्वादुतिमि श्रव एतदित्यस्य स्थाने अष्ट संख्या चतुः संख्या वाकी यज्ञयेत् भुवनेश्वरी अष्टो
 त्र संख्या सप्त संख्या कार्त्तमि दुर्वा दुतिमि स्तिन्न मिश्र गोधमा दुतिमिः पायसा दुतिमि एज्या
 दुतिमि श्रव तावती नाम संजवे अष्टोत्तरशतं इंद्राणि मिन्द्र एतत्संख्या मिर्दू कीदृ चतुर्वि
 द्यादुतिमिः एतदित्यस्य स्थाने यत्संख्या न्यं सप्त संख्या कार्त्तमि यज्ञयेत् देवता घयमुद्दिश्य ना
 न्वाधानं वा शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि ततः पात्रासादनं काले स्यात्तद्वयं वेदाणीं दत्वा
 सुवमित्यादि युगपदेन कर्त्तव्यं होमे प्रसक्ते अनेनैक वासादने कार्यं निर्वप्य का
 ले भुवनेश्वरीं हि देवता त्रयमुद्दिश्य प्लुत्वा निर्वप्य प्रोचते ततः प्राज्य संस्कारः प्राज्येन

महपायसादिहविस्त्रयस्य गृहसिद्धान् सच पर्यन्तिकरणं दवरश्रुवसंमार्गान्नेग्रहसिद्धान्मा
 सादितस्यान्यामादाय अग्रगतावधिश्चित्य अग्निधारणादिबर्हिष्यासादनांतं कुर्यात् ततः पा
 यसमभिधार्य बर्हिष्यासादनांतं कुर्यात् अर्कादिसमिधोदूर्वातिरुमिश्रगोघ्नसोऽश्वतत्रै
 वासाद्य अग्न्यर्चनाद्याज्यभागं ते यजमानोन्वाधानानुसारेण एतत्संख्यादुतिपर्याप्तं अ
 र्कादिजातीयसमिच्चर्बाज्यात्मकं हविस्त्रयं सूर्याय सोमायेत्यादि राहवे नममेवंत्यागस्य
 र्वकं तदंगदेवताभ्योत्यक्त्वा एतत्संख्यादुतिपर्याप्तं दूर्वादिहविश्चतुष्टयं भुवनेश्वर्यै नम
 मेतित्यजेत् तथा इन्द्रायै इन्द्राय च इन्द्राणि इयोर्होमाभाव्यक्षेन तदुत्तद्देश्यकत्यागः ए रामः
 वं त्यागे कृते सत्त्विगाचार्योर्कादिसमिधोदधि मध्वक्ताश्चर्वादुतिरात्यादुतीश्च संका २७

त्यानुसारि संख्याका जुहुयात् तादृशसंख्याका एव दूर्वादिहविश्चतुष्टयादुतीर्जुहुया
 त तत्र दधिप्रक्षयताक्ताभिस्त्रिभिस्त्रिभिर्दूर्वाभिरेकैकादुतिभिः कार्यं इन्द्राणीन्द्रमेत्रा
 भ्यां ऋबीरुसंख्यादुतीर्हुत्वा स्विष्टदादिप्रायश्चित्तहोमोतं कृत्वा दिकृपातादिभ्यः स
 दायमाषमक्तबलि संकल्य यजमानघाराकारयेत् सयत्नीको यजमानः प्रतिबलिसं
 कल्यं सहातं जलं त्यजेत् तद्यथा अग्न्यायतनस्य समतादिस्तवत्तान्दिकपालेभ्यो।
 ६६३ दद्यात् त्रातारमिंद्रं गच्छिष्युर् इन्द्रात्यर्थं बलिदाने विनिः त्रातारमिंद्रमवितामिंद्रं हवे
 हवे सुहवंश्चरमिंद्रं दद्यात् मिश्रं कुरुहूतमिंद्रं स्वस्तिनो मघवाद्यात्विंद्रः इन्द्राय सोमा
 य सपरिवाराय सायुधाय सशक्तिकाय एष मक्तमाषबलिर्नमम भो इन्द्रादिशंस्तव

वरये
न

लिमुंस्त्वममयजमानस्य सहकुटुंबस्य आयुः कर्त्ता क्षेमकर्त्ता शांतिकर्त्ता पुष्टिकर्त्ता तुष्टि
कर्त्ता भवेति युष्माक्षतजलानि यन्वीमि मुखस्य जेत एवमग्रादिसप्तन्योदिकपाले
भ्यस्तं नोत्रैर्बलिंदद्यात् ततो ग्रहवलयो देयाः आकृष्टेन हिरण्यस्तपः सविता वि
द्युर् सूर्यप्रात्यर्थं बलिः आकृष्टेनः रुक् सूर्याय सोमाय सपरिवाराय ईश्वराग्नि
रूपाधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिता यद्मं सदीपं मासमभक्तवलिं समर्पयामि भोस
र्यद्मं बलिं गृहाण मम यजमानस्य भव आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री सोमप्रीः
आप्यायस्व समेतुते सोमाय सोमाय स उमा रूपधिः भो सोम इमे भव अग्निर्
धीविरूयो गारको गायत्री भौमप्रीः अग्निर्धोदिवः भौमाय सां स्कंदरुमिरूपाधिः

रामः
२८

यद्मं सदीपं भो भौम इमे भव उद्युधध्वं बुधः सौम्यो बुधस्त्रिद्युर् बुधप्रीः उद्युधध्वं
रुक् बुधाय सां नारायणविष्णुरूपाधिदेः भो बुध इमे भव बृहस्पतेरत्समदो बृह
स्पतिस्त्रिद्युर् बृहस्पतिप्रात्यर्थं बलिः बृहस्पते अति रुक् बृहस्पतये सां बलिं रुक्
पाधिः यद्मं यामि भो बृहस्पतये इमे भव शुक्रः पाराशरः शुक्रो वैद्विपदाविराट् शु
क्रप्रात्यर्थं बलिः शुक्रः शुश्रूकान् अर्धर्चेशः शुक्राय सां ईदं जगती रूपधिः भो शु
क्र इमे भव शमग्निरिहिरिबिठिः शनिरुहिक शनिप्रात्यर्थं बलिः शमग्निरग्निः श
नैश्वराय सां यमप्रजापतिरूः यद्मं भिमोशनैश्वर इमे भव कयानो वा मदेवो रा
हुर्गायत्री राहुप्रात्यर्थं बलिः कयानः रुक् राहवे सां कालसरु भिमो राहो इमे भव के

दु ४

तुमध्वंदाः के तुर्गायत्री केतुप्रात्यर्थ्यवलि. केतुह्र एवं केतोवेसां. चित्रगुप्रंधि. मि
मोकेतो. भव गणानांत्वागत्समदोगणपतिर्जगती गणपतिप्रात्यर्थ्यवलि. गणानांत्वा. ग
णपतयेसां. श्रद्धिबुद्धिसहितायेत्यादि जातवेदसकश्यपोदुर्गात्रिष्टुप दुर्गा. जातवे
दसे. श्रक् दुर्गायैसांगायेसपरि. मोर्गाश्मंबलिगहाणममयजमानस्यसहकुंदुंबस्य
आयुः क अक्षेमकर्त्रीशां. तववायोव्यश्चंगिरसोवायुर्गायत्री वायुप्रात्यर्थ्यवलि. त
ववायवृतस्यते. वायवेसां. मोवायोश्मं आदिद्वस्मआकाशगायत्री आकाशप्रा.
आदिस्त्रलस्यश्रक् आकाशायसां. मोआकाशश्मं. भव एषोऽयप्रस्कएवोश्चिनौ
गायत्री अश्विप्रा. एषोऽयप्रस्कएवोश्चिनौ. अश्विभ्यांसांगाभ्यांसां. मोअश्विनौश्मंबलिग

रामः
२५

ह्रींतममयजमानस्यायुः कर्त्तारौक्षेमकर्त्तारौ. भवंतं वास्तोष्पतेवसिष्ठोवास्तोष्प
तिल्लिष्टुप वास्तोष्पतिप्रा. वास्तोष्पतेप्रति. वास्तोष्पतयेत्यादि ततोगायत्र्याविश्वाग्नि
त्रोऽनुवनेश्वरीगायत्री अनुवनेश्वरीप्रा. तत्सदितुः. श्रक् अनुवनेश्वर्यै. ततद्वंशङ्गीश्मंत्रा
भ्यांयर्बोक्ताभ्यांक्रमेणतदुभयोद्देनैशेनबलीदत्वा क्षेत्रपालायवलीदद्यात् क्षेत्रस्य
पतिनावामदेवः क्षेत्रपालोऽनुष्टुप क्षेत्रपालप्रा. क्षेत्रस्यपतिनावयं. क्षेत्रपालायसां
गायसपरिवाराय भूतप्रेतपिशाचराक्षसशाकिनीडाकिनीवेतालपरिवारयुताय
श्मंसदी. ततः श्रद्धादिना तद्वलिनयनेकृते शांतायचिवाशि वमंतरिक्षेघ्नौदेव्य
भयन्त्रोअरू शिवादिशः प्रदिशउदिशोनआपोविष्टुतः परियोनुसर्बतः शंतिः शंतिः

शान्तिः हस्तपादप्रक्षालनं कृत्वा यजमानः आचार्यः आचम्यः ऋचिद्वादश गृहीतेव तु
 गृहीतेवः आन्यमादाय तदुपरि बस्त्रयुते चंदनादि ऋषितं फले निधाय यजमानतदमा
 त्यान्वारध्वस्तिष्ठन् ऋणाहुतिं जुहुयात् समुद्रदूर्मिरित्यस्य गौतमो वा प्रदेवो ग्निरनुशु
 पः ऋणाहुतिर्होमे वि. समुद्रदूर्मिर्मध्यमं उदारदुर्गं श्रुत्वा समप्रतत्त्वमानं दधतस्य नाम
 गुह्यं यदस्ति जिह्वादेवानामप्रतस्य नामिः वयन्नाम प्रब्रवीमांस्तस्यास्मिन्मज्ञे धारया
 मानमोमिः उमं ब्रह्मा ऋष्यणवद्वस्यमानं चतुःशृंगो वमो हौर एतत् चत्वारि शृंगा त्रयो
 अस्य पादा द्वे शीर्षे सप्तहस्ता सोऽस्य त्रिधा वधो वृषभो रोरवीति महो देवो मर्त्यो आ
 विवेश त्रिधा हितं यलिभिर्गुह्यमानं गविदवा सोऽधतमन्वविंदन् इत्येकं सूर्य एकं ज

रामः

३०

जानवेनादेकं स्वधायानियतधुः एता अर्धतिरुद्या समुद्राद्धत ब्रजारिपुणानावचचे
 दधतस्य धाराः अग्निचाकशमिहिरं एष्यो बतस्ये मध्यं आसौ सम्यक् स्रवंति सरितो नद्येना
 श्रुतं हृदा मनसा स्यमानाः एते अर्धत्यर्धयोः दधतस्य मगावक्षिणो राषमाणाः सिंधोः
 रिव ध्राध्वनेश्च घना सोऽवातप्रमियः पतयंति यद्वाः दधतस्य धाराः अरुधो नवाजीकाः
 शान्तिं देस्मिभिः पिबन्मानाः अग्निप्रवतसमनेव योषाः कल्याण्यः स्मयमानो अ
 ग्निं दधतस्य धाराः समिधो न संतता जुषाणो हयंति जातवेदाः कन्या इव वरुमेतवा
 उज्ज्वले जाना अग्निचाकशि मि यत्र सोमः सूर्यते यत्र यज्ञो दधतस्य धारा अमितत्यवते
 अम्यर्धतमुष्टुतिगव्यमाजिमस्मा सुमद्रा विणानिधत्त इमं यज्ञं न यतदेवतानो दधत

स्याचारमधुमस्यवेतेधामंतेविश्वंभवमधिष्ठितमंतः समुद्रेच्छांतरायुषि अणामनीके
 समिधेयआमतातदस्याममधमंतंतकर्मिस्वाहा अमयइदं ततः एणयात्रनिनयनेकला
 साचार्योयजमानः संस्मृजयेनोपस्यायपरिसर एविमोकादिपर्युक्षणांतेकुर्यात्
 ततोधतनवकंचुकीवस्त्रयावामभागस्यापत्न्यासहितंप्राञ्जुखंयजमानंसर्दिगु
 दञ्जुखआचार्यस्यापितकलशचतुष्टयाङ्गिः यात्रांतरेगहितामिस्रत्रस्यपंचपद्मैः
 सकुशदूर्वैरभिषिंचेत् आयोहियेतिनवर्चस्यांबरीषः सिंधुघापआयोगायत्री पं
 चमीवर्धमानासहमीनिथा अस्यदेअनुष्टुभौ अभिषेकेविनिः ॐ आयोहिहामयो
 भुवस्तानकृजेदधातन महैरणामचक्षसे योवः शिवतः मोरसस्तस्यभाजयतेहनः

रामः
 ३१

उशतीरिवमातरः तस्माअरंगमामवोयस्यहयाघजिन्वथ आयोजनयथाचनः शनो
 देवीरभिष्यआयोनवतुपातयेशंघोरमिस्रवंतुनः ईशानाचार्याणां हयंतीश्वर्यणी
 नां अयोयाचाभिषेयजे अस्ममेसोमोअब्रवीदेतर्विश्वातिनेषजा अग्निंचबिश्वशं
 नुवे आपः एणातमेक्षतंवक्ष्यंतन्वेमम ज्योक्चक्ष्यंतंइशो इदमायः प्रबहंतयत्किंचदु
 रितंमयियद्याहमभिदुरोहयद्याशेषउतानंतं आयोअघान्वचारिषंरसेनसमगस्महि
 पयस्वानग्वआगहितंमासंसजवर्षसा ईशोअगेतित्त्वस्यगत्समदइशोगायत्री अभिषेके
 इशोओमहृयमभिषदपञ्चुच्यवत् सहिस्थिरोचिचरीणिः ईश्वमृतयातिनोननः प
 श्वादघंनशर मरंनवातिनः पुरः ईशआशाभ्यस्यरिसर्वाभ्योअमयंकरत् जेताशञ्चि

चर्षणिः त्रिमिश्रदेवेति सप्तर्षस्य स्वरूपस्य वसिष्ठः ऋषिः आद्यानां तिसृणामग्निश्चतुर्णां
 विश्वेदेवाणां यज्ञीयानुष्टुपतिस्त्रोणां यज्ञोत्पदेऽनुष्टुपौ अग्निदेवैः त्रिमिश्रदेव
 सवितर्बर्बिष्टे सोमधामग्निः अग्नेर्दत्तैः पुनीदिनाः पुनंतुमादेवजनाः पुनंतु वस
 वोद्यिया विश्वेदेवाः पुनीतमाजातवेदः पुनीदिमा प्रणायस्वप्रस्यंदस्वसोमविश्वे
 मिरंश्रुभिः देवेभ्य उक्तमंहविः उपप्रियं यनि प्रतं युवानमाहुती दृधं अग्नमविजितो न
 मः अताप्यस्याप्यश्रुताशतमायवस्वदेव सोम आखुं विदेवदेव सोम यः पावमा
 नीरध्ये सविभिः संरतं रसे सर्वे सयुतमश्रातिस्वदितं मातरि श्वना पावमानो यो अ
 ध्येत्यसिभिः संरतं रसे तस्मै सरस्वती दुहेक्षारं सर्षिर्मन्त्रदत्तं उभयं शृणु वच्चेनेति ॥३२॥

मर्गद्वेष्टा हति अग्निः उभयं शृणु वच्चेनेति अर्वाणि देवचः सत्राद्यामघवा सोमया
 तयेद्यिया शविष्ठ आगमत् स्वसिदा विश्वेदेवाः पुनंतुष्टुप अग्निः स्वसिदा विश्वस्य तिर्ह
 त्रहाविम्वोवशी दृष्टेऽः पुर एतुनः सोमया अमयं करः अंबकं वसिष्ठो रुद्रोऽनुष्टुप
 अग्निः अंबकं यत्नाम देसु गंधिपुष्टि वर्धनं उर्वारु कर्मिव बंधना नृत्योर्मुक्षीय मा
 मतात् जातवेदसे कश्यपो दुर्गात्रिष्टुप अग्निः जातवेदसे सुनवाम सोममरा तीय
 ते निदं हति वेदः सनः पर्वदति दुर्गाणि विश्वाना वेव सिंधुं दुरिता त्यागिः सवितस्य मध्यायुः समुद्रज्येष्ठ
 नाना यंत्य निविशमानाः इशो यावज्जीव्य नोर रादता आपो देवी रिह मा मवंतु यात्रा
 पोदिया उत वास्व वंति खनि निमग्नत वायाः स्वयं जाः समुद्रार्थायाः श्रवयः पावका

स्ताः यासां राजावरुणो याति मध्ये सत्यान्ते अवपश्यं जनानां मधुश्रुतः शुचयो याः या
 वक्ता स्ताः यासुरा जावरुणो यासि सोमो विश्वे देवा यास् रजम देति वैश्वानरो यास्वग्निः
 प्रविष्ट स्ताः त्रायेतामिति तिसृणां सप्त र्षय आपो नुष्टु पञ्चभिः त्रायेतामिह देवा स्वाय
 तां मरुतां गणः त्रायेतां विश्वाः नूतानि यथा यमराणां असत इमा आ प इति तिसृणां स
 पत्न्यय आपो नुष्टु पञ्चभिः इमा आ पः शिवतमा इमाः सर्वस्य जेव जीः इमा राक्षस्य व
 र्धना रिमा राक्षस तो मताः याभिरे इमभ्य विच त्र जायतिः सोमं राजानं वरुणं यमं मनुं ता
 भिरजि रभिषि चामि त्वा म हं राज्ञां त्वम धिरा जो भवे ह महांतं त्वा महीनां सम्राजं च र्षणीनां रामः
 देवी जनी अजी जन इ इ जनि अजी जन त देवस्य त्वा हस्ताभ्यां सरस्वत्यै नै यज्ये न
 वीर्या यान्ता घाया निषि चामि अग्नि नो मे षु ज्ये न १९

तेजसे ब्रह्मवर्चे सायाभिषिचामि तमीशानां गौतम इशानो जगति अभि तमीशानं जग त
 स्तस्युषस्य तैधियं जित्व मवसे ह महेवयं यथानो यथावेद सा म स ह्ये रक्षिता पायुर
 दध्यस्वस्तये त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं राक्षो मारुतं यक्ष दक्षिणे त्वं वातैर रुद्रै र्या
 सिशंगयस्त्वं यथा विधतः यासि नु त्मना त मुष्टुलां गिर सस्ति रश्चिरस्ति षु प अभि तमु
 युहियः स्त्रिषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति नैष जस्य मत्त्वा महेसौ मनसा य रुद्रं न मोभि
 र्देव मसुरं दुवस्य भुवनस्य पितरं रुजिश्वा रुद्रस्त्रिषु प अभि भुवनस्य पितरं गार्गिरा जी
 रुद्रं दिवा वर्धया रुद्रमकौ रुद्रं तमश्च मजरं सुषुम्न मध्याघुवे मक्विने षितासः याते ह
 इति कश्यपो रुद्रस्य नैष जस्वरा ड नुष्टु प अभि याते रुद्र शिवा तन्ः शिवा विश्वा ह नैष जी

शिवाहस्यनेत्रजीतयानो मडजीवसे यज्ञाग्रतइतिषणं प्रजायतिर्मनस्त्रिष्टुप् अग्निः या
जाग्रतोदूरमुदैतुदैवंतदुसुप्तस्यतथैवेति दूरंगमंज्योतिषांज्योतिरेकंतन्मेमनःशिवसंक
त्यमस्त येनकर्माण्यपसोमनीषिणो यज्ञेकृण्वंतिविद्येषुधीराः यदयस्वयत्तमेतः प्रजा
नांतन्मे यत्प्रज्ञानमुतचेतोर्ध्वतिश्च यज्योतिरंतरमतेप्रजासु यस्मान्नरतेकिंचनकर्मकि
यतेतन्मे येनेदंभूतंभूतंनविष्यत्यरिग हतममतेनसर्वं येनयज्ञस्त्रायतेससहोता
तन्मे यस्मिन्चः साम यजुषंषियस्मिन्प्रतिष्ठितारशनामाविवाः यस्मिन्श्चित्तं
र्वमोतं प्रजानांतन्मे सुधारथिरध्वानिवयंमनुष्यान्नेनायतेमीश्वभिर्वाजिनश्च हुतप्र
तिष्ठंयदज्ञिरयविष्ठंतन्मे इत्वाहयमभितियंचानां विश्वामित्रइंद्रोगायत्री अग्निः इत्वाह

रामः
३४

धमं वयंसुतेसोमेहवामहे सयादिमध्वोअंधसः इंद्रक्रतुवि
हंसुतेसोमेह्यं पुरुष्युत पिबाष्टयत्तात्पिं इन्द्रप्रणोघितावानंयज्ञविश्वेभिर्देवेभिः ति
रस्तवानविश्यते इन्द्रसोमाः कृताश्मेतवप्रयंतिसत्यते सयंचंद्रासइंदवः दधियाजठरेसुतंसो
ममिंद्रवरेणं तवहृत्तासइंदवः सुरस्त्वामभिषिंचंस्त्रित्यादि यौराणंमंत्राः तव्योराट्टणा
महे ततः कलशोदकेनान्येनचजलेनतैलाभ्यंगसर्वौषधनुंलेपनयस्वकंसुजातौदंपतीश्व
षेककालिनवाससीपरित्यज्यअहतशुक्लवासांसिपरिघायश्चेतचंदनपुष्पमालधारणं
कुर्यात् कृत्वाआचार्यादीनांचरणक्षालनगंधाक्षतैः यजयित्वाचार्यायघेनुंदद्यात्
तदभावेउक्तनिष्कृपं रुद्रजायिनेनडाहंसदिक्षिणांउक्तनिष्कृपंवा रुत्विग्भ्योयथाशक्ति

हेमंतनिष्क्रयं वादद्यात् ततो नुवनेश्वर्यादीनां आदित्यादीनां वरुणस्य चाचार्येणोत्तरयज्ञ
नेकतेतद्वस्तेनैवोत्तिष्ठन्नलणस्यत इत्यादिविसर्जने जाते सोपस्करप्रतिमास्तद्वस्ते प्रति
पाद्यादियं जाते गन्नाग्रेत्यग्निं विष्टव्यकर्मागदेवताप्रीत्यर्थं ब्राह्मणभोजनं संकल्प्य भूमिं
दक्षिणसंकल्पशान्तिस्त्रुपाठं कारयित्वा कर्मसर्गं मस्त्विति वाचयित्वा परमेश्वरार्पणं कु
र्यात् इतिकौस्तुभे दुष्टरजोदर्शनशान्तिः अयंच शौनकोक्तप्रकारो बह्वचानो अग्रेषां
प्रकारोत्तरं मदनरत्ने रुषियुत्रसहितायां प्रथमार्त्तवदोषाणां शान्तिं कुर्यादनेतरं तिथि
नक्षत्रवारादीन् तैरेतद्वक्त्राद्यचत्वरं मंडलं कारयेत्तत्र गोमये नद्विहस्तकं स्थंडिलं का
रयेत्तत्र चतुराटकशालिन्निः आटकं दुर्लभं चैव आठकौतिलयावकौ उपर्युपरि संस्तौतं

रामः
३५

तन्मध्ये नलिनं लिखेत् दक्षैराद्याद्यतन्मध्ये कर्णिकायां न्यसेद्वटं सस्त्रं सपिधानं च सक्
चैव स्त्रवेष्टितं पुण्योदकेन संस्पर्शं मौषधादिसमन्वितं सहदेव्ये कपत्री च विष्णुक्रांता
समष्टिका वित्त्वपत्रं सहेतानि चर्णयित्वा न्यसेद्वटं कुशं मांसाहरिदेहे मुण्डौ ते पचंद
नं वचाकचौरमुल्लाखाः सवौषध्यः प्रकीर्तिताः गजाश्वरथ्यावल्मीकसंगमाध्रदगो
कुलात् राजघारप्रदेशाच्च मच्चमानीय निक्षिपेत् पंचगव्यं च कुमदंतश्रुक्तिफलानि च।
वज्रवैद्यैर्दूरमाणि क्वाविदुमाणि विनिक्षिपेत् एवं कुंभं समासाद्य गंधपुष्पादिभिः शुभ्रैः
अनुष्ठानपरो विप्रः प्राञ्जुखो वाष्पदञ्जुखः एवं प्रदोषकाले तु कारयेत् परे हनि उद
ये समुनुप्राप्ते स्नातां गंधाद्यलंकृतां स्नापयेद्वांतिमन्विष्य न्यर्वाङ्गि प्रङ्गुलीनां अधिवा

सितकुम्भस्य तोये श्वापिसमंत्रकं पश्चाद्देवोदकेनैव स्नात्वा देवप्रणम्य च स्वश्लोक्तविधाने
 न होमं कुर्यात्प्रयत्नतः दूर्वाज्येन तिलैर्दुत्वासा विद्यां चैव मंत्रतः अष्टोत्तरसदस्रं वा शतमष्ट
 शिकं तथा तत्संख्यां त्रिविधानां नारायणसर्वदोषात्प्रमुच्यते इति कौस्तुभे मदनरक्तोक्तांशंतिः
 वौचायनोक्तांशंतिः स्तुतुं शंतिं व्याख्यास्यामः तिथिवारमन्त्रत्रयपदोषशंत्यर्थं चतुर्थे।
 द्विपंचमेद्विवाशंतिस्तानं प्रकुर्वारते स्यादिसूत्रोक्ता दृष्ट्या अथ गर्भाधानं कथयः यथा
 यमीपंचदशचतुर्थीचतुर्दशमप्युभयत्र हित्वा शेषाः श्रमास्फुल्लिष्यो निषेके वाराः
 शशं कार्यं सिते दुं जानामि वसिष्ठः उपब्रूवे वै धृतिपातयोश्च विद्यां दिवा परिघस्य च रामः
 पूर्वभागे संध्यामुपूर्वस्वपिमाह्यपित्रोर्मते द्विपत्नागमनं च वर्ज्यमिति पारिजाते विष्णुप्र ३६

शरविमित्रसमीपौ ह्यम्लोत्तरावरुणानि त्रिवेककाले यज्यानि पुष्यवसुशीतकरा
 श्रिवित्रादित्याश्च मध्यमफला विफलास्युरन्ये इति विष्णुपुराणे यस्मिन् ह्येवमेव नर्मसमा
 दृष्टशमेनैव तत्रापत्यं प्रजायेत तस्मादेतत्रयं त्यजेदिति त्रयं मघा रेवती ज्येष्ठा मृगश
 रात्रिमध्ये चंद्रतारानुकल्प्य सर्वथा उक्तदेवसाला मेचतुर्थे दिनि श्रमे सतितं चैव कार्यं शं
 तिश्चेत्सापितस्मिन्नेवाह्निकार्या अथ पुनः संधानं तत्र द्वादशरात्रात्पूर्वमग्निना शेषं
 दिना घग्निप्रतिष्ठापनांतं कृत्वा अग्न्याश्चेत्याहुत्योत्पाद्याग्निः तत्र कार्यः तदूर्ध्वं प्रमादा
 दग्नित्यागे प्रत्यहं प्राजापत्यं एतावत्कालपर्यंतं गृह्णाग्निविद्धे दजनितदोषपरिराखा
 राश्रीपरमेश्वरप्रात्यर्थं एतावतः कृच्छ्रं निनतस्प्रत्याम्नायधारचरिष्य इति संकल्प्य तथैव

चरेत् ततएतावदिनेषु गृह्णाग्रिविद्धेदवशेन लुप्तसायं प्रातरौपासन होमादिनित्यकर्मप
 र्णसं होमस्य तन्निष्क्रयं वा दातुमहमुस्य ज्ये इति संकल्प्य पर्वकंदत्वा पुनः संधानं कुर्यात्
 तद्यथा देशकालौ संकार्य परमेश्वरप्रीत्यर्थं विद्विनस्य । स्वाग्नेः पुनः संधानं करिष्य इति संक
 ल्प्याग्निप्रतिष्ठापनां तं कृत्वाग्निध्यानात्ते न्वाधानं कुर्यात् अस्मिन् न्वाहिताग्नावित्याद्या
 धारदेवते आज्येनेत्येतमुक्त्वा अग्रधानं त्रिरग्निं पवमानं अग्निं प्रजापतिं चाज्येन अर्थ
 मणमग्निं वरुणमग्निं पृथणमग्निं प्रजापतिं च लाजस्वेण चतुरवारं सूर्यासावित्रीमा
 ज्येन त्रौषेण स्विष्टकृतमित्यादि पात्रासादने प्रोक्ष्य एषां पत्यं जलेन्यं शुभमवस्था रामः
 सादनं स्पर्शस्य च सर्वेषां प्रोक्षणां ते आज्यसंस्कारः तेन सह लाजानां त्रिः पर्याग्निकरणं आ ३९

ज्यस्योत्पन्नं लाजानां त्रिः प्रोक्षणां कृत्वा जतिश्रयं संमार्गं ते लाजानां आज्यस्य दक्षिणतो वह्नि
 म्वासादने आधारांते अग्रआरसीतिति सृणां दाते वै श्वानसारुषयः अग्निः पवमानो देवा
 ता गायत्री चंदः पुनः संधानप्रधान आज्यहोमेति अग्नये पवमानायेदं त्वमर्थमावमुश्र
 तोमिस्त्रिष्टुप् पुनः संधानप्रः त्वमर्थमावसि यत्कनानां नाम स्वधावनगुह्यं विप्रर्षि अंजंति
 मित्रं सुधितं न गोमिर्यदं यती स मनसा कृणोषि स्वाहा अग्नय इदं प्रजायते हिरण्यगर्भः प्र
 जायति स्त्रिष्टुप् पुनः सः प्रजायते न त्वदेहान्यन्यो विन्वा जाता निपरिताव भव यत्कामासे ज
 दुमसं नो अस्तवयं स्याम यतयोरयाणां स्वाहा प्रजायते य इह प्रक्षालि ते यत्पत्यं जलौ कृत्वे
 णोपस्तार्य स्वयमेव लाजानां द्विरवदाय पंचावती चेन्निरवदाय कृत्वेण श्रुपस्यानभिधार्य

अवताश्चाभिघार्यस्वयमुपविष्टवतिष्ठंत्याञ्जलिंदक्षिणेन पाणिना धत्वा स्वाहाकारं तेज
 त्प्रेण जुहुयात् अथ मणं वरुणं द्रुमं मिति तिसृणो हिरण्यगर्भं मणिर्वरुणमग्निः
 द्रुमं मिति तिसृणो हिरण्यगर्भं मणिर्वरुणमग्निः पुनः सं ताजहो अथ मणं नुदेवं कन्या अग्निमयक्षत सः मां देवो अथ मां प्रेतो
 मुंचातु नामुत स्वाहा अथ मणो गय इदं वरुणं नुदेवं कन्या अग्निमयक्षत सः मां देवो वरु
 णः प्रेतो मुंचातु नामुत स्वाहा वरुणं गय इदं द्रुमं नुदेवं कन्या अग्निमयक्षत सः मां देवो
 देवः द्रुमं प्रेतो मुंचातु नामुत स्वाहा द्रुमं गय इदं अन्वारध्वः शर्षकोणेन शेषं ताज
 म्रजायति मनसा ध्यायनं स्वाहाकारेण जुहुयात् ततः आनः प्रजायति चतसृणां सूर्यासा रामः
 वित्रीर्यधिः सूर्यासा वित्री देवता आद्या जगति द्वितीया नुष्टुप अंत्ये द्वे अनुष्टुभौ पुनः सं ३८

२२ आनः प्रजां जनयतु प्रजायति राजसाय समनस्कर्ममा अदुर्मंगलाः पतिलो कमा विशांशो नो भवद्विप
 देशं चतुष्टयं दे स्वाहा सूर्यायेता वित्र्या इदं अधो वरुणं पतिष्ये धि शिवाय मयः सुमनाः सुवर्चाः
 तीरस्ते वका मास्यो नाशं नो भवद्विप देशं चतुष्टय
 दे स्वाहा सः ५ मां त्वामिदं मीढुः सुपुत्रां सुभगां कृणु दशास्यां पुत्राने धेदि पतिमेकादशं रुधिरा
 हा सूर्याः सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वश्र्वां भव ननां दरि सम्राज्ञी भव सम्राज्ञी अधिदेष्टु स्वा
 हा सूर्याः सुवगता ज्यशेय मनामिकया दाय समं जंत्विति मंत्रस्य सूर्यासा वित्रीर्यधिः सूर्या
 सा वित्रीर्यधिः अनुष्टुप द्वेदः आज्यशेषेण वा रुद्रयोजने समं जंतुनु विष्टे देवाः समा यो रुद्र
 यानि नो संमातरिश्वा संघाता समुदेष्टा दधातु नो रुद्रयोजनं कृत्वा हस्तं प्रक्षाल्य स्विष्टकृद

दिहोप्रशेषं समाप्य दशत्रीन्वाबाल एण्मोजयेत् विद्विन्नमस्याग्निमुनः संधानं अर्थे गर्भीधानसे
 माः सच अनाहिताग्नेरर्धीधानिनश्चाहिताग्नेः सत्तौ पासने तत्रैव कार्यः तन्नाशे एव मुत्पाद्य क
 र्त्तव्यः सर्वाधानिनपि एवमेव युनः संधानेन त्रौपासनमुत्पाद्य गर्भीधानयुं सवनदिहोमः
 कार्यः तत्र कृच्छ्रसंकल्पोऽव्यसंकल्पश्च न कार्यः गर्भीधानहोमे कर्तुं गृह्यमुनः संधानं करि
 व्य इति संकल्पः गर्भीधानां ते अग्नित्यागः अर्धीधानिनपि त्रौपासनहोमाद्यकरणे च
 प्रायश्चित्तमात्रेण होम इव्यदानं द्विभार्यस्याग्निद्वयसंसर्गात् सर्वमेकाग्र्यनुगमने प्रयश्चि
 त्तं त्रौपासनहोम इव्यमात्रदानं च कार्यं न तु स्यात्तीपाकादि इव्यदानं अथ प्रयोगः
 सपत्नीको यजमानः कृताभ्यंगः पवित्रपाणिर्गोमयोपलिप्त रंगवस्त्रिका युक्तस्तलस्थः

रामः
 ३९

पत्न्या सहोमविश्वदेशकालौ संकीर्त्य समास्यां नार्यो यां स्वं स्कारातिशयधाराऽस्यां जीनि
 यमाणसर्वगर्भीणां बीजगर्भसमुद्भवै नो निवर्द्धणधारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं गर्भीधानाख्यं
 कर्म करिष्य इति संकल्प्य तदंगत्वेन गणेशयज्ञादिनां दीक्षां श्रोतं कुर्यात् तत्र ताव सर्वोपयो
 गित्वेन स्वस्तिवाचनमुच्यते तद्विधिमाह शौनकाः स्वस्तिवाचनमेतत्तु सर्वेषामधिकार
 रणं आदावंते च कर्त्तव्यमिति यज्ञविदां मतमिति तत्र कलशस्थायनं हारीतेनोक्तं गो
 मयेनोपलिप्तोत्तरंगवस्त्रिकयार्चयेत् प्रस्थधान्योपरि स्थाप्य षण्णहिकलशधयं दत्ति
 एवोत्तरे चैव उत्तरे तु निधाययेत् पात्रमस्तत् षण्ण तु फलपुष्पसमन्वितं तत्र निक्षिप्य रत्ना
 नियंचत्व कपंचयस्त्रवाः पंचरत्नादीनां लक्षणं विष्णुधर्मोत्तरे सुवर्णं रजतं मुक्तालाजावर्तः

प्रवालकमिति न्यग्रोधपिण्डलकृत्तजं वृत्ततद्वत्वा इति पंचत्वचः अश्वत्थो दुंदुवत्प्रज्ञा
न्यग्रोधश्च त एव च पंचयस्त्रयमाख्यातं सर्वकर्मसु शोभनमिति सहिरलानीति पंचरत्ना
नि रूढतिमीम इति पंचत्वचः अश्वत्थे वृत्तिपंचयस्त्रयान् अश्वत्थसिवाचनप्रयोगः सया
लीको यजमानः कृताभ्योगः पवित्रपाणिर्गोमयेनोपलिप्तं वस्त्रिकायुक्तं तलस्थप्रस्थ
परिमितधान्योपरिकलशद्वयं सुनक्षत्राण्युद्धजलपरितं सपञ्चवं निधाय तत्पश्चिमदेशे
युगमान्त्रां लणान्निश्चिन्नान् प्राञ्जुत्वादिदक्षिणतो वा उदङ्मुखानुपवेश्य सोत्तरहृददेशे शुद्ध
पीठे स्वयमुपवेश्य दक्षिणे संस्कार्यमुपवेश्य प्राणनायम्ययथाचारमिष्टदेवतादिनम
स्कारं सर्वकर्मसु मुखश्चेत्यादिपठित्वा देशकालौ संकीर्त्य अमुककर्म करिष्ये तदंगत्वे

रामः
४०

नखलियुण्याहवाचनं मात्रकापजनं नोदीश्राद्धं च करिष्ये तदा दौर्निर्विघ्नता सिध्यति गण
पतिपूजनं च करिष्ये इति संकल्प्य गणानां त्वागणयति हवामहे कविकं वनामुपश्रवस्तमं
ज्येष्ठराजं ब्रह्मणो ब्रह्मणस्य तज्ज्ञानः शृण्वे नृतिभिः सीदसादनं रुद्धिबुद्धि सहितं गणयति
मावाह्यामीति षोडशोपचारैः संपूज्य वक्रतुंडेति संप्रार्थ्य स्वपुत्रो महीधोः यथैवातिभेदा
द्वत्पाददक्षिणेन उत्तरतश्च भूमिस्थोऽत्र एव मुस्रक्रियाणां तत्तत्कालानुष्ठाने मंत्रावृत्तिः
सर्वस्यापित कशद्योस्तत्रेण मंत्रप्रयोगः अथ ध्यायः समिति तथैव तंदुलपुञ्जौ कृत्वा आका
लशेधितितंदं लोपरिकलशौ निधाय इमं मे गंगे इति तीर्थजलेन प्रत्येकं परापित्वा गंधधारा
मिति गंधं अथ ध्यायः समिति सर्वौषधीः कोटोत्कांडादिति दूर्वा अश्वत्थे वृत्तिपंचयस्त्रयान्

२ रुचतिमीमंशतिपंचत्ववः स्योनायथिवीतिसप्तमदः याफलिनीरितिफलं सतिपंचयस्व
 हिरानातीतिपंचरत्नानि हिरण्यस्यमितिहिरण्यं युवाभुवाइतिवाससासंवेष्ट्यपूर्णद्वर
 तियर्णपात्रेस्थाप्य तत्वायामिश्रनः शोषोवरुणस्त्रिष्टुप् वरुणाबाहने तत्वायामितिमंत्रेण
 षोडशोपचारैः संयज्य तत्रकलशे कलशस्यभुवेविष्णुरित्यादि दुरितक्षयकारकाइत्यंतै
 मंत्रैः प्रार्थयित्वा ततः कलशेविस्थादीप्तंयज्यअक्षताः क्षिपेत् मातृदेवोभव पितृदेवो
 आचार्यदेवो अतिथेदेवो आशिषः प्रार्थयंते एताः सत्या आशिषः संतु अवनिकृतजानुमं
 डलः कमलमुकुटसदृशमेजलिं शिरस्याधायदक्षिणेनपाणिनासुवर्णदण्डकलशं धा ११
 रयित्वा दीर्घनागनद्योगिरयस्त्रीणाविष्णुपदानि च तेनायुः प्रमाणेनपुण्याहं दीर्घमायुरस्त ४१

शिवाश्रायः संतु सौमनस्यमस्तु अक्षतेचारिदं चास्तु गंधाः पांतु सुमंगल्यं चास्तु अक्षताः
 पांत्वायुष्यमस्तु पुष्याणि पांतु सौश्रायमस्तु तोकलानि पांतु त्वैश्वर्यमस्तु दक्षिणाः पांतु व
 हुदेयं चास्तु अत्र पांतु त्व्यादिभिर्मंत्रैः सर्वार्थैः पुमान्बाललणानां धादिनायजयेत् ते च
 सुमंगल्यमित्यादिमंत्रोत्तरार्धानि प्रतिब्रूयुः पंचत्वासर्ववेदै क्रियाकरणकर्मारंभाश्च ५१
 भाः शोभनाः प्रवर्त्तते तमहमोकारमादिकृत्वा न्यजुः सामाशर्वचने व ह्यधिमते संवि
 द्वातं भवद्भिरनुज्ञातः पुण्यं पुण्याहं वाचयिष्ये इत्युक्ते वाच्यतामिति प्रतिब्रूयुः भद्रं क
 र्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देव
 हितं यदायुः इविणे इविणस्तु स्य इविणे दाः सनस्य प्रयंसर इविणे दावारवतामि ४

नोऽविणेदारासतेदीर्घमायुः सवितापश्चात्तात्सवितापुरस्तात्सवितोत्तरात्तात्सविताधरा
 तात्सवितानः सुवतुसर्वतातिसवितानोरासतां दीर्घमायुः नवोनवोभवतिजायमानोऽन्तांके
 तुल्यसामेत्ययं भागदेवेभ्योविदधात्यायत्रचंद्रमास्तिरतेदीर्घमायुः आपतंदंतुजावसेदी
 र्घायुत्वायवर्धसे यस्त्वाहृत्कारिणामन्यमानोमर्त्यमर्त्याजोऽस्वामि जातवेदोयशो
 अस्मासुधेहिप्रजामिरग्नेअमृतत्वमशं यस्मैत्वेमुकतेजातवेदउजोकमपेकृणवस्यो
 नंअश्विनंसपुत्रिणंवारवंतेगोमंतरंयिर्नशतेस्वस्ति सेत्वासिंघाप्रियजुषाप्रजामायु
 र्धनंमनःसमाधीयतां समाहितमनसस्मः प्रसीदंतुमवंतः प्रसन्नास्माः शान्तिरस्तुयुधि
 तुष्टि वृद्धिः अविघ्नः आयुष्यमः आरोग्यमः स्वस्तिशिवंकर्माः कर्मसमर्द्धिः वेदसमर्द्धिः

रामः
 ४२

धर्मस्य

पुंसि

शास्त्रसमर्द्धिः धनधान्यसमर्द्धिः इष्टसंपदस्तु वहिः अरिश्चनिरसनमः यत्प्रापंतत्प्रतिहत
 मः अतः यद्वेयसदः उत्तरोकर्मण्यविघ्नमः उत्तरोत्तरमहरभिष्टदिरः उत्तरोतराः क्रियाः शु
 भाः शोभनाः संपद्यंतो तिथिकरणमुदूर्त्तनक्षत्रग्रहलग्नप्रतिघटे
 वताः प्रायेतां तिथिकरणमुदूर्त्तनक्षत्रेसग्रहेसदैवतेप्रायेतां दुर्गापांचालौ प्रायेतां अग्नि
 पुरोगाविश्वेदेवाः प्रायेतां इन्द्रपुरोगामरुक्माः प्राः ब्रह्मपुरोगाः सर्वदेवाः प्राः माहेश्वरीपु
 रोगाउमाप्रातरः प्राः वसिष्ठपुरोगाः सधियाणाः प्राः अरुंधतीपुरोगाः एकपत्न्याः प्राः रुचयश्चे
 त्प्रभञ्जप्रापदेस्याचार्यापज्ञाश्चप्राः श्रीसरस्वत्यौ प्रायेतां अक्षमेधेप्रायेः भगवतीकात्यायनी प्रायेतां भा
 गवतीप्रायेः माहेश्वरीप्रियेः भाः युष्टिकरीप्राः भगवान्स्वामी मलसेनः सपत्नीकाः सक्तताः सर्पावदः सर्वन
 भगः दुष्टिकरीः भगेः योऽहो भगेः सूर्यः भगवन्तो विघ्नविनायकौ प्राः

विसृपु
 मासदेव
 दीपता

नक्षत्र

प्रभञ्ज
 भागवती

यत्ता
 for the Arts

स्थानगताः प्रीयतां हरिहरहिरण्यगर्भाः प्रीयतां सर्वाग्रामदेवताः प्रीः सर्वाः कुलदेवताः प्रीः
 सर्वाः स्थलदेवताः प्रीः वहिः हतात्रल्लक्षिः हताः परियंथिनः हताः अस्पृकर्मणो विघ्नकर्त्ता
 रः शत्रवः पराभवयां तु शम्यंतु घोराणि शम्यंतु पापानि शम्यन्तीतयः श्रंतः श्रमानिवर्ध
 तां शिवाः आपः संतु शिवाः सतर्वाः शिवाः प्रतिश्रयः शिवाः मधयः शिवाः वनस्पतयः
 संतु शिवाः प्रमयः शिवाः आदुतयः अहोरात्रेशिवे स्यातां नि कामे नि कामे नः प र्ज
 न्यो बर्षतु फलवत्यो न अश्रधयः पच्यंतां योगक्षेमो नः कल्यांतां श्रुतांगारकबुधदह
 स्यति शनैश्चररादुकेतुसोमसहस्रादित्यपुरोगाः सर्वे यहाः प्रीयतां भगवान् नारायणाः
 भः प र्जन्यः भगवान् स्वामी माहेसेनः पुण्याह् कालान्वाचपिथे वाच्यताम् उक्ताते वशा

१५:

४३

कुनेसा मगायसि ब्रह्म पुत्रस्व सवनेषु शंससि दृष्टेव वाजी शिशुमती रपीत्या सर्वतो नः शकुने भः
 मावदविश्वतो नः शकुने पुंण्यमावद याज्याया यजति प्रतिवै याज्या पुंण्ये बलक्ष्मीः पुण्यामेव त
 लक्ष्मी संभावयति पुण्यां लक्ष्मीं संकुरुते यत्पुण्यं तत्र तत्र कुर्वीतो पक्वः पदावै सूर्य उदे
 ति अथ नक्षत्रं नैति यावति तत्र सूर्यो गच्छेत् यत्र जघन्यं पश्येत् ताव त कुर्वीत यत्कारी स्यात्
 पुण्याह एव कुरुते तानि वा एतानि यमनक्षत्राणि यान्येव देवनक्षत्राणि तेषु कुर्वीत यत्कारी
 स्यात् पुण्याह एव कुरुते मसं स ह् कुटुंबिने मलजना न्नमंस्कुर्वीत पाशावर्चनं प्रोक्षमाण
 य अस्मा मुक्कर्मणः पुण्याहं भवंतो ब्रुवंतु अमुण्याहमिति त्रिः प्रतिवचनं स्वस्वये वा युष्मद्यत्र
 वा प्रहे सोमं स्वस्ति भुवने स्यतिः ब्रह्म स्यति सर्वगणं स्वस्वये स्वस्वय आदित्या सो भवंतु नः आदि

स्य य

त्यउदयनीयः पथ्यैवेतस्वस्या प्रयंति पथ्यां स्वस्ति मभ्युधंति स्वस्त्येवेतः प्रयंति स्वस्त्युधंति स्व
 स्तुधंति स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमि स्वस्ति नो
 बृहस्पतिर्दधातु अथ्यौ देवावसवा सोम्यासः चतस्रो देवी रजराः शविशः ते यज्ञे पातुरजसः परस्ता
 त संवत्सरीणमप्रतः स्वस्ति मत्प्रित्यादि पूर्ववत् अस्याम कर्मणे स्वस्ति मवंतो ब्रुवंतु अथ
 स्तीत्रिः रुध्यामस्तोमं सनुयाम वाजमानो मेत्रं सरथे होययाते यशोपक्षमधुगोघ्नं तरामृतो न ४
 शो अश्विनोः काममज्ञाः सर्वा मधि मभ्युयामिति ते वै ते जसेव पुरस्तात्ययं प्रवृद्धोभिर्मध्यतो द
 रुरुपिषाज्ञायत्या सर्वधा दशहं परिभ्य सर्वा मधि मार्चोत्सर्वा मधि मज्जीति य एव वेद रु रामः
 ध्या स्मह्वैर्नमसो य सध मित्रं देवं मित्रं धेयं नो अस्त अनूराधा नू विषावर्धयंतः शतं जीविम ४४

शरदः सविराः त्रिणि त्रिणि वै देवाना मधूनि त्रिणि बंदां सि त्रिणि सवनानि त्रयश्मे लोकाः रुध्या
 मेव तद्दीर्घ एषु लोके मु प्रति ति इति मत्प्रित्याः प्रत्यकर्मणे रुधि मवंतो ब्रुवंतु रुध्याता।
 मिति त्रिः अश्विनोः काममज्ञाः सर्वा मधि मभ्युयामिति ते वै ते जसेव पुरस्तात्ययं प्रवृद्धोभिर्मध्यतो द
 यमवति सत्यामप्रियामितरौ श्रिय एवैनं तद्विद्यामादधाति संततमचावषट्कृत्यं संत्ये सं
 धीयते प्रजापयश्चरिर् एव वेद यस्मिन् रत्ना मय जय सर्वमेतत् अमुं च लो क मिद मूच सर्वत
 न्नो न तत्र मभिजिह्वित्य श्रियं दधात्वहणीयमाने अहे बुधियमंत्रं मे गोपाय यमय यस्म
 यो विदा विदुः रुचः सामानियजं वि सा हि आरमता सती एते मंत्रे नीरा जने कारयेत् गोत्रा
 मिष्टि रस्तु प्रजापतिः प्रायतां शुक्रे निरंगै रजज्ञा ततन्वा कतुं पुनानः कविभिः पवित्रैः शो

चिर्वसानः पर्यायुर्यां श्रियोमिमीते वृद्धीरमनाः तदप्येषश्चोकोमिगीतोमस्तः परिवो
 योमस्तस्यावसनाहे आविहितस्य कामप्रेर्विश्वेदेवाः सभासदस्यति ततउत्तरकलशो
 दक्षिणस्तेवामहस्तेदक्षिणकलशो हित्वाताभ्यां धाराधयं संतते पात्रे निधिं चेदेतैर्मंत्रैः वास्तो
 ष्यते प्रतिजानीस्वस्मान्स्ववेशं अनमीवोभवानः यत्नेमहेप्रतितनो जुषस्व शन्नोभवद्विपदेशं च
 तुष्यदे वास्तोष्यते प्रतरणो न एधिगयस्फानो गोभिरश्वेभिरिदो अजरसस्ते सख्यस्यामपिते वपु
 त्रान्प्रतिनो जुषस्व वास्तोष्यतेशा मया संसदाते सत्ती प्रहिरण्वया गा तुमत्या पाहि दे प्रउत
 योगे वरर्त्ने द्यं पातस्वस्तिभिः सदानः अमी वलवास्तोष्यते विश्वा रूपाण्या विशान् सखा सु
 शेव एधि नः शिवं पत्नी वामत उयवेद्य तदुक्तं सर्वेषु धर्मकार्येषु पत्नी दक्षिणतः स्थि

रामः
 ४५

ता विप्रयादप्रज्ञा जनेतु अजिवेवे च वामत इति अभिषेकं कुर्मुः समुद्रज्येष्ठं इति सूक्तं त्रायेतामि
 त्यक्त्वा पदः दस्ताभ्यां दशशाखाभ्यां इमा आयाः शिवतमा याभिरिदं मम्यधि चतः ताभिरिदं
 रभिः महोतत्वा महीनां देवस्य त्वासवितुः चाभि वलाय श्रिये येशे सेना द्याय भर्तुवः स्वः तह्ये
 योगवृणीमहे अमताभिषेकोस्तु इति वेदयुः इति स्वस्तिं वाचनं अथ मातृरूपा अकृत्वामा
 त्पयं तु यः श्राद्धं परिवेद्येत् तास्य स्रग्ध्रसंयना हिंसां कुर्वति दारुणमिति भविष्योक्तेः क
 र्मी गश्चाद्येतत्कार्यं कर्मादि च सर्वेषु मातरः सगणा धियाः पूजनीयाः प्रयत्नेन यजिताः
 पूजयंति ता इति षड्विंशभ्यते आरुशेषि गर्भा गत्वस्यापि मातृ पूजनप्रतितेः अत्र विद्यो शोहे मा
 त्रे चतुर्विंशमते तिस्रः पूज्याः पितुः पद्मे तिस्रः पूज्याश्च मातृके इत्येता मातरः प्रोक्ताः पितृमात

स्वसाष्टमी ब्रह्मण्याद्याः स्यताः सप्तदुर्गाश्चेत्रगणधियाः तद्यौह्यौ सदा यस्याः पञ्चानां दीमुखानि
 तन्मौरीपञ्चाशचीमेधांसावित्रीविजयाजया देवसेना स्वधास्वाहा मातरो लोकमातरः धृ
 तियुधिष्ठिरकुटुम्बतां ब्राह्मणमादेश्वरीवैष्णवीन्द्राणीचामुंडां चैतास्त्वभ्युदये यस्याः आत्म
 देवतया सदेति मातृपितामही प्रपितामही मातामहा मातुः प्रपितामही पितृ
 स्वसा मातृपितामही तस्यै मातरः प्रत्यक्षाः कुंकुमवस्त्राभरणमुष्मादिभिः यस्याः परोक्ष
 स्तुगौरिपञ्चाद्याः देवताः मातृवत्स्यतपुंजे स्वावात्स्यजननीया इति हेमाद्रिः अथ प्रयोगः
 गौरीपञ्चाशचीमेधांसावित्रीविजयाजया देवसेना स्वधास्वाहा मातरो लोकमातरः धृतिः युधि
 स्तथा तुष्टिरात्मनः कुलदेवता ब्राह्मणमादेश्वरीवैष्णवीन्द्राणीचामुंडां चैतास्त्वभ्युदये यस्याः

रामः
 ४६

चामुंडाः सप्तमातरः गौर्यादिषोडशैः मातृर्ब्रह्मणादिसप्तमातृश्चाक्षतपुंजे स्वावाह्यामि भर्तु
 वस्त्रः मातृभ्यो नम इति नाममंत्रेण ध्यानादिदक्षिणं समर्पणं तं कृत्वा गौरीर्ममायसलिलानि
 तत्तत्पदेकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी अष्टपदी नवपदी वस्त्रुषी सहस्राक्षरापरमेव्योम
 न इति मंत्रे त्रैलोक्यं त्रयुष्यां जलं समर्पयामि इति मातृकायजनं अथ वृद्धिश्चाद्यं तत्र जीव
 त्पितृकस्य संस्कारं कुर्वीदं श्राद्धं निर्णयः कात्यायनः द्यौतीर्यं च मन्यते ताते च पतिते सति ये
 एव पिता दद्यात्तन्मोदद्यात्स्वयं मुत इति गृह्यपरिशिष्टे तु नां दीश्राद्धं प्रकृत्योक्तं महत्सु
 र्वेद्युस्तदहरत्येषु तदीदमं के मातृणां पृथक् कुर्वेति अथ पितृणां अथ मातामहानामिति
 त्रितयमिच्छेति तस्मा जीवत्येता मुत संस्कारे मातृमातामहयोः कुर्यात्तस्यां जीवेत्यां माताम

सैव कुर्यात् इति उपनयनादिषु अल्पेषुपुंसवनादिषु यद्यक दिनमेतेन पर्यालोदिकाल
 मेदनवाप्तिरयं आध्वत्रयं भिन्नमित्याशयः शातातयः पर्यालोमात्तकं आध्वमध्याह्नैतकं
 तथा ततो मातामहानोचष्ट्वेष्टाध्वत्रयं स्मृतमिति कालाशक्तौ तु अत्राभेदमिन्नकाला
 नानां दीआध्वत्रयं बुधः पूर्वध्वै प्रकुर्वीत पर्यालोमात्तकं पूर्वकमिति एवं जीवत्यित्कं
 प्रत्यपि तीर्थे एव आध्वप्राप्तौ विषयविशेषे वा दार्ढ्यमुच्यते तस्मादिति तत्र पार्वण्येने
 वनां दीआध्वफलसिद्धिरित्याशयः एवं जीवन्मात्तकस्यापि मातामह आध्वेनैव तत्सिद्धिरित्य
 पिवोध्यं एवं जीवन्मात्तकजीवन्मात्तमातामहस्यपि तपार्वणमात्रेणानां दीआध्वसिद्धिः य रामः
 रंतु येभ्य एव पितादद्यादित्यनेन परिशिष्टबलेन च स्वमात्रादिपार्वणसमुच्चयोनकार्यः नि ४७

- विधवायास्तु विशेषः स्मृतिसंज्ञा चत्वारि पार्यर्जनी विधवायाः सूर्यहिः स्मृत्यु
 रादीनां नापि श्रोतयेयं ततो मातामहानोचष्ट्वेष्टाध्वत्रयं स्मृतमिति
 मितानि तत्र वृद्धिनिमित्तकं आध्ववृद्धिश्चाध्वयुत्रजननमित्तं स्वतंत्रं आध्वकर्तव्यं गर्भाधानादि
 गर्भसंस्कारेषु जातकर्मदिष्वप्यसंस्कारेषु अग्न्याधानादिषु श्रौतकर्मसु अवणकर्मदि
 शुवापीकपतडागारामाध्वयनादिषु देवप्रतिशयां वानप्रस्थसत्यासत्वीकारेतेषां
 पुरुषमहादानादौ न वारहप्रवेशमहा नाम्यादि वेदव्रते राज्याभिषेकेशातिकर्षौष्टिके
 युत्तमावर्गोत्सर्जनयोः केचन्यत्रापेव विधौ कार्ये इदमाभ्युदयिकं आध्वकर्तव्यं ए
 कस्यानेकसंस्कारेष्वेककर्तृकेषु युगपदुत्थितेषु सर्वादौ सकृदेव कार्यं न तु प्रति सं
 स्कारमावृत्तिः तदुक्तं ब्रह्मपुराणे गणेशः क्रियमाणानां मातृणां यजनं सकृत् सकृदेव
 वेष्टाध्वमादौ न यथादिषु अथानां दीआध्वप्रयोगाः सत्यवसुसेनका विश्वेदेवाः नानां दीआध्व

मर्त्यस्वरिदेवः पाद्यं स्वादानमश्यं च वृद्धिः मातृपितामहीप्रपितामहाः नोदीमुखाः ऋतुर्व
स्वरिदेवः पितृपितामहप्रपितामहाः नोदीः ऋः वृद्धिः मातामहमातुः पितामहमातुः प्रपि
तामहाः सयलीसहिताः नोः ऋः वृद्धिः सत्यवसुसंज्ञका इत्यादिः वाः आसनगंधाः पद्म
कल्पनं स्वादानमश्यं च वृद्धिः एवं मातृपितामहीप्रपितामहाः नोः ऋः आसनगंधाः वृद्धिः पि
तृपितामहप्रपितामहाः नोदीः इदं आसनगंधाः वृद्धिः एवं मातामहमातुः पितामहमातुः
प्रपितामहाः पत्नीसहिताः नोः इदं आः पुनः सत्यवसुसंज्ञका विश्वेदेवाः नोदीमुखाः ऋ
र्जवस्वः इदं दास्यमानं युग्मब्रह्मणो जैनपर्याप्तमन्नमामेवायथाशक्तिसोयस्करं
हिरण्यं वा स्वादानमश्यं च वृद्धिः मातृपितामहीप्रपितामहाः नोः ऋतुर्व दास्यमानं युग्म

रामः
४८

वाः वृद्धिः पितृपितामहाः पुत्रपितामहाः नोः ऋः दास्यमानं वृद्धिः गौर्यादियोऽशमातुः माता
महमातुः प्रपितामहाः पत्नीसहिताः नोः ऋः वः दास्यमानं वृद्धिः गौर्यादियोऽशमातरः ब्रह्मादि
सप्तमातरः वः दास्यमानं युः वृद्धिः उपास्मे गायतानरः पवमाना ये देवे अग्निदेवोऽयक्षते अग्नि
ते मधुना पयोधवीणो अग्निश्रियुः देवे देवा यदेव यु सनः पवस्व शंगवेश जनाय शमर्वते
शराजं नोषधीयः बभ्रवे नुस्वतवसे रुणा यदिविस्वरो सो मायगाथमर्चत हस्त्युतेभिर
दिभिः सुते सोमं पुनीतन मघावाधावतामधु अक्षं नमीमदेत सवप्रिया अक्षत अस्ती
वतस्वमानवो विप्रान बिष्यामती योजान्विंस्ते हरी कृतस्य नोदी आक्षस्य प्रनिशसिध्य
र्थं प्राक्षामलकनिष्कयस्तं श्यं स्वादानमश्यं च वृद्धिः प्रजापते न त्वदेता न्यन्यो विश्वा जाता

निपरिताब्रज यत्कामास्तेजुमुपस्तेनोऽस्तु वयं स्यामपतयोरपीणोऽनेन नोदीश्राद्धेन नोदी
 मुखदेवताः प्रियं तां वृद्धिः मातापितामही चैव तथैव प्रपितामही पितापितामहश्चैतथै
 व प्रपितामहः मातामहस्तत्पिताच प्रमातामहकादयः एते भवन्तु मे प्रीताः प्रयच्छन्तु व मे
 गले श्लामग्ने पुरुदं संसन्निगोः शश्वत्तमं देवमानायसाध स्यान्नः सुतुस्तनयो विजावा
 ने साते सुमतिर्मे त्वस्मिंश्चित्यथाचारं मुद्रपात्रसंघटनेन शङ्कुयीत ततः उत्तिष्ठन्नल
 णस्य ते देवयंतस्त्वमहे उपप्रयंतु मरुतः सुदानव इन्द्राश्चर्मेवासचा अग्नारमिंदस्यो
 निष्ठिक्तं पुष्करे मधु अवतस्य विसर्जने यांतु देवगणाः सर्वे यजामादाय पार्थिवी।
 इशकामप्रसिध्यर्थं पुनरागमनां यच्च इति योराणैर्वैदिक्कैर्मन्त्रैरावाहितदेवता आवा

रामः
 ४९

हयेत विश्वे देवा गर्भो धानेदक्षक्रतु संरक्षकाः एवं पुण्याहवाचन नोदीश्राद्धोत्तं कृत्वा हो
 मतं त्रिकुर्यात् ततोऽग्निध्यानादिवक्ष्यी आज्येनेत्येतमुक्त्वा प्रजापतिं च रुणा विष्णुं
 मङ्गारं प्रजापतिं चाज्येन शेषेण स्विष्टकृतमित्यादि प्रणीता निधानां ते प्रजापतयेत्वा
 जुष्टं निर्वप्य प्रोक्त्वा मिदं तिनिर्याय प्रोक्षणाद्यग्न्यर्चनाते कृते पत्यन्तारध्व इध्मा
 धानाद्याज्यभागां तं कृत्वा च रुक्षमवरादास्यौ पान्तारध्वसम्यं पाणिमूर्ध्वा गुत्तिह
 दये निधाय प्रजापतये स्वादेत्याहुतिं हुत्वा प्रजापतय इदं विष्णुर्यो निमित्ति तिसृणां
 त्वष्टा विष्णुरनुष्टुप् गर्भो धान प्रधान आ विष्णुर्यो निमित्त्ययतु त्वष्टारुपाणिर्धिशतु
 अस्मिं चतुर्प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु ते स्वाहा विष्णव इदं गर्भं धेदिसि नीवाति गर्भं

मा ४

घेहिसरस्वति गर्भते अश्विनोदे वबाधत्तां पुष्करस्नात्वा स्वाहा विघ्नवद्दं। हिरण्ययी अरणो
 येनिर्मथतो अश्विना तंते गर्भे हवामहे दशमे मासि स्तुतवे स्वाहा विघ्नवद्दं। नेजमेघेति ति
 स्तुतां त्वया विघ्नुरनुष्टुप् गर्भीया। नेजमेघपरापतमुपुत्रः पुनरापत अस्ये मे पुत्रका।
 मायेगर्भे घेहियः पुमान् स्वाहा विघ्नवद्दं यथेयं यथित्री मत्स्यन्ता नागर्भे मादधे एवंते
 गर्भमाघे हि दशमे मासि स्तुतवे स्वाहा विघ्नवद्दं। विघ्नो अयेन रूपेणास्यान्ता यो गवी
 न्यां पुमांसं पुत्रानाघे हि दशमे मासि स्तुतवे स्वाहा विघ्नवद्दं प्रजापते हिरण्यगर्भः प्र
 जापति स्त्रियुर्गर्भीयानप्रः प्रजापते रुक्प्रजापतयद्दं। एवं दुत्वापत्या मर्ध्यानां
 दक्षिणयाणिनाम्यशेत् अपनः शोशुचदधमिति स्तुतस्य कुत्सो ग्निर्गीयत्री मर्ध्याभि

रामः
 ५०

मर्शने वि। अपनः शोशुचदधमग्रे शशुध्यायि अपनः शोशुचदधं मुक्षेत्रिया सुगातु
 यावत्स्याचय जाग्रहे अपनः। प्रयद्दिष्ट एषां प्राप्ता का सश्वत्सरायः अपनः। प्रयत्ने अ
 ने स्तुरयो जायेम हि प्रतेवयं अपनः। प्रयदग्रेः सरस्वतो विश्वतो येति ज्ञानवः अपनः।
 त्वे हि विश्वतो मुख विश्वतः परिभूरसि अपनः। द्विषो नो विश्वतो मुख
 ति नावेव पाय अपनः। सनः सिंघमिव नावयाति पर्षस्वस्तये अपनः। इति स्तु
 क्ताते मर्धनि हस्ते निधाय ततस्तस्य सार्धयाः फलिनीरिति जयेत् याः फलिनि
 रिज्जमयस्य निषतो मधयोनुष्टुप् जयेवि। याः फलिनीर्या अफला अपुष्याया
 श्वपुष्यिणीः बृहस्पतिप्रस्तास्तानो मुञ्चेत्वेह सः ततो वायव्यादिशितेष्टनुपति

एते वधेन दस्फमिति षणो वसुश्रुतो ग्निस्त्रियुषः अमुपस्थाने वि वधेन दस्युं प्र
 हिचातय स्वयः कृण्वानस्तने स्वायै पिपर्थिपसहसस्युत्र देवान्सो अग्नेपा
 दिनतमवाजे अस्मान् वयं ते अमृतं कथैर्विधेम वयं देव्यैः पावकनद्रोचे अस्मे
 राये विश्ववारं समिन्वास्मे विश्वानि द्रविणानि धेहि अस्माकमग्ने अध्वरं जुषस्व
 सहसः सन्नो त्रियधस्य हव्यं वयं देवेषु मुकृतः स्याम शर्मणानः स्त्रिवत्स्येन पाहि
 विश्वानि नो दुर्गहा जाते वेदः सिध्दं न नावा दुरितातिपर्थि अग्ने अत्रि वन्नमसा गृणा
 नो अस्माकं बोध्यवितातन्नां यस्त्वा हृदा कारिणमन्यमानो मर्त्यं मर्त्यो जोहवामि
 जातवेदे यशो अस्मा सुधेहि प्रजानिरग्ने अमृतत्त्वमस्यां यस्मै त्वं मुकृते जातवेद उ

रामः
 ५१

लोकमग्ने कृणवः स्योनं अश्विनं सपुत्रिणं वीरवंतं गोमतेरपिन शते स्वस्ति अग्निस्त
 विश्ववत्सममिति धयोर्वस्य वो गिरनुषुषः अमुषः अग्निस्तु विश्ववत्समं तु विश्वलाण
 मुन्नमं अत्तर्त्तश्चावपत्यति पुत्रं ददाति दाशुषे अग्निर्ददाति सत्यति सासाह यो युधा
 नभिः अग्निरत्यंरघुष्यदं जेतामं पराजितं ततः सूर्योपस्थानं कृत्वा स्विष्टकृदादिहो
 मशेषं समापयेत् परिशिष्टस्वारसिकप्रतीतेः परिशिष्टान् सूर्यालंभनात् सर्ववासूर्यो
 पस्थानं होमशेषं समाप्य सूर्योपस्थाने सूर्यो नो दिवस्यातुवातो अंतरिक्षात् अग्नि
 र्नः पार्थिवेभ्यः जोषा सवितर्यस्यते हरः शतं सवां अर्हति पाहि नो दिघतः पतंत्याः चक्षु
 र्नो देवः सविता चक्षुर्न उत पर्वतः चक्षुर्धाता दधातुनः चक्षुर्नो धेहि चक्षुषे चक्षुर्वि

२५

रथेतूनः संचेदं विचपयेम सुसंदृशं तावयं प्रतिपश्येम सूर्यं विपश्येम नृचक्षुः सय-
 त्नीकः सूर्यमुपस्थापयतां दशत्रीन्वात्रा लणभोजयित्वा तदा शिषोग्रहीत्वा भुंक्ता नुक-
 लनिशं यां हतनित्यक्रियः स्वलेकृतपत्न्या सह स्वलेकृतं गृहं प्रवेशयेत् तत्र पर्यं का-
 ष्टस्तांशुनेमुदूर्ध्वं पर्यं करोमाद्य सस्मवस्त्रेणाश्वगंकत्कं संवेष्ट्य उदीर्घं तिस्रयोः
 सूर्यासावित्रीऋषिः सूर्यासावित्रीदेवता आघ्रात्रिष्टुप अंत्यानुष्टुप भायीयाः द-
 क्षिणनासापुटे श्वगंधारससेचने वि पक्षेदूर्वारससेचने वि इति विशेषः उदीर्घांतः पा-
 तिवती ह्येष्टा विश्वावसुं नमसागर्भिराते अन्याभिबुधित्यदं व्यक्तां सतेभागोजनु रामः
 यातस्य विधि उदीर्घांतो विश्वावसो नमसेतामहेत्वा अन्याभिबुध प्रफर्ष्या संजायां ५२

पत्न्या सह जज्ञाहेति स्वाहा कारंताभ्यां मंत्रा प्राप्ताः सूर्याः प्राप्नुवः अथ तस्मिन्नासापुटयोः
 सिंचेत् यथा स उदरपर्यंतमायाति उभयोर्नीसावित्रयोर्निषिच्येति परिशिष्टं दक्षि-
 णनासापुटे एव वा सिंचेत् नस्तो दक्षिणतो निः सिंचेदति परिशिष्टांतरात् ततस्तामाच-
 म्य अंगं धर्वावसो मुखमसाति मंत्रेण पूर्वोक्तसूर्यादिभिः विष्णुर्गोनिमि-
 तितिस्रभिः नेजमेषेतितिस्रभिः अंगुलीभिर्योनिमभिश्च श्यतां यथं नित्यस्य सूर्यासा-
 वित्रीऋषिः सूर्याः त्रिष्टुः जये तां यथं छिवतमा मेरयस्व यस्यां वीजं मनुष्यां वपंति ।
 यान् ऊरून् अती विश्रयानेयस्यामुशंतः प्रहरामशोयं योगनेमित्यस्य वसिष्ठः पर्जन्या
 गायत्री जये योगनेमो यधीनां गवां कृणोत्यर्वा तां पर्जन्याः पुरुषीणां अहं गर्भमित्यस्य

प्रजावान्मर्नद्वेत्तुष्टुप जपो अहंगर्नमदधामोषधीष्वहंविश्वेषुनुवनेष्वेतः अहं प्र
 ज्ञाअजनयंयथिव्यामहंजनिम्योअपरिपुत्रान् इतिजपित्वासक्तदुपगच्छेत् रेतःसेक
 कालेप्राणोरेतोदधाम्यसावित्यनुप्राण्य यथाभूमिरग्निगर्नीयथाद्यौरिद्रेणाग्निणी।
 वायुर्यथादिशंगर्नएवंतेगर्नदधाम्यसावित्यस्यस्यानेप्रथमैकवचनंतेस्वेनामवा
 च्यं संप्रदायानुसारेणाक्तमेतत् परिशिष्येतु गंधर्वस्येतिमंत्रेणोपस्यमभिमश्यवि
 द्युर्योनिमितिवाभ्यांविद्वत्ययोगर्नमोषधीनां अहंगर्नमदधामोषधीष्वितिजपित्वा
 पगच्छेत् प्राणोतेरेतोदधाम्यसावित्यनुप्राण्ययथाभूमिरितिहृदिअभिमशेत् नैके
 गमनेमंत्रविधिभिन्नति नत्वन्येनकिंचित्संस्क्रियतइति तत्रौषधीनेषेकंकृत्योपगा।

रामः
 ५३

छंतिक्लृप्तं इतिगर्नीधानं अथपुंसवनानवलोभनसीमंतौनयनानि मदनरत्नेकल
 विधानं कुर्यात्पुंसवनं प्रसिद्धिविषयेगर्नतृतीयेयवामासिस्फातनौतुयारंकिरणे
 पुष्येयवावैष्णवे हित्वाकर्कटकंरघुममेवलामन्येषक्तेतिथौशुद्धेनेधनधांति।
 शक्रशशभदिमंत्रिणांवासरइति प्रसिद्धविषयोर्व्यक्तस्पर्यः गर्गः कुर्यात्पुंसवना
 त्वंतुपुंनामर्दश्रमेदिने पुन्नामश्रवणंतिथ्यस्वातीहस्तपुनर्वसु मूलंमघाश्रवणं
 नृगधाम्यगशिरोष्ठिनाति मासप्रयुक्तकार्येषुमहत्त्वंगुरुश्रक्रयोः नदोषकृदिति
 पाहवल्क्यः चतुर्थ्यष्टमेवासीमंतइति वैजवाय सीमंतौनयनंचतुर्थ्यपंचमेष
 षेवापीति अत्रिः आधानादष्टमेमासिसीमंतौनयनंमवेत् नवमेमासिवाकुर्याद्या।

वद्वर्गविमोचनमिति ब्रह्मस्यतिः पूर्वयज्ञः शुभः प्रोक्तृकृष्णे चांत्यत्रिकं विनेति यत्किं
 चरिक्तां च विनायं च दर्शां शुभः चतुर्थी च कदाचित्फलस्थितयश्च शुभप्रदा इति शास्त्रांत
 रे पुंसवनानवलोभनेपतिः कर्त्ता देते भावे देवरादिः सीमंते तु स्वयमेव कर्त्ता तथैव ब्र
 त्तिकाराधकैः अथ प्रयोगः तत्र अकृतगर्भाधानो द्विजाय गां दत्वा पुंसवनादिकुर्या
 त् गर्भाधानस्याकरणात्तस्यो जातस्तदुच्यति अकृत्वा गां द्विजे दत्वा कुर्यात्पुंसवनेप
 तिरिति यारिजात आश्रयाय नवचनात् तत्र पूर्वैकः समानरूपवत्साध्याः गौरस्य स्या
 वाक्षीरेण दक्षिणं पादमाध द्वयं वन्नयं मंडलाकारं दद्यात् मंगारं आन दुहं चर्म अजी
 र्णं दूर्वा पुंजं कुमार्या दध दुपलाभ्यां पिष्टी कृतं शुद्धवसनां च ते वधुच संयाद्यसामे

राम.
 ५४

तेपि कर्त्तव्ये औदुम्बरापङ्कयुग्मफलवत्सवकौ तदलाभे जपंतौ कृत्वा तादृशप्रसूता
 न्यस्तबकौ वा त्रिभेदशलीत्राणि कुशलविंज्जलानि च सगोध्रमा मौदुम्बरफलमालां
 च संयाद्य हविष्येण कृतैकलघुभोजनया पर्यायायरेधः कृतमंजलस्नानया परिहि
 तादृतवस्त्रया कृतैकैतया दक्षिणत उपविष्टया युक्तो देशकालसंकीर्त्तनांते ममास्यो
 भार्या योऽस्य स्य मामगर्भस्य वैजिकगार्भिकदोषपरिहारं पुंरूपताज्ञानोदयप्रति
 रोधियरिहारक्षारपुंसवनानवलोभने चनेतं त्रेण करिष्य इति संकल्प्य पथकप्रयो
 गे संकल्प्यः सीमंतो नयनस्य च इत्ये ममास्यो भार्या योगर्त्ता निवृद्धिपरिपंथिशितरु
 धिप्रिया लज्जोत्समावेशनक्षराप्रतिगर्भं वीजगर्भस्य मुद्रव एनो निवर्हणक्षारचस्त्री

भूतशङ्खसीगणदुरनिरः सनत्तमसक सौभाग्यानिदानकृतमालाङ्गी १

संस्काररूपं सीमंतो नयनाख्यं कर्म करिष्य इति संकल्प्य गणेश यज्ञनादीनां दीश्या
 चांतं कुर्यात् नं दीश्याधेदक्षः क्रतुसंज्ञका विश्वे देवाः यथस्त्वे पुंसवना धर्ममौया
 सनेपवमानसंज्ञकं प्रतिष्ठाप्य केवले सीमंते त्रयाणां सहत्वे वा प्रगतनामानमा ॥
 मिं प्रतिष्ठापयेत् ध्यानादि अस्मिन् पुंसवना नवलोभेदेः करिष्य इति यथस्त्वे ए
 शुपुंसवना नवलोभनसांमंते नयनहोमेषु देः करिष्य इति संकल्प्यः इति त्रयाणां स
 हत्वे च कृषी आत्मेनेत्यंते प्रजापतिवरुणा शेषेणेति यथस्त्वे सहत्वे तु चरुणेत्यं
 ते सीमंते च क्षुषी आज्येनेत्यं धातारं धातारं कांराकां विष्णुः प्रजापतिं च रुचा ज्ये
 न शेषेणेत्यादि पात्रासादनात् सर्वस्वस्य दक्षिणतः आनडुहस्य चर्मणः प्राग्ग्रीवाक्षर

रामः
 ५५

एं प्रणयनांते प्रजापतयेत्वा ऊष्टं निर्वपामिति चतुरोमुष्टानि रुप्यहविरासादनाते स्वस्य दक्षि
 णदेशे प्राग्ग्रीवा आनडुहे चर्मणि उत्तरत्वे मास्तीर्णे बहिराचांतं सलिलां पलितं तिर्थेन प्रविश्या
 त्मानमग्निं चांतरेणानीयोपवेश्य तयान्तरध्वं आज्यमागांतं कृत्वा प्राग्ग्रीवे उपविश्या साक्षर
 स्याः क्षालितप्रसृतकृतदक्षिणयाणावंतर्जां नुस्थिते प्रसृतिमिति तद्विनिःक्षिप्य तत्र प्रा
 ग्प्रयवंतया र्धे यमा यक्ष्ये निधाय तत्पत्नीं किंपिवसि किंपिवसीति त्रिः पञ्चेत् सा च पुं
 सवनमिति त्रिरुक्त्वा सयवमाशंतं निःशेषं पीत्वा बहिराचामेतपुनरेवं विः कार्यमाचमनांतं
 एतत्पुंसवनं अथ सर्वकल्पितदूर्वापिंडमाशयमंडलागारं न्यायाया मुपविश्या याः प्राप्नु
 स्याः पत्न्याः पश्चिमतस्तिष्ठन्वदेत् आते गर्भो योनिमैतु पुमान्वा एद्वेषु धिं आवीरो जाय

तां युत्र सेदशमास्यः करोमि ते प्राजायत्यमाते गर्भो यो निमेतु ते अरुनाः एषो जायतामस्तो
 णोपि शाचधीतः पुमो से पुत्रो नारिते पुमाननुजायतां तानि मद्राणि वीजान्यथ माजनयेतु।
 नो यानि मद्राणि वीजान्यथ माजनयेति नः ते स्वे युत्रा चिदस्वसा प्रसर्धेनु कामव कामः स
 मध्यतां मत्स्यमपरजितमेव मे यं कामं कामये देव तन्मे वायो स प्रधया इति प्रजीवत्सक्तं।
 अग्निरेतु प्रथमो देवतानां सोऽस्यै प्रजो मुंचतु नृत्युपाशात् तदये राजा वरुणे नु मन्यतां य
 येयस्त्री यौत्रमघं नरोदात् इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजापत्येन यतु दीर्घमायुः
 अश्विनो यस्या जीवताममैस्तु माता यौत्रमातं दमभि प्रबुध्यतामियं माते गृहे निशिषो
 षठस्यादन्यत्र त्वदुदत्यः स विरातु मात्वं विकेश्युरावधिष्टा जीवपत्नीयति लोके

रामः
 ५६

विराजयश्यंति प्रजो सुमनस्यमाना अयजस्तो यौत्रमत्युपापमानमुत वाघं शीर्षस्रजमिषो
 नुच्यद्विषद्याः प्रन्निमुंचामि पाशं देवकृतं ब्रह्मण कल्पमानं तेन ह मियोनिषदः पिशा
 चात् ऋग्वेदादो मत्स्यनधरा न्यातयामि दीर्घमायुस्तव जीवंतु पुत्राः इति वाजवपुत्र
 सक्तं वामहस्तेन तदाननमुन्नम्रैष्यपत्न्या दक्षिणेनासपुटे स्वांगुल्या ग्रेण मंत्रोते दूवी
 रसंज्ञे च येत् यथारसमुदरपर्यंतं गच्छति ततो दे शोतरे आचांतया स्यथ्यथरुमवदः
 न विधिना वदाय वामहस्ते हृदि धारयन् अं प्रजायतये स्वाहेति कृदुयात् प्रजायतय
 इदं यत्ते सुशाम इति मंत्रस्य हिरण्यगर्भः प्रजायति रनुष्टुप् भार्याया हृदया लंभः यत्ते
 सुशामे हृदये हितमंतः प्रजायतौ मन्येहं मातं द्विदांसमाहं यौत्रमघं निया मिति भा

यो हृदयं पाणितलेन स्पृशेत् अथ प्राग्गीवेत्यविद्यया न्वारध्वोक्तं होति कवेण धा।
 तेति मंत्रद्वयस्य हिरण्यगर्भरूषिः धाता देवता आद्यानुष्टुप् द्वितीया त्रिष्टुप् सीमंतौ न
 यन होमे अथाताददातुदाशुषे प्राची जीवातुमक्षितां वयं देवस्य सुमती वाजी नावतः श्रीमदि
 स्वाहा धात्र इदं धाता प्रजानां मुतराय इशे धाते देवि श्वं भुवने जज्ञान धाता कृशारनि
 मिषा मिचये धात्र इदं व्यघ्रत वक्तु होत स्वाहा धात्र इदं एकामहमिति मंत्रद्वयस्य ग
 त्समदे रागा जगति सीमंतो न्नयन प्रधान आः अं राका महं सुहृत्वां सुयुती दुवेष्टो
 नुनः सुमगा बोधतु मना सीव्यत्वयः सख्या छिद्यमानया दधानु वीरं शतदाय मुख्यं रामः
 स्वाहा राकाय इदं यास्ते स हस्त्रयोधं सुमगे रराणा स्वाहा राकाय इदं ने जमेधेति तिस्रः ५७
 एके सुमंतयः सुपेशसायानिर्दसामि राशुषे नस्सनिताभिने अथ सुमना उपागहि

एतन्वयविष्टुरनुष्टुप् सीमंतो न्नयन प्रधान आः अं ने जमेध पराप तमुपुत्रः पुनरायत।
 अस्यै मे पुत्रकामायै गर्भमाधेदि यः पुमान् स्वाहा विष्णव इ
 दं यथेयं यथि वीमस्त्यं ज्ञाना गर्भमादधे एवेतं गर्भमाधेदि दशमे मासि सत वे स्वाहा।
 विष्णव इदं विष्णो अथेन रूपेणास्यां नार्योगवीन्यां पुमांसं पुत्रानाधेदि दशमे मासि
 सत वे स्वाहा विष्णव इदं प्रजापते हिरण्यगर्भः प्रजापतिस्त्रिष्टुप् सीप्र आ विनि
 प्रजापते नत्त्व प्रजापतय इदं शौनक जयंत मते राका देवत्या दुतिद्वयं ते उव्यं
 स्वाहे सा दुतिरेका तदनुसार्य न्वाधानं च कार्य एवं कृत्वा दुतीर्हुत्वा पत्न्याः पश्चिम
 तः प्राङ्मुखं तिष्ठन् पर्वकल्पितस्तव कषयशूललापिंजलत्रयसहितं पाणिना द

पत्न्याः कैशाललाटसंधिमारभ्यमर्धमध्यपर्यंतं ॐ भर्तुवस्वरोमिति मंत्रप्रत्यक्षनयनमावर्त्तयन् त्रिंशद्वर्षासीमंतमुनयेत् प्रजापतिर्ऋषिः जायतिर्देवदत्तः सीमंतव्य० सगोधरमात्रोदुंवरफलमालांतर्कंठे निधाय सामगानकुशलौ वीणागायिनौ अंशौ वा संशास्ति सोमं राजानं संगायेतां तदभावे अंशौ संबुध्यंतं नाम युक्तं वा वयमेव पठेतां त्रिः सोमेनो राजा वतुमानुषीः प्रजानि विष्टवक्रासाविति असावित्यस्य स्थाने समीपनाम संबुध्यंतं पठेतां त्रिः तत उपलरीयं चरो राज्यस्य चावदाय द्विभिधाय त्रिष्टुक् दद्यादिति होमशेषं समापयेत् ब्रह्मणे च ऋषेभ्यो नमस्कृत्य दद्यात् तदभावे संनिहतेभ्यो दद्यादिति दृष्टेयं द्वायापणका इति मूल्यं पुंसवनसीमंतौ नयनयोः शतं शतं अनवलौ भनस्य दशप्रत्येकं दश

रामः
५८

दशवात्रीं हि त्रिंशत्संज्ञाणां जयेत् इति पुंसवनानवलौ भनसीमंतौ नयनानि अथ जातकर्मप्रयोगः पुत्रे जातमात्रे मूलज्येष्ठादौ अनुत्यन्तस्य मुखं कुलदेवतावृक्षप्रणामयत्नं कवलो कनद्यादावुदञ्जुस्वस्नायात् तदसंभवे गृहे वा कृताभिः शीतानिः स्वर्णयुताभिरग्निः स्नायात् रात्रावनलसंनिधौ ततो हिराचम्य प्रागकृतसंध्यं चैत्यं संध्यायासं ने कुर्यात् अथ श्वेतवस्त्रा मात्यादिभिरलंकृतः पवित्रपाणिः अकृतनालञ्चेदं अयि तस्तनये अन्तरस्य चालितमलेकुंभारं मातुस्तं गे प्राञ्जुस्वकारयित्वा स्वयं प्राञ्जुस्वो देशादिकीर्त्तनांते हिरण्येन जातकर्मो गभस्तं पुत्रजन्मनि भित्तकंचनांदिभ्यां च तत्रेण करिष्य इति संकल्प्य अस्य कुमारस्वगर्भो बुधान जनि तनित सकल दोषनिवर्हण

रामः

आयुर्मधाभिद्विजीगर्भसमुद्भवैर्नो निवर्हणधाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं जातकर्मकरि
 ष्ये तदादौ स्वसिधुं एषा ह वाचनमात्रकायजनं च करिष्ये तदादौ निर्विघ्नतासिधार्थं गण
 पतिस्तजनं करिष्ये इति गणपतिस्तजनं च करिष्ये तदिदं द्विआघाते कुर्यात् आद्ये च युगम
 ब्राह्मणपरीक्षे हिरेण्यं स्वाहानम इति प्रयोगः ततो मधुसर्पिषी विषमानेन मिश्रितेशि
 लायानि क्षिप्य यथा तयोः सुवर्णरजः संसर्गो भवति तथा सुवर्णं संधय्य पात्रे तत्संप्रेष्य
 त्प्राप्तं ददाति मंत्रस्य हिरेण्यगर्भः सविता त्रिष्टुप् कुमारं एमधुसर्पिः प्राप्तेनेवि ॐ
 प्राप्ते ददाति मधुनो घृतस्य वेदं सवित्रा प्रसूते मघोनीं आयुष्मानुन्नो देवताभिः शते जी
 वशरदो लोके अस्मिन् इति मंत्रां तेनैव हिरेण्येन कुमारं पापयित्वा तद्विरेण्यं प्रहृत्य स्व

रामः
 ५९

यमाचम्या तद्विरेण्यं कुमारदक्षिणकर्णे निधाय मेघांतस्त्यस्य हिरेण्यगर्भः सविता सरस्व
 त्यश्विनावनुष्टुप् कुमारदक्षिणकर्णे जयेवि कर्णं समीपे मुत्वीनात्वा जयेत् मेघांते देवः
 सविता मेघांते वी सरस्वती मेघांते अश्विनो देवा वाधत्तां पुष्करस्त्रजौ तद्विरेण्यं सव्यकर्णे नि
 धाय तथैव तामचंजयित्वा शिशोरसौ दक्षिणेन पाणिना युगपदभिमुखोत् ॐ अरमा भव
 पराश्वर्जवद्विरेण्यं प्रसूते मघावेदो वै पुत्रनामा सिसजीशरदः शतं इन्द्रयेथा निगत्समद
 इन्द्रिष्टुप् कुमारं साभिमुखं नेवि इन्द्रयेथानिद्विरेण्यं निधेहि चित्तिंदत्तस्य मुनगत्
 मस्मे यो धर्याणां मरिष्टितं नृणां स्वाभानं वाचः सुदिनत्वमहां अस्मे प्रयं धीत्यां गिरसो
 शोर इन्द्रिष्टुप् कुमारं साभिमुखं अस्मे प्रयं धिमघवं न जीषिनिं दरायो विश्ववारस्य भरोः

अस्मै शतं शरदो जीवसे धा अस्मे वीरांश्च तद्दशित्रिंशत् ततो रक्षाभिदध्यर्थं अंगादेणात्संभ
 वसि हृदयादधिजायसे आत्मा वै पुत्रनामासि स जीवशरदः शतं अस्मै इति मूर्धनं त्रिराजि
 घ्रेति इति वस्वः पारिजातोदाहृतं स्थायुषो विदध्यर्थं माजिघ्रति पिता सुतं तावन्नामस्म
 रेत स्य तं मात्स्यो ताप्यथ पापयेदिति अस्मै वचो नुसरतः वृत्तिरुज्यंतादयस्तु प्रबा
 सादागतस्यैव स्त्रानुसारेणैतन्निराघ्राणमित्याहुः ततोऽस्य सीसं कल्पः ततो नक्षत्रे दे
 कार्णित्वा हिरण्योदकेन मार्दक्षिणतस्तनं प्रक्षाल्य मात्रा कुमारं पाययेत् इमां कुमा
 रोद्ययतु दीर्घमायुः प्रजीवसे अस्मै स नौ प्रयुं जानात्रायुर्वर्चो यशो वलमिति केनापि
 ब्राह्मणेन यद्विमतं त्रेण तमर्वतमिति ब्राह्मण आशामेवं वदेयुः होमयन्ते अग्निं

रामः
 ६०

अत्र जायति विंशे देवा ब्रह्मेत्यानादेश देवता हुत्वा प्राक्स्थित्य कृतः सर्विर्मेधुप्राशनादिकु
 र्यादिति कुमार्योऽपि जातकर्म मंत्रकं कार्यं आहूतैव कुमार्योऽपि स्त्रात् तस्मात्मेताः।
 क्रियास्त्रीणां विवाहस्तु मंत्रक इति स्मृतेश्च इति जातकर्म अथ जन्म देवतानां पूजना
 दि व्यासः सूरिका वासस निलया जन्मदाना मदेवता तासां यागानि मित्रा मुश्रुद्धिर्ज
 न्निकीर्त्तितेति जन्म निमित्ता शौचे सत्ययात्यर्थः प्रथमे हनिष्ये वा दशमे चैव सर्वदा
 त्रिधा शौचं न कुर्वीतस्तु के पुत्र जन्मवाति चकारा संचमायमयोरपि तच्च प्रथमेन
 भित्ति कैश्चाद्वाचौ दशमे वलिदानान्नदानयोः इतरत्र तु जन्मद देवता यज्ञादौ वलिदा
 नं तु दशमे तु जन्मदानं प्रशस्यत इति अनं दानं सगोत्रेभ्यः अथ षष्ठी यज्ञा प्रयोगः पंचा

मादिदिनरात्रेः प्रथमयामे कुमारस्य पित्रादिराचम्य देशकालकीर्तनानां तेऽस्य बालकस्य स
 मातृकस्यायुरारोग्यसकलारिष्टशान्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं कृतस्य राकादीनां तु जन्म
 दानां जीवितिकायाश्च यजनेन करिष्ये तदा दौविघ्नेशयजनेन करिष्ये गणेश षोडशोपचा
 रेः यजयित्वा प्रार्थयेत् लंबोदरमहाकायभागसर्वोपश्वनाशनात्प्रसादविघ्नेश
 चिरं जीवतु बालकं इति ततः कुमारादिलिखितप्रतिमास्तंदुलपुंजेषु वा जन्मदाः जी
 वेत्यपरं नाममंत्रेण जन्मदानमावाहनादि आयादिवरदेदेविमहा षष्ठीति विष्णु
 तेशक्तिभिः सस्वात्मैरक्षजागरवासरे इति षष्ठावाहनं शक्तिस्त्वं सर्वदेवानां ज
 कानां हितकारिष्णुदिनेषु यजितदेवताप्रीत्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो यथाचारं पंच ~~स्त्रवा~~

रामः
 ६१

णि मानवीलमिमं रक्षप्रदा वधिनमोक्तते इति षोडशोपचारणं तस्यैव प्रथमं क्षेत्रपाल
 नमस्तुभ्यं सर्वशान्तिफलप्रद बालस्य विघ्ननाशार्थं हृद्गणे प्रंबलिं शुभं इति क्षेत्रपालव
 लिंदद्यात् जीवितिकाप्रीत्यर्थं बलिदानं भूतप्रेतपिशुनाद्यागंधर्वास्तृप्तमणः शुभं कु
 र्वंतु ते सर्वे मुमूर्खं त्विप्रंबलिमिति नवग्रहबलिंदद्यात् अष्टौ लोकपालवत्नीन्द्रादौ ज
 ननी सर्वभूतानां बालानां च विशेषतः नारायणी स्वरूपेण बालं मे रक्ष सर्वदा भूतप्रेत
 पिशाचैर्भोज्याकिनीशकिनीषु च भाते बालरक्षं मे श्वापदे पन्नगेषु च गौरीयुक्त्रो
 यथा स्कंदः शिशुत्वे रक्षितः पुराः तथा ममाप्यय बालः पश्चिके रक्षतान्मम इति उक्तदि
 नेषु यजितदेवताप्रीत्यर्थं ब्राह्मणेभ्यो यथाचारं पंच ~~स्त्रवा~~ दद्यादिति दत्त

द्यात् पक्वान्निमिदानप्रतिग्रहयोर्नदोषः इति जन्मदेवतादिष्वजनं अथाशौचेकरी
 व्यतिर्णयः भस्त्राजः स्तके प्रतके कुर्यात्प्राणायाममंत्रकं तथा प्राचर्जनमंत्रांस्तु मा
 सोच्चार्य मार्जयेत् गायत्रीसम्यगुच्चार्य सयीयाध्यं निवेदयेत् मार्जनं तु न वा कार्यमुपस्था
 नं न चैव हीति इति संक्षेपतो ज्ञेयं अथ जननशतयः तत्रादौ गोप्रसव उच्यते गर्गः पि
 तृरिष्टे सुतारिष्टे मातरिष्टे तथैव च प्रायश्चित्तततः कुर्यात्तत देवस्य शतये एषांश्चि
 नो गुरो सार्यमघा वित्रे इस्मन्ने एषु रूक्षे युजातस्य कुर्यात्तो जननं तथा जन्मर्क्षे वा त्रि
 जन्मर्क्षे शुभे वा रश्मिरे दिने कृत्वा भ्यंगादिकं सर्वं गृहलंकार एव कं गोमये नोपलि
 प्याथ गृहस्ये शान भागके पंकजं कर्णिका युक्तरजोः श्वेन वर्णकैः व्रीहीस्तत्र वि

रामः
 ६२

निक्षिप्य यथा वित्तानुसारतः न वक्ष्ये तु तन्मध्ये न ववस्त्रं प्रसारयेत् स्यापयित्वा शि
 श्रुतत्र पुनः सस्त्रेण वेष्टयेत् प्राश्नस्त्रं तत्र वाक्यादं तिलगर्भगतं शिश्रुं गोमुखं दर्शयि
 त्वा तु पुनर्जीतं तु गोमुखं विष्णुर्धो निमित्तं सस्त्रेण गोमुखेन स्नापयेद्विष्णुं गवामंगे
 शुभं त्रेण गवामंगेषु संस्पृशेत् विष्णोश्चेष्टेनेति मंत्रेण गोप्रसृतं तु बालकं आचा
 र्यस्तु स मादाय पश्चात्मात्रे ददेत्तथी माता जघन्य भागस्था शिश्रुमा नीयते मुखं
 न ततः पित्रे तदा दद्यात्ततो मात्रे प्रदापयेत् वस्त्रेण वै च संस्थाप्य पुत्रस्य मुखमा
 क्षयेत् गोमुखं गोमयक्षीरं दधिसार्यं च संयुतं अपो हि षादिभिर्मंत्रैरभिषिं चेत
 तः शिश्रुं रूद्धिं चाघ्राय तत्पुत्रं तन्मंत्रेण तदा पिता अंगादंगा संभवसि हृदयादधि

जायसे आत्मावैपुत्रनामासिसजीवशरदः शतमिति मर्यादनिर्निवधाय तं शिष्टं स्याप
 येनतः पुण्याहं वाचयेत्यश्वाद्याल्लौकैर्द्वयारगैः रिश्याय विप्राय तां गामभ्यर्चय
 येत् गोवस्त्रस्वर्णधाम्यादिदद्यादकीदितः क्रमात् यथाशक्ति धनं दद्याद्वा लणे।
 भ्यस्तदापिता ततो होमं प्रकुर्वीत स्वशाखैः क्रमार्गतिः उल्लेखने तदा कुर्यादाज्यमा
 गांतमेव च होमस्येशानदिभागे धान्योपरि दृष्टं घटं पंचाग्न्यं घटे स्याद्व्यतिशंस
 त्रविनिक्षिपेत् क्षीरं शुभकषायांश्च पंचरत्नानि निक्षिपेत् वस्त्रपुष्पेन संस्त्रय गा
 धादिभिर्यार्चयेत् बिलुं बरुणमभ्यर्च्य प्रतिमां च विनतः प्रतिमाय ह्म ह्मः अग्ने
 तदैवत्यविधानत्वात् चकाराच्चेति केचित् तन्न विष्वादि यज्ञायां प्रतिमानियम

रामः
 ६३

संभवे सर्वस्य जांतरकल्पनस्याभ्यास्यत्वात् चकारस्य विधानस्य दोक्ततत्तद्व्यति
 कर्तव्यतानिरूपितसमुच्चयार्थत्वात् यतः इन्द्रादिभिर्मंत्रैः कुंभं स्यष्टाभिर्मंत्रयेत् द
 धिमध्वाज्ययुक्तेन रूपितसमुच्चयार्थत्वात् यतः इन्द्रादिभिर्मंत्रैः कुंभं स्यष्टाभिर्मंत्र
 येत् दधिमध्वाज्ययुक्तेन होमं कुर्याद्विधानतः आपो हि षेति तिस्रिरक्षमे सोम इत्य
 य तद्विलोः परमं पदमस्तीत्यांतेति सूक्ततः ऋग्भिरग्निः प्रत्यचंचाष्टाविंशतिसंख्यया
 अशक्तश्चाष्टसंख्यं दधिमध्वाज्यसंयुतं आदित्यादिग्रहाणां च होमं कुर्यात्समंत्रके
 इति गोप्रसवविधिः अथ प्रयोगः बालस्य जन्मनक्षत्रादारभ्य गणनेन दशमैकोनविं
 शयोर्वानक्षत्रयोस्तदसंभवे देवनक्षत्रयुक्ते अग्निनेवाकृताभ्यां गह्वानो गह्वरमुपलेपा

नादिनालंकृत्यसमायोज्य बालस्यामुकदुष्टकालो कालो त्यतिस्रितारिष्टनिवृत्तिश्च
 राश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं गोमूत्रप्रसवाख्यां शंतिं करिष्ये इति संकल्प्य तदंगत्वेन गणेशया
 जां कृत्वा चार्यवर एतत्पूजनं वकुर्यात् आचार्यो यदत्र संस्थितमिति सर्षपविकरणं
 शुचिव इति पंचगव्येनाश्रायो हि द्येति वाङ्मिश्रदेशं प्रोक्ष्य स्वस्वयनं तार्क्ष्यमिति प्रार्थ
 नं च विधाय मरुस्ये शानभागे गोमयेनोपलिप्य श्वेतरजोभिः कर्णिकायुक्तं पंकजं कृ
 त्वा तत्र प्राङ्मुखं शिशुं निधाय सशिशुं मूर्ध्नि स्त्रेण संवेष्ट्य तस्मिन् गोविमुखसंनिध्यं
 कृत्वा बिभ्रुर्गोनिमिति स्तुतयस्तु विधुर्नुष्टुप् इति स्तुतेन जन्मघ्नं तनं कृत्वा तेनै
 वाहृत्या पंचगव्येन शिशुं स्नापयित्वा गवामंगेषु तिष्ठति नुवनानि चतुर्दश यस्मात्ता

रामः
 ६५४

स्नात्विवं मे स्यादिह लोकं परत्र वेति गोः सर्वंगेषु भवामंगेषु वा स्योत् तत आचार्यो वा
 लमादाय गोमुखसमीपे बालं नीत्वा पुनराचार्यपित्रे दद्यात् तत आचार्यः पितृहस्तेन मा
 त्रे दद्यात् नवेव स्त्रे शिशुं स्नाप्य दानमपसार्य पुनरुमुखे क्षणं कुर्यात् ततः पंचगव्येनाचा
 र्यः शिशुं प्रोक्षेत् आयो हि द्येति तच्च स्यां वरीषः सिंहं ह्रीं य आयोगाय त्रीं अनिघे के वि
 आयो हि द्येति तच्च स्यां वरीषः सिंहं ह्रीं य आयोगाय त्रीं अनिघे के वि
 परिग्रहपर्वकं अंगादंगादिति मंत्रेण शिशोर्मन्त्रार्चनं निरवधाय स्याने शिशुं स्नाप
 नं कृत्वा स्वशाखाध्यायिभिः स्वशाखोक्तविधिना पुण्याहवाचनं कुर्यात् तत आचार्यो
 गोर्दरिद्रबालणस्य च यजनपर्वकं तस्मै तदानं विधिना कारयेत् ततो यजमनो नोव

४ अपः

स्वस्वर्णधान्यादीनियथाशक्त्वाकीदृशोत्तर्यं आचार्यो यद्वान्येभ्यो ब्राह्मणेभ्यो
 मयसीदत्वा तत्त आचार्यो गोमुखप्रसवशान्तिहोमं करिष्यति सेकत्पस्यंदिनाद्यगि
 स्यायनोतेऽर्कादिग्रहणमावाहनं कृत्वा न्वाधानं कुर्यात् चक्षुषी आज्येनेत्यन्ते
 प्रधानं द्वादशोत्तरशतसंख्याकानिः दधि मध्वाज्या दुतिमिर्धात्रिंशसंख्याभिर्वीक्षि
 लुं अष्टाविंशतिखंख्याभिर्दधि मध्वाज्या दुतिमिरथभिर्वी यत्सहणं अष्टमध्याधिक
 शतसंख्याभिर्दधि तिभिः प्रत्येकमध्याभिर्वी शेषेणेत्यादिः आज्यभागांते स्पंडिलस्ये
 शानभागे हिशिग्रहपीठोत्तरतोमहीद्यौरित्यादिविधिना धान्योपरि घटस्यायनं कृ
 त्वा तस्मिन् चान्येते तान्हीरदुमकषायान्यं चरत्नानि क्रमेण निःक्षिप्य वस्त्रमुज्जेन

रामः
 ६५

संख्यायां धाव्यादिभिः कशलमभ्यर्च्य कृताग्नस्तारणप्रतिमयोर्विष्णुवरुणौ यजये
 त् तद्धिह्नोरिति मेधातिथिर्विष्णुर्गायत्री गोप्रसवप्रधानस्तद्विह्नोः परमंपदंसदाय
 शंतिस्तरयः दिविवचस्तुराततं तत्वायाभिश्चुनः शेषोवरुणस्त्रिष्टुप् तत्वायाभिश्चला
 णा बंदनामानस्तदाशस्तेयजमानो हविर्भिः अहेलमानोवरुणो हवोऽभ्युशंसमानआ
 युः प्रमोषीः यज्ञांते कुंभं स्पृष्ट्वा भिमंत्रयेत् यतश्चैतिषाणां भर्गश्चैव हतं कुंभाभिः
 मंत्रणे विः यतश्च नयामहे ततो नो अभयं कृधि मधवं ब्रुधितवतन्त्रं निर्विदि
 वो विप्रधोजहि त्वं हि राधस्य ते राधसो महः स्य स्याति विधतः तंत्वावयं मधवं नि
 र्गिर्वणः सुतावंतो हवामहे इत्यनुतद्वत्तरापरस्यान्नेवरेण्यः सनोरक्षिष्यच्च

काभ्यां कर्णभ्यां ब्रुवुकादधि यस्मां शीर्षण्यं मस्तिष्काजिह्वाया विवृहामिते ग्रीवा
मस्तत्र ह्रिह्रम्याः क्रीकसाभ्योऽनन्वयात् यस्मिं दोषेण्यमसंभ्यां वादुभ्यां विवृहा
मितेऽत्रात्रेभ्यस्ते गुदाभ्यो वनिष्ठोर्हृदयादधि यस्मिं मतस्नाभ्यां यकूः क्राशिभ्यो वि
वृहामिते कुरुमातेऽष्टी वस्त्रां यार्ह्मिभ्यां प्रपदाभ्यां यस्मिं श्रोणिभ्यां भासदाङ्गं स
सो विवृहामिते मेहनाघनकरणाह्यो मभ्यस्तेन खेभ्यः यस्मिं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं
विवृहामितेऽङ्गादेगाह्यो भोजातं यर्वणि यर्वणि यस्मिं सर्वस्मादात्मनस्तमिदं वि
वृहामिते ततश्चाकृक्षेनेत्यादिदध्यादिहोमः सवित्रे सोमायेति त्यागः सर्वत्र प्रत्य
चं अष्टाविंशत्यष्टौ वा आहुतयः प्रणीतानि नयनसंस्था जपांते परित्तरणविसर्ज

नादि आचार्यो यथाशक्तिदक्षिणं दत्त्वा स्थापितदेवतानामुत्तरयजनादिविस
 र्जनांते प्रतिमा आचार्यो यस्ते प्रतिपाद्यां गिरं संयज्य विरतिधारणं ते गच्छगच्छेति तं वि
 स्रज्यदशत्रीत्वा ब्राह्मणभोजयेत् कर्मणः पूर्णतां वाचयित्वेश्वरार्पणं कुर्यात् ३
 ति गोप्रसवशान्तिः अथ कृत्स्नचतुर्दशीजननशान्तिः गर्गाः कृत्स्नपक्षे चतुर्दशीं प्रस
 तः षड्विधं फलं चतुर्दशी च षड्भागं कुर्यात् दशैश्वर्यं स्रतं द्वितीयेषु तिरं हंति तः
 तीये मातरं तथा चतुर्थे मातुलं हंति पंचमेवं शनाशनं षष्ठेति धननाशस्यादात्मनो
 वंशनाशनं तस्मात्सर्वप्रयत्नेन शान्तिं कुर्याद्विधानतः आचार्यवरयेद्गीमान्यु
 त्रदारसमन्वितं ब्राह्मणान्यन्त्रिजं देवस्वस्तिवाचनपूर्वकं हस्तधिते देवतां तस्यां

रामः
 ६७

कर्ममात्रमुत्कर्षितः तदर्थार्द्धनवाहुर्वा दितशब्दाविवर्जितः प्रतिमां कारयेद्ब्रह्मोः सर्व
 लक्षणं संयुतां वृषभैश्च समासीनां वरदां रत्नपाणिनीं शुद्धस्फटिकसंकाशां च
 तमान्यां वरान्वितां स्रवकेन मंत्रेण यज्ञां कुर्याद्विधानधेतः स्थापयेच्चतुरः कुमां
 चतुर्दिक् यथाक्रमं पुण्यतीर्थजलोपेतान् धान्यस्योपरिविन्ध्यसेत् तन्मध्ये स्थापये
 कुंभं शतद्विंशसमन्वितं पंचप्रत्यं चरन्तानि पंचत्वक्कपं वपस्त्रवान् पंचधान्यं सुवर्णं
 चतत्रमंत्रैर्विप्रित्तिपेत् शतोपधानि निहित्य श्वेतवस्त्रैश्च वेष्टयत् सर्वसमुद्रां आ
 यांतु यज्ञः रक्षाः आवाह्यवारुणैर्मंत्रैरेनेन च विधानेन तः इमं मे वरुणो ये सत्त्वायामीत्य
 वा तथा त्वं नो अग्रस्त्यनया सत्त्वं न इति मंत्रतः अग्रे यकुंभमारभ्य यज्ञां कुर्याद्यथाक्रमे

इश्वरस्य रुद्रस्य यज्ञाकर्मसु निर्वर्त्य होमं कुर्याद्विधानतः गोहस्पेशानदिभागे कुंडं कुर्याद्विधानतः विस्तरायामखाते च अरन्निद्वयसंमितं कुंडं कंडं परित्यज्य समं तादं गुलं क्रमात् पश्चिमे मध्यभागे तु योनिं कुर्याद्विधानतः समितात्पचरुं चैव तिनमावाश्चस्य येः अश्वस्य जज्ञपात्ताहंशसमिद्धिः खादिरैः शुनैः अथोत्तरसदस्त्रं वा अथोत्तरशतं तु वा अथ विंशतिमेतैश्च होमं कुर्यात्पथ कथय कत्रयं वै केन मंत्रेण तिलाव्याहृतिभिः क्रमात् ग्रहाणां चैव होतव्या अस्मदुरु विधानतः एवं क्रमेण होतव्यं होमशेषं समापयेत् सर्वालंकारयुक्तानां त्रयाणामभिषेचनं त्रयाणां मातृपितृवालकानां चतुर्भिः कनशैरग्निर्द्वादकुंभसमन्वितं धौतां वराणि धत्वाथ कुर्यादाज्यावा

रामः
६८

लोकने दर्शयितुं च नुदुयाय जमानः समाहितः तत्सर्वं परयाभक्त्या इश्वरयनिवेदयेत् सर्वालंकारसंयुक्तं सवत्सां गाययस्त्रिणां प्रतिमां वस्त्रमुपमंच आचार्यो यनिवेदयेत् इश्वरप्रीतये कृत्वा कुर्याद्वा स्नानभोजनं अन्येषां चैव सर्वेषां कुर्याद्वा स्नानभोजनं तस्मादनेन विधिना विज्ञशायविवर्जितः एवं याः कुरुते शान्तिं सर्वपापैः प्रमुच्यते सा वीन्कामानवाप्नोति चिरं जीवीत्सखी भवेत् इति विधिः अथ प्रयोगः देशवाता लोसंकार्थं अस्पृशितोः कृष्णचतुर्दश्याममुकांशजननस्तु चित्तसर्वारिथ निरसनं चाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमत्वा कृष्णचतुर्दशीजननशान्तिं करिष्ये तदंगत्वन गणपतिपूजनं स्वस्तिपुण्याहवाचनं आचार्यपि गवकारणं च करिष्ये वृत्तानां पूजनं

अमुत्तारणं आचार्यादिमंत्रावृत्यापदार्थानुसमयेनमध्ये शतछिद्रंतस्य वतुरः कल
 शंश्चस्याप्यशतछिद्रेस्यो नाशयि विभवेतिपंचमदः अश्वत्येवइतिपंचपञ्चवान्
 सहिरत्नानितिपंचरत्नानि रुवतिभीमइतिपंचत्वचः उषधयः समितिपंचधान्यानि
 हिरण्यरूपइतिहिरण्यं पाञ्चध्वीरितिसर्वौषधीः शतावरीनित्तिप्ययुवासुवासाइ
 तिवस्त्रैः संवेष्ट्यदर्शनीतिदर्शनीयात्रनिधानांतेरुद्रप्रतिमां कर्षतदर्शतदर्शान्यत
 रपरिष्ठित्त्वेमनिर्मितांवरभयोक्तिहस्तधयां वृषभारूढांस्थापयित्वा अंवकंव
 सिष्टोरुद्रोनुष्टुप् रुद्रयजनेः अंवकंयजामहेरुद्रगंधिपुष्टिवर्धनं उर्वारुकमिवव
 धनामृत्योर्मुक्षीयमामताइतिरुद्रां कृत्वाशुद्धस्फटिकसंकाशंश्वेतमात्यांवर

रामः
 ६९

वृतं ध्यात्वा एकादशिन्यमिवेकधटि क्षीपचारैरुद्रं संदृश्य आग्नेय्यादिचतुर्थ्युक्त
 शेषुगंधधारमितिगंधं अषधयः समितिपवान् अश्वत्येवइतिपंचपञ्चवान् कां
 डात्कांडादितिरुक्वा सहिरत्नानितिपंचरत्नानि हिरण्यरूपइतिहिरण्यं पाः फलिनी
 रितिफलं युवासुवासाइतिच समुद्रसहितंवहणमावाहयेत् इममेवरुणश्चनः
 शेषोवरुणो गायत्री वरुणावाहनेः समुद्रसहितंवहणंसंदृश्य उत्तरकलशेषयि
 समुद्रसहितंवहणयजनेक्रमेण तत्वायामिन्नलणा वंदमानं सदाशलेयजमा
 नोद्गर्भिः अहेतमानोवरुणो हवो ध्ये रुद्रां समानन्नायुः प्रमोषीः त्वन्नो अग्नेवरुण
 स्पविद्यां देवस्य हेतौ वयासिसीथाः यजिष्टो वहितमः शोशुचानो विश्वादेयांसि प्रमु

ग्ध्रस्मत् सत्वनोऽमेवमोमवोतीनेदीष्टोऽस्याउषसोऽकथौ अवयश्चनोऽनृणः।
 राणोवीहिमः। लाकं सुहवोनएधि सर्वयजोतेदेवदानवइतिप्रतिकलप्रार्थनातत्र
 क्रमेणचतुर्धुकलशेषुसक्तजयः आनोमराइसस्यदशर्चस्यसक्तस्यराहूगणो।
 गौतमोविश्वेदेवादेवता आद्याः पंचसप्तमीचजगत्यः षष्ठीविराट्स्थानशेषास्त्रि
 युभः जपेविः आनोमराः कृतोवोयंतुविश्वतोदध्वासोऽपरीतासउद्भिदः देवानोया
 यासदमिष्टधेऽसंनप्रायुवोरक्षितारोदिवेदिवे देवानांमरासुमतिरुज्जयतांदे
 वानांरतिरमिनोनिवर्चतांदेवानांसत्यैख्यमुपसेदिमावयंदेवानअयुःप्रतिरंतुजी
 वसे तान्यर्वयानिविदाहूमहेवयंनगंमित्रमदितिदत्तमस्त्रिधं अर्यमणंवहणंसोम

रामः
 ७०

मश्विनासरस्वतीनः सुभगामयस्करत् तनोवातोमयोभुवातुमेवजंतमस्मताएधि
 वीत्यत्यिताद्यौः तश्चावाणः सोमसुतोमयोभुवस्तदश्विनाश्रणुतंधिष्यायवे तमीमा
 नेजगतस्तस्युषस्यतिंधियंजिन्मवसेहूमहेवयं एषानोयथावेदसामसदृधेरक्षिताया
 युरदध्वस्वस्तये स्वस्तिनश्चोदृद्धिश्चवास्वस्तिनः एषाविश्ववेदाः स्वस्तिनस्तार्क्ष्योऽत्र
 रिष्टनेमिस्वस्तिनोदृहस्यतिर्दधातु एषदश्रामरुतः एश्विमातरः शुभंयावनोविदयो
 युजग्मयेः अग्निजिह्वामनवाः सरयोचक्षुसोविश्वेनोदेवाअवसागमनिह भंक्तेर्गमिः
 श्रणुयामदेवहितंयदयुः क्षतमिंशुशरदोऽतिदेवायत्रानश्वक्राजरसंतस्त्रनां पुत्रा
 सोयत्रपितरोभवन्तिमानोमध्याश्रियतायुर्गंतोः अदितिर्द्यौरदितिरंतर्दत्तमदितिर्माता

सपितासमुत्रः विश्वेदेवाश्रदितिः पंचजनाश्रदितिर्जीतमदितिर्जनित्वं मद्राश्रमेरिति
 वाध्याश्वः सुमित्रोऽग्निर्देवता अग्नेर्देवता अग्न्यास्त्रियुभः जपेविः मद्राश्रमेर्वध्याश्वस्य
 संदृशो वाग्निप्रणीतिः सुरणा उपेतयः यदो सुमित्राविशो अग्रं धत्ते धत्ते नाहुतो जरातेद
 विद्युतत् घृतमग्नेर्वध्याश्वस्य वर्धनं घृतमने घृतमन्वस्य वेदनं घृते नाहुत उर्वियावि
 पश्येत्स्यं स्वरोचते सर्पिरासुतिः यत्ते मनुय्यदनीकं सुमित्रः सामधिअग्नेतदिदं नवीय
 सेवञ्चोचसगिरो जुषस्व सवा जं दर्षि सस्सुवोद्याः यन्तास्वमीलितो वध्याश्वः समीधे
 अग्ने संस्ते जुषस्व सनक्षिपाततमवातन्वात्रं तस्वयदिदं ते अस्मै मवाधुम्नी वाध्याश्वो
 तगो यामावातारीदमिमातिर्जनानां शरस्वच्छुश्र्वावनः सुमित्रः प्रनुवोचं वाध्याश्वस्य

रामः
 ७१

नामज्या पर्वत्याश्च सन्निदासा दृत्राण्यार्याजिगेथशरस्वच्छुश्र्वावनोजनानां त्व
 मग्नेयतनामंरिष्याः सहस्रशीर्षेति पुरुषो नारायणो देवता अनुष्टुप् जपेः सहस्रशी
 र्षी पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् सभूमिर्विश्वतो दृत्वात्यतिष्ठदृशो गुत्ते पुरुष एवेदं।
 सर्वयद्रूतं यच्च भव्यं उतामृतत्वस्येशानो यदनेनातिरोहति एतावानस्य महिमातो॥
 ज्यायाश्च यरुषः पादोस्य विश्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि त्रिपादूर्ध्वं तदैत्युरुषः
 पादोस्येहाभवत्पुनः ततो विराट् स्रष्टुः स्रष्टुः क्रामत्सा शनानशने अग्नि तस्माद्विराट्
 लजायत विराजतो अग्नि पुरुषः सजातो अत्यरिच्यत यश्चाङ्गमि मथोयुरः यत्पुरु
 षेण हं विद्या देवाय दम तन्वत वसंतो स्यासीदाज्यं ग्रीष्मः शरद्विः तं यज्ञं बर्हि

विप्रोक्ष्युरुषंजातमग्रतः तेन देवा अग्रजंतं साध्याः श्रवयश्च ये तस्माद्यज्ञात्सर्वे दुत
 श्रवः सामानि जज्ञिरे ब्रह्मसि जज्ञिरे तस्माद्यजुस्तस्मादजायत तस्मादश्वान् अजायत ये
 केचो भयादतः गावो हजज्ञिरे तस्मात्तस्माज्जाग्रजावयः यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यक
 त्ययत् मुक्तिमस्य कौवाहू का ऊरुपादा उच्येते ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीद्बाहू राजन्यः क
 तः ऊरुतदस्य यद्वैश्यः पश्चांश्च ज्ञो अजायत चंद्रमामनसो जातश्चतुः सूर्यो अजायत
 विद्विश्यः पश्चांश्च ज्ञो अजायत चंद्रमामनसो जातश्चतुः सूर्यो अजायते मुखादिंश्च
 जित्श्च प्राणायामुरजायत नाभ्याश्चासीदंतरीक्षं शीर्ष्णोद्यौः समवर्तत पश्चांश्च मिर्दिशः
 ओत्रा तथा लोकांश्च कल्पयन् सप्तास्या सन् परिधयस्त्रिः सप्तसमिधः कृताः देवा यद्य

इतन्वानाऽवधन्युरुधंयशुं यज्ञेतयज्ञमयजंतदेवास्तानिधर्माणिप्रथमान्यासन्
तेह्नाकंमहिमानःसवंतयत्रएवैसाध्यास्संतिदेवाः कदुरयेत्यस्यघोरःकएवोरु
रोगायत्री॥जये कदुरयेतिस्तुतं ततोऽग्निवेद्योयहांश्चप्रतिशय्यान्वाधानेदुर्यात्
समिधयमादाय॥ आज्येनेत्यंतत्रप्रधानं आदित्यादिग्रहानष्टसंख्याकाग्निःऽर्का
दिजातीयसमिदाहुतिभिश्चर्वाहुतिभिर्गज्याहुतिभिः अग्निदेवताप्रत्यग्निदेवताघ्राय
हयाऽदेवताएकैकसंख्याकाग्निःसमिच्चर्वाज्याहुतिभिः रुद्रंप्रत्येकंअष्टोत्तरसंख्या
काग्निःअश्वस्यसत्तपलाशंखदिरजातीयसमिदाहुतिभिश्चर्वाहुतिभिःसिलमार्यस
र्यपाहुतिभिः अग्निंवायुंसूर्यंप्रजापतींस्तिताहुतिभिःशेषेणस्त्रिष्टुतमित्यादिअ

ज्यभागांतेयजमानोयथादैवतं त्यागं कुर्यात् तदनंतरं होमांते स्विष्टकृदादिनवाहु
 त्वं वसिदानं यर्णाहुतिः प्रणीतानि नयनं संस्था जपः दंपत्योरभिषेकः धौतवस्त्रचं।
 दनादिधारणं। आज्यं रूपं रूपमित्यवलोकाय सदस्त्रिणंदत्वा यर्णाहुतिं दुत्वा कृतं कर्म
 संपूर्णं कृत्वा आचार्यो यवस्त्रयुग्मसहितसोपस्करगोनिष्क्रयदानं स्रत्विभ्यो हि
 रण्यनिष्क्रयदानं स्थापितदेवतानां च यजनविसर्जने आचार्यस्ते प्रतिपादनं च
 अग्नेः यजनविसर्जने यथा सक्तिं ब्राह्मणं भोजनस्य संकल्पः भूयसीदानस्य च विष्णु
 स्मरणं तदर्थं च कुर्यात् इति कृत्वा चतुर्दशी शांतिः। अथ सिनिवाली कुहू शांतिः। रामः
 प्रयोगपारिजाते गार्ग्यः सिनिवात्यां प्रसूता स्याद्यस्य भार्या पशुस्तथा गजाश्च महिषी ७३

चैव शक्रस्यापि श्रियं हरेत् ये संति सकलाश्चाप्येव प्रसादो यजीविनः वर्जयेत्तान शेषात्
 पशुपद्भिर्मगादिकान् कुहू प्रसूतिरत्यर्थं सर्वदोषकरास्तथा यस्य प्रसूतित्वे यांत स्यायुर्ध्वं २२
 ननाशनं सर्वगंडसमस्तत्र दोषस्तु प्रबलो भवेत् शांतिं विना विशेषेण परित्यागो विधीय
 ते परित्यागान्न त्रंशं तिकुर्यादिमां विचक्षणः तत्फलं तत्क्षणाद्धनं पुनरेवानुपाजनेन।
 त्यजेत्यं दितो मोहादर्थान्न ज्ञानतोपि वा तद्योगेनाशयेत्किंचित्स्वयं वानाशमश्रुते कल्पो
 कृशांतिः कर्त्तव्याशीघ्रं दोषानुपत्तये रुद्रः शक्रश्च पितरः यज्ञास्फर्देवताः क्रमात् कर्षमा
 त्रमुबर्णेन तदधीर्धनवायुनः अथ वा शक्तिः कुर्याद्विज्ञाद्य विवर्जितः प्रतिमां कारये
 छंभोः श्वत्सुर्जसमन्वितां त्रिशूलवज्रवरदाभयहस्तान्यथा क्रमात् श्वेतवर्णं श्वेतपुष्पां

श्वेतां वरां वृषस्थितां श्वकेन मंत्रेण यज्ञां कुर्याद्यथाविधि इत्यथ तु भुजो बजां कुशचा।
 यससायकाः स्तवर्णा गजारूढो यत इति मंत्रतः पितरः कृष्णवर्णाश्च वर्हते स्ता विमानगाः
 षष्ठ्यस्त्वस्त्रकमंडल्वनयस्यैवधारिणः ये चेदेति मंत्रेण यज्ञां कुर्यादनंतरं आग्नेयं दिश
 मारभ्य कुंभान् कोणेषु विन्यसेत् तन्मध्ये स्थापयेत् कुंभं शतच्छिद्रं समन्वितं ते स्वेव यंच गव्या
 दीन्मत्तमंत्रैश्च निक्षिपेत् कल्पोणेश्च जनादिवरणं तं कुर्यात् कुडूजनने कुडूजनने स
 हः कुडूजनने गोमुखप्रसवोपीतिकेचित् चतुर्दशविधमावास्या सिनीवाली प्रतिष्ठा
 शांतिः कर्त्तव्या कुर्याच्छ्रीघ्नं स्वशक्तितां गोदानं वसुदानं च सुवर्णं चोर्वरांशुभं दशदाना रामः
 निवोक्तानि क्षीरमाज्यं गुडस्तथा आज्यावेक्षणमेतानि ततश्च तन्मंत्रैश्च कारयेत् समिदा ७४

ज्यचरो होमस्तिलमाद्यैश्च सूर्यपैः अश्वत्थलक्ष्मपाशसमिद्धिः खदिरेः शुभेः अथोत्तरा
 तं मुख्यं प्रक्षेपं कुडुयास्ततः त्रियंबकेन मंत्रेण तिलान्यास इति प्रसूतः चतुर्भिः कलशैर्धुतं
 वृद्धं कुंभसमन्वितं शांतिवत्कलशं कार्यमभिषेकं च कारयेत् पितृमातृशिष्टानां च अभि
 षेकं तु वारुणैः शंकरस्याभिषेकं च कुर्याद्ब्राह्मणभोजनं अन्येषां चैव सर्वेषां ब्राह्मणानां
 वतर्पणं यथाशक्त्यानुसारेण द्विजवाचनपूर्वकमिति अथ प्रयोगः कर्त्ता अस्य कुमार
 स्य सिनीवाली जननसूचितसर्वादि परिहारद्वारा अपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सिनीवाली जना
 नशांतिं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशयजनादिवरणं तं कुर्यात् कुडूजनने कुडूजनने।
 त्सहः कुडूजनने गोमुखप्रसवोपीतिकेचित् चतुर्दशविधमावास्या सिनीवाली।

प्रतिपदिवाः कुहः वेधघयरहितोदर्शः ततश्चाचार्यः सर्वप्रविकरणादिप्रार्थनांतं कृत्वा
 कप्रतिमानामग्न्युत्तारणं कृत्वा स्पंडितपर्वभागे बिदिक्तश्रम्येयीमारभ्यमहीद्यौ
 रित्यादिमंत्रैः पदार्थानुसमयेकुंभानासाधमध्ये शतछिद्रं संस्थाप्य चतुर्थ्युजलसेचनं
 धत्ते पांतेतत्सवितुरित्यादिभिः पंचगव्यानि स्योनायथिविभवेति पंचमदः सहिरत्ना
 निति पंचरत्नानि रुवतिर्नाम इति पंचत्वचः अश्वत्थे व इति पंचपल्लवान् अथ धयाः संव
 दंत इति पंचधान्यानि हिरण्यरूप इति हिरण्यं पंचस्वयिष्णोर्णादवीतिष्णोपात्रनिधानां
 ते मध्यमेशक्तिनिर्मिता रुद्रप्रतिमां निधाय अंबकं मिति मंत्रेण वाह्यरुद्रं चेतवत्प्रगोधा
 दिभिरभ्यर्च्य दक्षिणेतो यत इति नमस्कृत्वा यत इति मया महेन्द्रनेन मंत्रेण इति संव
 रामः ७५

ज्य. ये चेहेति शंखः पितरस्त्रिष्टुप् पितृभ्यो नमः ये चेहपितरो ये च नेहयांश्च विभ्रयां
 उचनप्रविभ्र त्वं वेत्स्यप निते जातवेदः स्वधामि र्यज्ञं मुकृते जुषस्व उत्तरतः पितृंस् संसृज्य
 चतुर्थ्युक्तं नेयुवरुणं संसृज्य आनो भद्र इति पठेद्वेदी यत्तुर्वेदी नमो वाच इति शंतिः
 ततो गवामंगे धितिगां दद्यात् शरणं सर्वलोकानां लजापास्तृणं परं सुवेधधारिव
 ल्त्वमतः शंतिप्रयच्छ म इति वस्त्रं हिरण्यगर्भगर्भस्य मिति हिरण्यं सर्वभृताभ्यः
 भूमिबराहेण समुद्धृता अनंततस्य फलदा अतः शंतिप्रयच्छ मे इति उर्वरं ततो दण
 दानानि गोभृत्तिलहिरण्या ज्यं वा सोधाम्यं गुग्गुनि चरौष्णं लवणमित्याहुर्दशदानानि
 पंडिताः गां भुवं चोक्तमंत्राभ्यां पुनर्दत्त्वा तिलां दद्यात् मर्त्ये गोत्रसंभृताः कस्यपस्यति।

लास्यताः तस्मादेषां प्रदानेन मम पापं व्यपोहतेति उक्तमंत्रेण हिरण्यं पुनर्दत्वा ज्यम्
 घातृ कामधेनुषु संभृतं सर्वत्र तुषु संस्थितं देवानामाज्यमाहारमतः शान्तिं प्रयच्छते
 उक्तमंत्रेण वासां पुनर्दत्वा धान्यं दद्यात् सर्वदेवमयं धान्यं सर्वोत्पत्तिकरं मरुत प्रा॥
 णिनां जीवनोपायमतः यथा देवेषु विश्वात्मा प्रवल्बजनादनः सामवेदस्तु देवानां
 महादेवस्तु योगिनां प्रणवः सर्वमेवाणां नारीणां नारीणोपार्थं तीयथा तथारसा
 नां प्रवरः सदैवेक्षुरसो मतः ममतस्मात्परां शान्तिं ददस्व गुणैः सर्वदेति गुडं प्रीतिर्य
 तः पितृणां च विष्णुशंकरयोः सदा शिवनेत्रोद्भवं रूप्यमतः शान्तिं रूप्यं यस्मादन्न रामः
 रसाः सर्वे नोत्कृष्टा लवणं विना शंभोः प्रीतिकरं नित्यमतः शान्तिं इति लवणं इति ७६

शयनानि ततः क्षीरं दद्यात् क्षीरजातास्ततः शंखाः क्षीरादमतसंभवः क्षीराक्षीरोदवत्की
 र्तिः क्षीरे प्राणस्य संभवः तस्मात्क्षीरप्रदानेन भूतः शान्तिः इति क्षीरं आज्यगुडावुक्तमंत्रा
 म्यां पुनर्दत्वा ज्यमर्षेण कां स्य पात्रे रूपं रूपमिति सकुटुंबं प्रति रूपं वीक्ष्य दद्यात् आज्यं
 तेजः समुद्भूतं आज्यं पापहरं स्मृतं आज्यं देवानामाहार आज्ये देवाः प्रतिष्ठिता इति ।
 सुवोमानं गोचर्म तिलानां द्रोणः सुवर्णरजतयोः सुवर्णतर्द्धतर्द्धान्यतरत् आज्यं
 स्य पत्नानि च त्वारिंशत् वाससस्त्रात्वं धान्यस्य पंच द्रोणः एवं गुडलवणयोः दशा
 हस्तेन दंडेन त्रिंशदंडानि बर्हन् दशतान्येव गोचर्म अत्र गवादीनां दक्षिणात्वात्स
 दक्षिणमनडाहमिति तद्वचनाभावाच्च दक्षिणात्मकगोधागादेरिव न दक्षिणां

तरापेक्षानचैवेदक्षिणादानकालोदानापत्तिः अग्निगतदीक्षणीपादिगोचरन्यायेन प्र
 त्यक्षपाठस्यवलीयस्त्वात् अस्मिन्नप्यवसरेऽवतिष्ठानतिरूपप्रयोनसंभवाच्च आकारेद
 शदानोत्तरमुक्तंक्षीरादीदानस्यहोमोत्तरकर्त्तव्यतोक्तिस्तुक्तिंमन्त्रेनेतिनविप्रः आ
 चार्येभिर्प्रतिष्ठाप्यग्रहानाबालसंप्रज्यान्वाधानंकुर्यात् चक्षुषीआज्येनेत्येतत्र प्रा
 धानंग्रहान् अर्कादिसमिदाद्यादुतिभिर्विवक्षितसंख्याभिः अथैकंअथत्यलक्षपा
 शाखदिरसमिदादुतिभिः प्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याकाभिः आज्यादुतिभिश्चार्वादुति
 भिः तर्षपतिलमाषादुतिभिश्च प्रत्येकंतावतीभिः इंद्रियितुंश्च अथविंशतिसंख्याभिः । रामः
 अथसंख्याभिर्वैक्तव्यादुतिभिः प्रजापतितिलैः शेषेणेत्यादिपथान्वाधानंत्यागेक्त ७७

प्रत्येकं २

तेप्रथम्वितहोमांते।बलिदानंमूर्ध्यानमितिपर्णादुतिश्चततोग्रहकुंभसहितचतुः ।
 कुंभजलमुतशतान्निरेणमातृपितृशिशुनामभिषेकःतत्वायामितित्रिभिः एषांशु
 नःशेषोवरुणस्त्रिषुपततोविष्मतिधारणातेषोडशोपचारैरुदस्यदतरेषांचंचोपचारैः
 यजनं विसृज्यताः प्रतिमाआचार्यहस्तेप्रतिपाद्यअग्निंसेव्यबिसृज्यपथाशक्ति
 विजातुज्ञयाबालणानन्यांश्चांधपंग्वादीओजयेदिति इतिसिनिवालिकुपुशोतिः
 अथदर्शशोतिः तारदः अथातोदर्शजातानोमातापित्रोर्दण्डिता तद्वैषपरिहारा
 र्थशोतिंवक्ष्यामितेसदापुण्याहंवाचयित्वाहोक्तुसंकल्पपूर्वकं कुंडंवाभंडलंकुर्यात्
 तदंशेस्यापयेद्वयं भंडलंसर्वतोभद्रं तत्कुंभेनिक्षिपेद्व्यं दधिक्षीरघृतादिकं आदिस

द्योमन्त्रगोमये ययोधोदुंबरोश्चस्यक्तानिवकास्तथा एतेषां दृष्टप्रज्ञानित्वगादी
 मंथवांस्तथा एव रत्नानि निक्षिप्य वस्त्रयुगेन बधयेत् सर्वसमुद्रः कारकाः आपो
 हिष्ठास्त्वेनाथ कपानश्चित्र इत्येवा यत्किंचिदस्त्वाचैव समुद्रजेष्य इत्येवा अग्निमं
 त्रोदकं यश्चादग्नेः सर्वप्रदेशके उदकमग्निमंत्रयश्चादृशी देवतास्यापयेदित्याश
 यः मंडलं कुर्यादित्यपदुक्तं तदा ह हरिर्दंरुक्तं कंचैव कृपंश्चेतंच नीलकं एतेषां तंडुलै
 श्चैव सर्वतोभद्रमुद्धरेत् दर्शस्य देवता यश्चात्सोमसूर्यस्वरूपकां प्रतिमां स्वर्णजानि
 त्यं राजतीताम्रजास्तथा दर्शदेवताः पितरः तद्रूपां प्रतिमां स्यात्पयैर्बैदित्यग्नेदेनाच
 यः कुक्का अपितत्वाभश्यादं सर्वतोभद्रमध्ये च स्यात्पये दर्शदेवताः ग्रहवर्णबस्त्रयु

रामः
 ७८

मंतद्वर्णगंधपुष्पकं आप्यायस्वेति मंत्रेण सविता यश्चात्तथैव च उपचारैः समाराध्यता
 तो होमं समारमेत् कृत्वा वह्निं प्रतिष्ठाप्य स्रुतु संकल्पमीदृशं आयुरोग्यसिद्ध्यर्थं सर्वा
 रिष्टप्रशंतये पुत्रस्य दर्शजननदोषनिर्हरणाय च मातापित्रोः कुमारस्य सर्वा रिष्टप्र
 शंतये तेषामायुः श्रियै चैव शंतिक्षेमं धेतुं च मंत्रतः एतैर्मंत्रैश्च प्रत्येकं दुग्ने दद्योत्त
 रं शतं एतैरिति वचनं प्रणवस्वाहाकारसाहित्याभिप्रायेणानुवादः अत एवाह दर्श
 स्य देवता होमस्त्वया विशतिसंख्यया होममेवंतु कृत्वाथ विदध्यादभिषेचनं श्री
 रूक्तमायुष्यस्सक्तं समुद्रजेष्य इत्येवा एतैर्मंत्रैरभिषेकं मातापित्रोः शिशोस्तथा
 ततः स्विष्टकृदादिः स्याच्च मशेषं समपयेत् द्विष्टपं रजतं चैव कृत्वा धेतुं सदक्षिणं आ

न्योयोपियथाशस्त्रादातव्यादक्षिणस्तथा ब्राह्मणभोजयेत्तत्रकारयेत्स्वस्तिवाच
 नमिति अथप्रयोगः कर्त्तृकृतनित्यक्रियः पवित्रयाणिः सपत्नीकः स्वासने उपविश्य देश
 कालसंकीर्त्तनांते अस्य बालस्य दर्शनं न नस्तु चित्तसर्वोरिष्यपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वर
 प्रीत्यर्थं दर्शनं न शान्तिकरिष्ये अखंडाभाजनने इत्यसंस्कृत्यः अमायाः त्वं इति थित्वे उ
 त्तरविद्याभाजनने कुटुम्बजननशान्तिकरिष्ये इति संस्कृत्ये विशेषः ततो गणेशपूजन
 पुण्याहवाचनाचार्यं नृत्विश्वरणादिपूजनादिकुर्यात् तत आचार्यो यदत्र संस्थितः।
 मित्यादिस्वस्त्वयं तं तदर्थमिति प्रार्थनां तं कुर्यादिति तत आचार्यः कुंडस्थं डिलाद्या
 पूर्व सर्वतो भद्रं पर्याप्तं स्थलमतिक्रम्य महिद्यौरित्यादिकुं प्रस्थापनादिजलचसेनांते॥

रामः
 ७५

कृत्वा तत आचार्यस्वेति क्षीरं दधि च तानि प्रक्षिप्य गंधागंधद्वारामिति च गोमूत्रगोम
 ये प्रक्षिप्य न्यग्रोघो दुंदुवराश्च स्वस्त्यं च तानि ब्रह्मलानि रुवति भीम इति पंचत्वचाः अश्वत्थे
 व इति पंचपलवान् सहिरत्नानीमि च पंचरत्नानि निक्षिप्य पुष्पासु वासा इति वस्त्रयुग्मे
 नावेष्ट्य सर्वं समुद्राकारका इति मंत्रेण समुद्रादिदेवतासहितं वरुणमावाह्य संय
 ज्य कलशे दकं आयो हियेति तत्त्वेन कथानश्चित्र इत्यच्चा यत्किंचिदं वरुणादिव्ये जा
 नेभिरोपनुय्याः श्वरापसि अविचीयत्तवधर्मा युयोपि ममानस्मत्मा देन सो देवरीरि
 षः समुद्रज्येष्ठा इति नृज्यां चामित्रं अतयश्चिमे अग्नेः पूर्वभागो कृष्णनीलरक्तादि
 वर्णतंदुर्लभैर्यथोचितदरितशंखलावल्लीभद्रादिगर्भकृत्वा तत्र ब्रह्मादिप्रसिद्धदेव

तायजांतेमञ्चेमुवर्णप्रतिमायांपितृनावाहयेत् येचेहेतिमंत्रेणशंखापितरःस्त्रिष्टुप्पि
 त्पः दक्षिणेतोरजतप्रतिमायोसोमं उत्तरतस्ताम्रप्रतिमायांस्सूर्यंवाआवाहयेत् आप्या
 यस्वगौतमःसोमोगायत्री आप्यायस्वगौतमःसोमोगायत्री आप्यायस्वसमेतुतेविश्वा
 तःसोमदृष्ट्यं मवावाजस्यसंगथे सवितायश्वातादितानाभाकःसवितात्रिष्टुप् सवि
 तायश्वातासवितायुरस्तासवितोत्तरास्तासविताधरास्तात् सवितानःसुवतुसर्वता
 तिसवितानोरसतांदीर्घमायुः ततोदेवतात्रयंसेयज्याग्निं प्रतिष्ठाप्यसर्वतोभद्रस्यै
 शान्यां प्रप्रतिष्ठापनादिवरुणयजनान्तेन्वादध्यात् चक्षुषी आहुयेन्येत्यंतेआदि।
 त्यादिग्रहान्चिकार्क्षितसंख्याकाभिः समिच्चर्वाज्याहुतिभिः पुनरत्रप्रधानं सवितारं

रामः
 ८०

सोमंच अष्टोत्तरशतंसंख्याभिः समिच्चर्वाहुतिभिः पितृन् प्रत्येकं अष्टाविंशतिसंख्या
 भिः समिच्चर्वाहुतिभिः शेषेणस्त्रिष्टुक्रतमित्यादिपर्यग्निकरणकाले आज्येनसचर्वाः
 पर्यग्निकरणहिं आज्यभागांतेआयुरारोग्यइति मंत्राभ्यां यजमानेन होमसंकल्पयर्वा
 कंत्यागेहृतेसर्द्धिणाचार्यः यथान्वाधानं प्रधानं होमं कुर्यात् तदतैस्त्रिष्टुतपूर्वैर्हिरण्य
 वर्णमिति आयुष्यं वर्चस्यमिति स्क्ताभ्यां समुद्रज्यै लाइत्यचाचसवालौ पितरभिमिषि
 च्यस्त्रिष्टुक्रहादिकुर्यात् ततोवलिहानपर्याहुतिवृत्त्वाहोमशेषं समापयेत् ततो
 यजमानो हिरण्यरजतेसर्दिहिणां कृष्णांधेनुंच आचार्याय दत्वा रत्विग्यश्च यथा
 शक्तिदक्षिणां दत्वास्थायितदेवताक्रमेण उत्तरयजाक्रमेण उत्तरयजाविसर्जने

कृत्वा प्रतिमा आचार्याय प्रतिपाद्य अग्निं संप्रगच्छगच्छेति विमृज्य शान्तिः पठित्वा ब्राह्मणा
 भोजयित्वा ते श्रोतृक्षिणं दानं तैस्त्वस्तिभवंतो ब्रुवंति निवाचयेत् चैतस्त्वस्तीति वदेयुः
 इति दर्शशान्तिप्रयोगः इति तिथिशान्तयः अथ नक्षत्रशान्तयः अथ मूलशान्तिविधिः
 शौनकः अथातः संप्रवक्ष्यामि मूलजाताहिताय च मातापित्रोर्धनस्यापि कुलशान्ति
 हिताय च त्यागे वा मूलजातस्य स्यादष्टाष्टात्प्रदर्शकं एवं अनुक्तमूलजातानोपरि
 । त्यागे विधीयते अदर्शनाद्यापि पितुः सतु तिथेत्समाष्टकं एवं च दुहितुर्ज्ञेयं म
 । लं जातफलं बुधैः अन्यत्र तु न बालाहंति मूलज्ञेयितरं मातरं तथा मूलजाश्वश्रु
 रंहंति व्यालजा चतदंगना माहं जायजं हंति देवरं तु द्विदेवजा शान्तिर्चापुष्क

रामः
 ८१

लास्याद्देहिदोषो न विद्यत इति व्याल आश्लेषा माहं ज्येष्ठाद्विदेवं विशाखा मुख्यका लं।
 प्रवक्ष्यामि शान्तिहोमस्य पत्ततः जातस्य द्वादशाहे तु जन्मर्क्षे वाश्रमे दिने समाष्टके द्वाद
 शकुर्याद्वा शान्तिमादरात् उत्तरार्द्धे समाष्टके द्वादशे इति मदनरत्नेषाठः सुसमेपुं ण्यदे
 शेतुमंडपं कारयेद्बुधः पुण्यभिर्मन्त्रितैस्त्रयोः प्रोक्षितायां क्षितौ ततः तत्रोदकुं ने मुलक्ष्णं
 रक्तं व्रणविर्जितं अक्षमूलं निर्णिक्तं पर्ये निर्मलां भसा वस्त्रावगुंठितं कुर्यात्परयेत्ती
 र्थवारिणा कर्त्तृहेमममायुक्तं च तपस्त्रयशोभितं स्वस्तिकोपरि विन्यस्य क्षीरमुमसपञ्च
 वैः शोणव्रीहौश्च निःक्षिप्य दर्शनां च निधापयेत् पंचरत्नानि जपस्य पंचकुंभांश्च दयंवा
 दत्तामताः श्रीरुद्रस्यैककुंभश्च सर्वस्त्वानितत्र तु तथान्यं च शुभकुंभं एवौक्तैर्लक्ष्णैर्युतं

वतुः प्रसवणं कुर्यात्पंचवक्त्रं तथैव वत्सवमुठितं कुर्यात्सूर्येक्षार्थवारिणः पंचरत्नसमा
 युक्तमात्रपद्मवसंयुतं राजाश्वरथावत्मीकसंगमाद्भद्रगोकुलार राजद्वारप्रदेशाच्च भद्र
 मानीयनिःक्षिपेत् कुंभस्य नैर्ऋते देशे होमस्थानं प्रकल्प्यत्त गोमया लेपिते देशे कुर्यात्स्थं
 डिलमुत्तकं कृत्वाग्निमुखपर्यंतमुद्ध्वेत्वादिस्वस्तः पूर्णायात्र निधानांतं कृत्वा पञ्चोस
 मारभेत् नक्षत्रदेवतारूपं सुवर्णेन प्रयत्नतः निष्कमानेन चार्धेन पादेनाथ स्वशक्तिः
 प्रमालक्षणेनैकांकारयित्वा विचक्षणः पद्मास्त्यं सुवर्णस्य स्थापयित्वा प्रयजयेत् ।
 सुवर्णं देवत्यं सर्वदेवात्मको नलाः सर्वदेवात्मको विप्रः सर्वदेवमयो हरिः संस्मरेन्निर्ऋतिं
 शमं सुमुखं नरवाहनं रक्षोधिपं खड्गहस्तं दिव्याभरणभूषितं प्रतिमापज्जनार्थं यत्न

रामः
 ५२

युग्मं प्रकल्पयेत् पंकजं कारयेद्भूसौरस्त्यमैत्रीहितं दुलैः धनुर्विशदलोपेतं शुक्लैर्वाकर्ण
 कान्वितं तस्योपरि न्यसेत्यात्रं स्वर्णद्वारौ यममये शुद्धवस्त्रेण संस्त्राय यत्तत्र मलनिनि
 क्षिपेत् मलानि शतमलानि तदभावे विष्णुं कांतासहदेवी तुलसी तु शतावरी मलनामा
 निष्कलीया तदभावे विशेषतः स्थापयेत् कर्णिकामध्ये ब्रह्मगंधाघृतं कृतं कर्चहोमज
 लोपेतं कुंकुमौषधि संयुतं कुंभोपरि न्यसेद्दिवा मूलनक्षत्रदेवतां अधिप्रत्यधिदेवौ च
 दक्षिणोत्तरदेवयोः अधिदेवं यजेदादौ ज्येष्ठानक्षत्रदेवतां तथा प्रत्यधिषाढां च यज
 येद्देवतां शुभां उत्तरषाढां च क्षाद्यां च नुराधां तमर्चयेत् इति दिशानपर्यन्तं यजमांस्व
 स्वनामतां स्वस्वलिङ्गोक्तमंत्रैश्च प्रधानादि प्रयजयेत् पंचामृतेन संस्थाप्य आवासाय

समर्चयेत् आवाह्येति त्यज्येतेतं पंचमी अर्थेति दर्शनात्त्रनिधानांते कृत्वेत्यस्यानंतर्था
 नुवादः अतएवाह उपचारैः षोडशमिरिति आवाहनमारभ्यार्चनविवरणं उपचारैः षोड
 शमियवापंचोपचारकैः रक्तचंदनगंधाद्यैः पुष्पैः कृष्णसितादिभिः मेषशृंगादिभ्यैश्च
 घृतदैक्षधैवच सुरापोलिकमांसाद्यैर्नैवेद्यैर्भोजनादिभिः मत्स्यमांससुरादीनी वा
 स्नानानां विवर्जयेत् सुरास्याप्रदातव्यं क्षीरं सैंधवमिश्रितं पायसं लवणं येतं मांसं
 स्थाने प्रकल्पयेत् उक्तमद्याद्यजाभेतु यथा खं स चैव मर्चयेत् पुष्पांतं तु समभ्यर्च्य होमं कु
 र्याद्यद्योदितं निर्वापप्रोक्षणादीनि चरोः कुर्याद्यथाविधि हविर्गृहीत्वा विधिवनिर्ह
 त्येच कृत्वा हुनेत् पायसं घृतं संमिश्रं हुनेदद्योत्तरं शतं विधिवदिति पायसचर्वाः प्रतिप्र

रामः

८३

अन्यथानर्थक्यात् समिदज्यचरुं न्यश्चाब्रुक्तिः संख्यया हुनेत् पश्चात्पायसहोमो
 सरं अधिदैवतयोश्चैव जुहुयात्स्वसमंत्रतः चतुर्थ्यैतैर्नमो तैश्च स्वाहांतैः स्वस्वमंत्रकैः
 नक्षत्रदैवताभ्यश्च पायसेन तु होमयेत् कृणुष्वेति पंचदशमिर्जुहुयात्कशरं ततः गयत्र्या
 जावेदसेभ्यं वक्रमिति क्रमात् सीरायुं तं तितामग्निवास्तोष्याग्निमेव च क्षेत्रस्य पतिगणना
 सिद्धं तं तथैव च आसक्तं न तथा विधानं समिदाद्यज्यचरुं अष्टोत्तरशतैर्वीथ्यं अविशतिभिः
 क्रमात् अष्टासंख्यया वापि जुहुयात्ब्रुक्तिर्बुधः त्वं तां सोमेन पायसं जुहुयात्तुत्रयोदश च
 तुर्यहीतमाज्यं च पातेरुदिति मंत्रतः सुवेण जुहुयादाज्यं महाव्यासुतिभिः क्रमात् कृ
 त्वा स्विष्टकृतं पश्चात्पायश्चिन्नाहुतिर्हुनेत् आचार्यो यजमानो वा अग्नौ मेत्रैः पूर्णाहुतिं

हुनेर होमशेषेसमाप्या यद्विमारोपयेधुधः कुंभामिमंत्रणं कुर्यादक्षिणेनाभिमर्शयेत् म
 त्सपशमनार्थीयजमेयं वकंशतं रुद्रं कुमोक्रमार्गेण रुद्रं कृतं स्य शंजयेत् धूपं दीपं च
 नैवेद्यं कुंभयुग्मे निवेदयेत् प्रासादयेत्ततो देवमभिषेकार्थमादरात् तस्मिन्काले
 प्रसूतीष्वयं कर्तव्यं भूतिमिच्छता यथकप्रसस्तं तेनैव नक्षत्रेभ्यः सचैव वा अभिषे
 कविधिर्वक्ष्ये सर्वांश्चार्थैरुदिरितं मन्त्रसोपरिविष्टस्य यजमानस्य रुत्विजः दारु
 त्रसेमेतस्य कुर्युः सर्वेभिषेचनं अक्षिभ्यामिति सूक्तेन यावमानिभिरैव च आयोहि
 षेति नवगिरा यद्वा दयेन च सहस्राक्षरचेनाष्टिदेवस्य त्वेति मंत्रकैः शिवसंकल्प
 मंत्रेण वक्ष्यमाणैश्च मंत्रकैः योसौ वज्रधरो देवो महेशो गजवाहनः मूलजातशि

रामः
 ८५

वैशोदीर्घं मातापित्रोर्व्यपोहतु १ योसौ शक्तिधरो देवो बौद्धतनुश्चैव वाहनः ससजि
 देवो गिन्नरः २ योसौ शक्तिधरो देवो दुतनुश्चैव धरो देवो धर्मो म
 दिषवाहनः मूलजातशि शो दीर्घं व्यपोहतु यमो मम ३ योसौ खड्गधरो देवो निर्ऋतिरा
 क्षससाधिपः प्रणमयतु मूलोच्छ्रं दोषं गंडांतसेमवं ४ योसौ पाशधरो देवो वरुणः
 श्वजलेश्वरः नक्रवाहुः प्रवेतानो मूलदोषं व्यपोहतु ५ योसौ देवो जगत्प्राणो मातु
 र्मावाहनः प्रणमयतु मूलोच्छ्रं दोषं वातस्य शांतिदः ६ योसौ निधिपतिर्देवः खड्ग
 वाजिवाहनः मातापित्रोः शिशोश्चैव मूलदोषं व्यपोहतु ७ योसौ पशुपतिर्देवः पिनाकीवृ
 षवाहनः अश्लेषा मूलगंडांतदोषमाशुभ्यः ८ विद्येशः क्षेत्रपो दुर्गालोकपालानव

प्रसाः सर्वदोषप्रशमनं सर्वकुर्वंतु शांतिदाः ॥ तद्धं योऽभिषेकं तु सर्वदोषोपशान्तये सर्वका
 मप्रदं दिव्यं मंगलानां वमंगलं वस्त्रांतर्हितं कुंभाभ्यां यश्चात्तु स्नाययेदुधः ततः शृङ्गावरधरः क
 ल्कमास्यानुलेयतः यजमानो दक्षिणमिस्त्रो घयेदृत्तिकादिकान् घेनुं ययस्विनीदद्याद्वा
 चार्णाय सवत्सकांतिरिति प्रतिमा वस्त्रं कुंभं हेमं च दाययेत् ग्रहाय वस्त्रं प्रतिमा सत्तदु
 क्ताश्च दक्षिणाः श्राद्धज्ञापिनो देयः कृष्यो नश्चान्नयत्नतः तत्कुंभवस्त्रं प्रतिमा तस्मै देया
 प्रयत्नतः इतरेभ्योऽपि विप्रैर्यो यथाशक्त्वा च दक्षिणा उक्तत्वा मेततो दद्याद्वाचार्यो ब्रह्मल
 रूत्विजां तत्तत्सत्यं प्रदातव्यं यथाशक्त्वा प्रदाययेत् आचार्यो यच्च यदत्तं तदर्थं ब्रह्मणो रामः
 भवेत् दद्यादन्नं वा यसादि ब्राह्मणाभ्योजयेच्च तं अभावे सति पंचाशदशकं तदभावात् ॥ ८५

सर्वशान्तेऽप्यन्नं ब्राह्मणैरश्विषस्तथा गृहीक्ष्मा यदेदि प्राग्निरितिः प्रीयतामिति विधाने दर्शितं
 स्मिंस्ततः शांतिर्भवेच्च वं गंडांतेऽप्येवं कर्त्तव्यं पुष्पार्थं तद्वदेव हि समाप्य केचांशहे कुंभो
 द्वाशोतिमादरात् इत्यङ्गं मनुना सम्यक् सलजा तहिता यच्च मातापित्रोर्धनस्यापि वंशु
 शोकानुपत्तये इति विधिः अथैतदनुसारी प्रयोगः अस्तु मूलोत्पन्नो वर्षाष्टकसदि
 तद्वा दशांते द्वादशांते वा तदन्यस्तत्पत्तौ तु द्वादशाहे अव्यवहितागमिस्तलनक्षत्रपु
 तेश्चर्मेदिने वा गोप्रसवशान्तिं युक्तं विधिना कृत्वा देशकालकार्त्तनांतेऽस्य कुमारस्य मूल
 प्रथमचरणजन्मस्तु चित्तसर्वरिप्यपरिहारश्चराप्यपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमस्त्रां शांतिक
 रिष्यति संकन्या गणयति यजनादि रूत्विग्वरणां तं कुर्यात् द्वितीयादि वरणोत्पत्तौ तु

संकत्यो हो वो ध्याः ब्रह्म सदस्यौ कृताकृतौ रथविजश्वाद्यौ द्वादशषोडशवा ब्राह्मणाः श्रोत्रि
 पाश्चाद्यौ द्वादशत्वथषोडशेति कश्यपोक्तेः अत्यंताशक्तौ च त्वारेपि यथा शक्तिवस्त्रालं
 कारमधपकेणान्यथा वातेषां यजनं तत आवायः पवित्रपाणिः प्राणनायंम्यथाचारं सं
 कल्पमुमीकृतयुंण्य देशयदत्र संस्थितमिति सर्वपाश्विकीर्य एतो न्विदंस्तत्राप्रैतितिस्य
 मिर्द्वेष्टिः जलमभिमेत्रातेन आयोहिद्येति तच्च न तां ऋमिं प्रोक्ष्य मंडपयत्ते मंडपदेवताय
 नं माघकृत्योक्तविधिना कुर्यात् ततः प्रतिमागुत्तराणं कुर्यात् मंडपस्पृशत्तद्भावेनो
 क्षितभस्मेवापेशान्यां स्वस्तिकं विरच्य महाघोरिति भुवं स्पृष्ट्वा अथ ध्यायः समितिरेण त्री
 हीनक्षिपेत् अथोक्तलक्षणं कलशं प्रक्षालितं वस्त्रावगुण्डितं पुवा मुवा सा इति कृत्वा तीर्थे

रामः
 ८६

वारिणे मं मंगं गेत्यादय रारा स इति हिरण्यरुप इति कर्त्तव्यं हेम समायुक्तं विधाय चतुष्टयं वै
 संयुक्तं स्वस्तिके ब्रह्मिषु विन्यस्य सपलवः क्षीरदुग्धं शाखा अश्वत्थेव इति निःक्षिप्य सहि
 रत्नानि तियां षष्ठीरिति सर्वेषां गंधवारा मिति गंधं याः फलिनी रिति युष्य फले अ
 थ ध्यायः समिति यवान्कांडात्कांडादिति दूर्वाः स्योनेति मृद आयोहिद्येति तच्च न पंचागा
 व्यानिःक्षिप्य पूर्णा द्वाति पूर्ण पात्रं निधाय तस्मात्कलशाच्चतुर्दिकं कृत्वा महाघोरित्या
 मंत्रादृत्या चतुर्णां कलशानां पूर्ण पात्रं निधानं तं कृत्वा मध्यम कलशस्य साष्टपल वा
 ससिद्धे मप्रतिमायां याते हरेति मंत्रस्य कश्यपोरुद्रः स्वरातुष्टुप तेनामंत्रेण रुद्रमावाप्त
 तेनैव संरक्ष्य यज्जुर्वेदाय जमानश्चेदुद्रस्तु जये कं चिद्यो जयेत् ब्रह्मो गश्चेदुद्रसामज

येतामगास्त्रीन्योजयेत् तेपिकलशंस्यशंतोजपेयुः स्तुतसामजपयोः रेकादशाष्टवित्रे
 कसंख्यानां विकल्पः कद्रुशयेतिनवर्चस्यघोरः कएवोरुद्रोगायत्री इमाहशयेत्येकदशर्च
 स्यस्तुतस्यकुत्सोरुद्रोनवजगत्योतेत्रिष्टुभौ आतेपितरिपंचदशर्चस्यरुद्रस्त्रिष्टुप् सर्वेषां
 जपेः स्तुतान्तरसत्वेनजायः बहुबचनस्यत्रिष्टुप्पत्तेः आचोराजानमितित्रयाणां सामां
 वामदेवोरुद्रात्रिष्टुप्पूर्वयोर्गायत्री जपेविः चतुर्णामग्रेषामप्यितत्रैवजपः तत्र
 संदेशयागत् आशुः शिशान इतिस्तुतस्येन्द्रोप्रतिरथेन्द्रश्चतुर्थ्यां रुद्रस्यतेत्रिष्टुप् अं।
 त्यानुष्टुप् त्वमयेरुद्रस्यनुवाकस्यहव्यवाह्वयिः अग्न्यात्मारुद्रोदेवता जगतीछंदः
 जपेः त्वमग्रेरुद्रोअसुरोमहोदिवत्त्वांशर्चोमारुतं पक्षईशिषे त्वंवातेरुद्रौर्यामिशंगय

रामः
 ८७

त्वंयथाविधतः पासिनुत्तमा त्वमग्रस्तस्यवामदेवोऽग्निस्त्रिष्टुप् जपेः त्वमग्रेअदिति।
 ईवहाशुषेत्वंहोत्रमारतीवर्धसेगिरा तमिलाशतशतहिमासिदत्तसेत्वंवृत्रहावसु
 ।यंतसरस्वती रत्नोदणमितिपंचविंशर्चाणांगिरसः पायुरग्निस्त्रिष्टुप् चतस्रोत्याआ
 नुष्टुभः सर्वेषोजः रत्नोदणंवाजितमाजिघर्मिमित्रं प्रष्टितमुपयामिशर्म शिशानोअग्निः
 ऋतुभिः समिधः सनोदिवासरिषः पातुनक्तं अयोदष्टे अर्द्धिषापातुधानानुपस्यशा
 जातवेदः समिधः आजिह्यामरदेवान्नरभस्वक्रव्याहोह त्वयपिचत्त्वा संन उभो।
 भयाविंनुपदेहिदंष्ट्राहिंस्रः शिशानोवरंपरंच उतांतरिक्षेपरियाहिएजजनेः संचेष्ट
 म्रियातुधानात् यज्ञैरिषः संनामानोअग्रेवाचाशल्यांअशनिभिर्दिर्जिहानाः तामिर्विध्य

हृदये पातु धानात् तन्मोवाहून्मतिमंघ्येषां अग्रे वचं यातु धानस्य मिंघि हिंसा शनिर्हरसा
 हत्वेनं प्रपद्वाणि जातवेदः शृणा क्रव्या क्रविधुर्विचिनोतु वरणं यत्रेदाती पश्यसि जात
 वेदस्तिष्ठंतमप्रउतवाचरंतं यदांतरिज्ञेयमिभिः पततंतमस्ताविध्य शर्वांशिशानउताल
 ध्वंस्पणुहि जातवेदः आलेभानादृष्टिमिर्यातु धानात् अग्रे यर्वो निजहि शोश्चान आमा
 दः क्षिंकास्तमदत्तेनाः ५६ प्रहृदियतमः सो अग्रे यो यातु धानो यस्दं कृणोति तमारमस्य
 समिधाय विष्टुच ससश्च शुभेरंधयै नं तीक्ष्णो नाग्ने चक्षुषारक्षयज्ञं प्रांचं वसुभ्यः प्रण
 यप्रवेतः हिंस्रं ह्यो स्पमिशोश्चानं मात्वा दमन्यातु धानान् चक्षुः न चक्षारक्षः परिपा
 श्यविधुतस्य त्रीणि प्रतिशृणीत्यग्रा तस्याग्ने यद्दीर्हरसा शृणा हि त्रेधा मूलं यातु धानस्य

रामः
 ८८

वृश्च स्त्रियां तु धानः प्रसितं त एत्वतं यो अग्रे अस्तेन हंति तमर्चिषा स्तुतयं जातवेदः स
 मक्षमेनं गणते निद्वंष्टि तदग्ने चक्षुः प्रतिघेहिरे भेशफा रुजं येन पश्यति यातु धानं अ
 र्ववज्जोतिषा देवो न सत्यं अर्चनमस्ति न्योष यदग्ने अघमिथुना शपातो यत्राचक्ष
 षं जनयंतरे माः मन्योर्मनसः शरव्या ३ जाते ययो तपा विध्य हृदये पातु धानान् परा
 शृणा हि तपसा यातु धानान् वराग्ने स्तो हरसो शृणा हि। परार्चिषा मरुदेवां ब्रूणा हि
 परासुतचो यो अमिशोश्चानः पराघदेवा वृजिनं शृणंतु प्रत्यगेनं शयथायंतु रुष्टा
 वाचास्तेनं शरव रुद्धं तु मर्मन्वि तैश्च स्पे तु प्रसितं यातु धानः यः पौरुषेणो रुक्विषा स
 मक्ते यो अश्वेन पशुना यातु धानः यो अक्ष्या या भरति क्षारमग्ने तेषां शीर्षाणि हरसा पिष्ट

अथ संवत्सरीणोपयन्त्रियायास्तस्य नाशीघातुधानोत्तमः पीयूषमग्नेयतमस्ति तस्मात्ते प्र
 त्यं च मर्चिषा विध्य मर्मेन विषंगं जंघा तु धानाः पिवेत्वा च श्वांतामदितयेदुरेवाः परैर्नादेवाः
 सविता दद्यात्तु पराभागमोषधीर्नाजयेतां सनादग्रे मणसि पातु धानां त्वारक्षां सिपता
 नाजिष्णुः अनुदह सह मरान्कव्यादो माते हेत्यामुक्षतदैव्यायाः त्वन्तो अग्ने अघरादुदक्ता
 त्वं पश्चादुतस्तापुरस्तात् प्रति ते ते अजरसस्तपिष्य अघशंसे शो शुचतो दं दतु पश्चात्तु
 रस्तादघरादुदक्ता त्वं विंकाव्येन परिपादिराजं न सखे सखायमजरो जरिम्येन मे मर्त्ती
 अमत्या स्त्वेनः परित्वाग्ने पुरं वयं विप्रं सहस्रं धामदि धमघर्णे दिवेदिवेहं तारं मंगुरावतो
 विषेण मंगुरावतः प्रतिष्मस्तसोदह अग्नेति म्मेन शोचिषा तपुरागमिर्ह्यग्निः प्रत्यग्ने

रामः
 ८९

हरसाहरः शृणादि बिभ्रतः प्रतियातु धानस्य रक्षसो वलं बिहजवीर्यं अत्रापिशक्त्या
 एतीकृतं संख्यास्कीकारः तत्तत्संयुक्तं मंत्रस्याष्टोत्तरसहस्रजयंतत्रैव कश्चिद्विद्वत्कुर्यात्
 पावमानीनां तिसृणां मधुमं चंद्राः पवमानसोमो गायत्री अन्यकलशेषु शान्तिजपम
 विजः कुर्युः यद्वा कुंभयंकस्थाने कुंभपंचकं स्थाप्य तत्रैव रुद्रादिजपः अन्यकुंभे तदुत्त
 रस्थे वरुणमावाह्य शान्तिजपः यद्वा चतुः प्रस्रवण एकवक्त्रं कुंभः पंचकुंभ चतुष्टयं क
 स्थाने स्थापनीयः तत्र मुखे मध्यमकुंभकार्यं चतुर्थे प्रस्रवणेषु कुंभचतुष्टयं कार्यं क
 र्त्तव्यमिति व्यवस्था ततः स्थापितकुंभोत्तरतोरक्तवर्णैः शुक्लैर्वा ब्राह्मि तंदुलैश्चतु
 र्विंशदलोपेतं सप्तकर्णं कंपकं विधाय तत्कर्णिकायां महीधोरिति नुवंस्यद्वा ३१

वधयः समितिर्वाहानिः क्षिप्यशिखादीनि शतं मलानि तदभावे बिलुक्तांता सदे देवीनुद्य
 शीशतावरीनि क्षिप्योक्तमंत्रैर्गोधाघलं कृतं कर्चदोमौपेतं कुंकुमसर्वोषधीसंयुतं वि
 धाया कलशोद्धितिकर्णिकायां स्थापयेत्ततः सर्वेषां अंशधीरित्यादिभिर्मंत्रैर्यवादिप्रक्षे
 पान्तं कृत्वा पूर्णा देवीति निहितपूर्णपूर्णपात्रे सादय्य दलं वस्त्रं निधानिष्कृतं तदर्धाधोऽन्य
 तरमानेन हेमनिर्मितं निरुतिप्रतिमांतराणि यंचामतेन प्रक्षाल्य तत्र वस्त्रे निरुतिप्रतिमां
 तदक्षिणतउत्तरतश्चेंद्रीप्रतिमां पूर्वादि लेविश्वे देवप्रतिमास्तदभावे तंदुलपुंजा
 न्वानिधाय प्राच्यादिस्थानेषु लोकपालप्रतिफलादिवा निधाय प्रतिमा मुदेवता आवा
 हयेत्तद्यथा मोषुणोघोरः कण्यो निरुतिगायत्री इंदोमधुबंदा इंदो गायत्री अस्तमेमे

रामः
 १७०

धातिथिरापोनुष्टुप् पूर्वादि विश्वान्देवानावाख्यामि विष्णुं वस्त्रं वरुणं अजैकपादः
 अहिर्बुध्न्यं कृषां अश्विनौ यमं अग्निं प्रजापतिं सोमं रुद्रं अदितिं बृहस्पतिं सूर्यान् पित्रन् ।
 अर्यमणं सवितारं लघारं वायुं इंद्राग्नी मित्रं इत्यावाहनं तेषाम् स्वरित्वा लोकपालानां वा
 ह्यनैरुतप्रदेशे स्पृष्ट्वा लाघमिप्रतिशायनान्तं कृत्वा ततो न्वाधानं वक्षुषीं प्राज्येनेते आ
 दित्यादिग्रहान् अन्यैकमर्कादिजातीयसमिच्चर्वाज्याहुतिभिरेतत्संख्याकामि अग्निदेवताः
 प्रत्यग्निदेवताः विनायकाश्चैत्रयालांताः लोकपालांश्च पूर्वाक्ताहुतिभिरेतत्संख्याभिः
 निरुतिप्रत्येकं अष्टोत्तरशतसंख्याभिर्वृतं समिश्रयाय समिदाज्य चर्वाहुतिभिः समि
 दद्यादुतीनां शक्तितो न्यूनसंख्याकरणे तथैव निर्देशः इंद्रं अयश्च प्रतिद्रव्यमस्यावि

विंशतिसंख्याभिरुक्तादुतिभिर्विश्वेदेवाद्याश्चतुर्विंशतिदेवताश्चष्टसंख्याभिः पाप
 सादुतिभिः स्तोत्रं हणमपि विंशत्यधिकसंख्याभिः कसरादुतिभिः सवितारं दुर्गा चं वकं
 कविनदुर्गावास्तोष्यति अग्निं क्षेत्राधिपतिं मित्रावरुणौ अग्निं च एतादेवताः प्रत्येकमष्टा
 ष्टसंख्याकाभिः कसरादुतिभिः अग्र्यं प्रतिद्व्यं विंशत्यधिकशतसंख्याभिः समिच्चवीज्या
 दुतिभिः सोमं त्रयोदशपायसादुतिभिः रुद्रं स्वराज्यं चतुर्गृहीतो नाज्येन अग्र्ये पृथिवीमहं
 तं वायुमंतरिक्षं महं तं आदित्यं दिवं महं तं चंद्रमं सं नक्षत्राणि दिशो महं तं वा ज्येन शेषे
 णेत्यादियात्रासादने पायसचक्रकसरा रथस्थालीनां सुवाणामाज्यस्थालीनां शर्पा रामः
 णां चासादनादिप्रणितास्थापनांतं कृत्वानिर्हत्यादीनां वक्ष्यमाणतनयैः यजां कु ए१

यात्र निरुत्तये वस्त्रयुग्मं रक्तचंदनं कृत्वा सितदिपुष्पाणि मेघश्लोचनं आज्यदीपः पोलिकौ
 दनमुरा मांसात्मकं पुरुषाद्वारपर्यासं नैवेद्यं तत्र ब्राह्मणेन कसरास्थाने सैधवमिश्रं मंसं
 स्थाने लवणमिश्रं पायसं देयं अन्यैः सभवे मुख्यमेवोभयं पुष्पांजल्यं ते यजने कृते निरु
 तिमिंद्व्यं हि स्थिर्ययोः पायसार्थं चर्वयं च द्वादशमुष्टिं रुद्रो निरुप्य पायसार्थं नि
 रुक्षेयं एव तिमुष्टीं रुद्रो निरुप्य सूर्यो तरे कसरा रथं चतुश्चत्वारं शतं संख्यामुष्टिं निरुप्य
 चर्वयेयुतश्चतुरः पुनः पायसार्थं द्विपंचाशमुष्टीं निरुप्य ततस्संख्यया प्रोक्षणे अवाह
 त्य यात्र त्रये हविस्त्रयं श्रेयं ततो यथावाधानं त्यागः तद्यथा एतस्संख्यादुतिपर्यासं स
 मिद्व्यं च रुद्रज्यं च आदित्याय सोमाय एवमधिदेवतादिभ्यस्त्यागः ततो यो न्नरशतं संख्या

दुतीयर्थासंघतसंमिश्रयायसंनिर्गतयेसमिदादिषुसैवसंख्यात्मनसंख्यावाक्यसंका-
 लितातदनुसारीत्यागः स्यदादुतिपर्याप्तसंमिदाज्यचवात्मकसंख्यात्रयसंनिर्गतये अथा-
 विंशत्यादुतिपर्याप्तसंक्रयं चतुष्टयमिषाय एवमभ्याः अथाष्टसंख्यादुतिपर्याप्तयाय
 संविश्वेभ्योदेवेभ्योविष्णवेवसुभ्योवरुणायअजैकपादे अहयेबुध्याय० यज्ञे अ-
 श्विभ्यां यमाय० अग्नये प्रजायतये सोमाय० रुद्राय० अदितये० वृहस्पतये० सूर्येभ्यःपितृभ्यः
 ममाय० अर्यमणे० सवित्रे० त्वष्ट्रे० वायवे० इंद्राग्निभ्यामित्राय विंशत्यधिकशतादुति-
 परिमितं कसरंदं वा रक्षोघ्नेग्नये अथाष्टसंख्यादुतितिपर्याप्तं कसरसंवित्रेदुर्गा-
 यैः अं वकाय० कृत्रिभ्यो दुर्गायै० वास्तोष्पतये० अग्नये० मित्रावरुणभ्या० अग्नये च विं-
 शत्यधिकपतये०

रामः
 ५२

शत्यधिकशतादुतिपर्याप्तः समिधः तावदाज्यं तावांश्चरुश्रियैः त्रयोदशादुतिपर्याप्तया
 यसं सोमायाचतुर्गृहीताज्यां रुद्रायस्वराजे एकैकादुतिपर्याप्तमाज्यं अग्नये यथित्वैमहते
 वायवे तैरिहायमहते आदित्याय दिवेमहते चंद्रमसेनक्षत्रेभ्योदिग्भ्योमहते च एवेत्या-
 नेकृते साचार्यश्चत्विजस्तथैव जुहुयुः तत्रादित्यादिभ्यो रजो दर्शनशोक्करीत्या होमः
 मोषुणोद्योरः कंठ्वा निरुतिगीयत्री होमवि० मोषुणः पराभरातिरुतिर्दुर्दणवधीर-
 पदीष्टत्सयासह इंद्रयोमधुब्रंदा इंद्रो गायत्री होमः अक्कमेमेधातिथिरामोनुष्टुप हो-
 मवि० एतैर्मंत्रैः प्रणवादिस्वाहांतैर्यज्ञियतरुसमिधः संकृत्यानुसारि संख्यादधिमच्छ-
 ताक्ताः होत्रव्याः पायसचरुचतुर्वक्ताद्यवदानविधिनागदित्वा जुहुयात् विधिवदित्या

करोक्तेः पायसहोमेसमाप्तेसमिदादिहोमारांभः ततः ॐ विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्येवं उक्तं
 चतुर्विंशतिनाममंत्रैः प्रत्येकमष्टाष्टसंख्यपायसौहोमः कृणुष्वेति पंचदशस्य गौतमोवाच
 देवोरहो रुद्रिष्टुष्टु सरहोमे कृणुष्वयाजः प्रसितिं नष्टं यादिराजे वा प्रवांश्चेन्न
 श्रीमनुप्रसितिं द्रुणा नो ह्यसि विधिरस्य सप्तयिषे स्वाः १ तव भ्रमास आश्रया घतं त्यनुस्य
 श्यधताशोश्चानाः तयं स्य ग्रेकृत्पतंगानसंदिनो विसृज विश्वमुक्ता स्वाः २ प्रतिस्य शो
 विसृजत्सर्पितमो भवा पापुर्वं शो अस्य अर्धः यो नो दूरे प्रघशं सो यो अं यग्रे मा किये
 व्यधिराष्टधर्षी स्वाः ३ उदग्रे तिष्ठ प्रत्यातनुष्वन्या मित्रांश्चोषता न्निगहे ते यो नो अरा रामः
 तिसमिधानचक्रैर्विचातं धत्तयत संनश्चं स्वाः ४ ऊर्वो भव प्रतिविध्या अमदा विष्णु ए३

देव्या न्यग्रे अवस्थितं तनुदिया नुज्ज्वां जामिमज्जामि प्रमणी हि शरुत्वा ५ सते जाना
 तिसुमतिं पविष्य इव ते नल्लेगा तु मौरयत् विश्वान्यस्मै सुदिना निरयो मुक्ता न्ययो वि
 दुरो अभिघ्नोत्वा ६ सेदग्रे अस्तु भगः सदानुर्पत्वा नित्ये न व विषा य उ चै पि प्रायति
 स्वआयुषिदुरेणे विश्वेदस्मै सुदिना सा सदितिः स्वाः ७ अचीमि ते सुमतिं द्यौर्वच्यं ते
 वावाता जतामियंगाः स्वस्वास्वा सुरया मर्जये मास्मे दत्राणि धारये नुष्टस्वा ८ इत्वा
 न्सीवरेदुपतं दोषा व सदी दिवां समनुष्टरं श्रीलंतस्वा सुमनसः सपेमाभिधुम्ना तस्थि
 वां सो जना नो स्वाः ९ यत्वा स्वश्वः सुहिरं यो अमउपयाति व सुमतारथेन तस्य ज्ञाता
 भवसितस्य सखायस्त आतिथ्य मानुषा ऊजो यत्वा १० महोरु जामिवंधुता वचोभि

सन्नामि तुर्गोत्तमादन्विष्याप त्वं नो अस्य वचसश्चिद्विहितं यविष्टमुक्तोदप्रनात्वा ११।
 अस्वप्रजस्रराणाम् सुशेवा अतं प्रसोदका अश्रमिष्टाः तेषां यवः सध्वं वौ निष्ठाग्ने तव नः
 पांत्वमस्वा १२ ये पायवो मातेयं ते अग्ने पश्यं तो अंधं दुरितादरक्षेन् १२ रक्षतां मुक्तो विश्वे
 ददिसंतं श्रियवो नाददेभु स्वाहा १३ त्वया वयं सध्वं त्वो तास्तव प्रणीत्य मवाजा
 न् उभा शंसास्तदस्य ताते नुष्टुया कृणु त्वया स्वाहा १४ अपाते अये स मिधा विधेम प्रति।
 सोमं शस्यमानं गमाय दक्षशेखरक्षसा पात्यास्मानु लेभिन्निदेभिन्निमो अवघात्वा १५ प्रय
 चमथाष्टसं त्वया होमः गयत्र्या यो तदा हुतयः जातवेदसे कृणु यो दुर्गा त्रिष्टुप कृतः सीरा
 पुजंतीत्यस्य बुधः सौम्यः कवयो गायत्री कृतः सीरा पुजंती कयवयो मुगा वितन्वते पयक्

रामः
 एध

धीरादेवेषु मुन्यास्वा। तामग्निवर्णो सोमरि दुर्गा त्रिष्टुप कृ। तामग्निवर्णो तपसां ज्वलतीवे
 रोचनी कर्मफलेषु जुष्टं दुर्गादेवौ शरणमहं प्रपद्ये सुतरसितरसे नमस्वा। वास्तोष्यते वसि।
 शे वास्तोष्यति त्रिष्टुप कृ। अग्नि का एवो मेधातिथिरग्निर्गायत्री कृ। क्षेत्रस्य पतिना
 वामदेवः क्षेत्राधिपतिरष्टुप कृ। गणानां प्रदग्निर्भिन्ना वरुणो गायत्री कृ। गणानां
 जमदग्निना यो नावृतस्य सीदतं पातं सोमप्रता दधात्वा। अग्निं दूतं पुरोदध इत्यस्यां
 गिरसो विरुणो ग्निर्गायत्री कृ। अग्निं दूतं पुरोदधे इत्यवा रुमुपब्रुवे देवां आदयादि
 दत्वा। हिरण्यवर्णमिति यंच दशर्चस्य स्वरूपं नंदकर्म मच्चिक्षिते दिरा सुतां वषयः
 श्रीदेवता आद्यासि स्तोत्रपुत्रः चतुर्थी प्रस्तारयन्तिः पंचमी षष्ठी च त्रिष्टुभौ ततोऽष्टाव

नुष्टुमः श्रंत्याप्रस्तार्यंक्तिः हेमैवि प्रत्यचंसमिदाज्यचक्रश्चशयसंख्ययाऊडु
 तत्त्वन्नाः सोमविश्वतोवयोधाइत्यस्यप्रणयः सोमस्त्रिष्टुप् पायसैहो० यातेरुइत्य
 स्यरुः स्वराः नुष्टुप् आज्यहोमे० यातेरुशिवातः शिवाविश्वाहमेवजी शिवा
 रुइत्यमेवजीतयो मइजीवसेस्वा० अनेनचतुर्गहीतंदुत्वास्तुवेणचतस्त्रआज्याडु
 तीर्जुडुयात् सरग्रयेचयथिचैवमहैतेचस्वाहा भुवोवायवेचांतरिक्षायचमहतेचस्वाहा
 सुवर्गदित्यावद्विचमहतेचस्वाहा भूर्भुवः सुवश्चंद्रमसेवनक्षत्रेभ्यश्चदिग्भ्यश्चमहतेचस्वा
 हेति ततः स्विष्टयायसचक्रकुरांणो कुरासत्सकृदवदयाज्यं गृह्णित्वायदस्येति॥ ततः प्राय
 श्चिन्नहोमांतेकृतेदिक्पालग्रहविनायकादिभ्योऽरुयनिर्हृतयेऽंरायाश्चसदीपमाश्र।

रामः
 ए५

भक्तबलिदानं कार्यं अथाचार्यो यजमानो वा षण्णदुतिं ऊडुयात्। समुद्रादूर्ध्वरिच्येकादश
 र्वस्यस्रक्तस्यगौतमोवामदेवोग्रिस्त्रिष्टुप् श्रंत्याजागती षण्णदुतिहोमे॥ प्रजापतेहिरण्यगर्भः
 प्रजापतिस्त्रिष्टुप् षण्णदूर्ध्वविश्वेदेवाः शतक्रतुरनुष्टुप् सप्तमेते अग्नेसप्तवानग्निर्जगती। ष
 ण्णदूतिलोमेभ्यश्चग्रयेप्रजापतये शतक्रतवे० सप्तवतेग्रये॥ ततः प्रणीतानिनयनसंस्थाज
 पपरिस्तरणविसर्जनं परिसमस्तनयुक्लणनिकृत्वा गृह्याग्नौ एतच्छांतिकरणपक्षे तत्समारो
 पयततो रुद्रकलशं। दक्षिणतः स्थान्त्र्यं वक्रमिति मंत्रं शतकृत्वोजयेत् यजमानस्यायु
 रारोग्यत्वादिनित्यं मित्रं पूर्वसूक्तादशिन्यादिजयमपि अत्रापिसंख्याविकल्पः पूर्ववत् अथ
 रुद्रकुंभनिर्हृतिकुंभातंदेवताः पंचोपचारैस्संपूज्य भवत्प्रसादेन यजमानाभिषेकं करिष्य

धर्तताः प्रार्थयेत् अस्मिन्समये भूतिभिः ताग्रदयजनं कार्यं सर्वकलसोदकं कृत्वा त्रि-
 दायविनायकशो तिवतस्वस्तिकचर्मपीठनिर्मिते भगवते उपविष्टं न ववस्त्रं धत्वा सवौषध्या
 तुलिसां गेयजमानं तद्वाभ्राजोपविष्टं तादृशी सीपत्यां पत्नीं च सर्लिके गाचार्यो निमिषेत् कश्य
 पोक्तं शतद्विंशतर्क्षारणं कृताकृतं अभिषेकमेनाः अक्षीभ्यामिति मणं कश्यपो विदुः ह्यस्मना
 तोनुष्टुप् अभिः अक्षीभ्यां तेनासिकाभ्यामिति स्तुतं त्रिभिर्द्वंद्वेति सप्तानां वसिष्ठः आद्यानां
 त्रयाणां मन्त्रिश्चतुर्णां विश्वेदेवाः आघ्राणयत्रादित्यानुष्टुप् तिस्रो गायत्र्यां त्र्येधे अनु-
 अभिषेकेऽभिनिष्टं सैर्पिर्मध्यंदकं आपोद्वेति नवर्चस्यां वरिषः सिंधुक्षीप आयोगाया ॥
 त्री देअनुष्टुभौ पंचमीवर्धमाना सप्तमी प्रतिष्ठा अभिः आपोद्वेति स्तुतं आपद्वेति

रामः
 ५६

द्योः सप्तर्षयो विश्वेदेवा अनुष्टुप् आपद्वेत्ता मेघजं हस्ताभ्यां दशः स्यशामसि सस्त्राक्षे
 तिद्वेत्तचस्य प्राजापत्यो यस्मिन्नाशनस्त्रिष्टुप् अभिः सस्त्राक्षेणः देवस्य त्वेति त्रिभिर्द्विजुषैः
 यज्ञाग्रत इति षण्णं प्रजापतिमनस्त्रिष्टुप् अभिषेकेऽयज्ञाग्रतोऽयोसौ वज्रधरो देवो महेशो
 गजवाहनः सलजातशिशोर्दोषं मातापित्रोर्व्यपो हनुः ५ योसौ शक्तिधरो देवो दुतश्रुश्रेष्ठ
 वाहनः सलजातशिशोर्दोषं मातापित्रोर्व्यपो हनुः सप्तजिह्वश्च देवो गिर्मल्लदोषं व्या १२
 योसौ दंडधरो देवो धर्मो महिषवाहनः प्रशमयतु मल्लोत्प्लवं दोषं गंडांत संभवं ४ योसौ परा
 धरो देवो वरुणाश्च जलेश्वरः नक्रवाहनः प्रवेतानो मल्लोत्प्लवं दोषं व्यापो हनुः ५ योसौ देवो जगन्ना
 लोमारुतो मृगवाहनः प्रशमयतु मल्लोत्प्लवं दोषं वालस्य शोतिदः ६ योसौ पशुपतिर्देवः निधि

मूलो ४

निधि

त्वद्भरघातिवाहनः मातापित्रोः शिशोश्चैव मूलदोषं च ॥ ७ ॥ योसौ पशुपतिर्देवः पिनाकी च।
 यवाहनः आग्नेया मूलगं दुतदोषमाश्रयः ॥ ८ ॥ विद्येशः क्षेत्रयोर्दुर्गलोकपालानवग्रहाः स
 र्वदोषप्रशमने सर्वकुर्वेत्तु शोतिताः ॥ ९ ॥ इति मंत्रे मुरास्वेत्यादिभिश्चाभिषिञ्चेत् तत्तु योः शंयु
 र्विश्वेदेवाः शक्ररी अग्निः ततो ब्रह्मवेद्ये तमुवाभ्यानिर्हतिरुद्रकुभाभ्यामभिषिक्तो यजमानः
 नः शुद्धब्रह्मगंधमाल्यधरः सपत्नीकः सायत्यो विभूतिधारणं कृत्वा रुद्रकलस्य देवतावि
 सृज्य प्रहाण मुत्तर ए जां विसर्जने च कृत्वा चार्यादींश्चंदनादिना सेप्य चार्या य स
 वत्सां गां पयस्विनीं दद्यात् निर्हति प्रतिमां सोपस्कारांतत्कलशं च तथा ग्रहप्रतिमाग्रह
 प्रीत्यर्थं दक्षिणांश्चाततो रुद्रजयितेन ह्वयेत् ॥ रुद्रप्रतिमा सोपस्कारास्तकुं भाश्च ॥ इति

रामः

५७

यो यथा शक्तिर्दक्षिणां दद्यात् तत्र चार्यं दत्तार्थं ब्रह्मणे दद्यात् तदत्तार्थं सदस्या यात
 दत्तार्थं प्रत्येकमस्त्विग्न्यो देयं ततस्तेभ्यो मूलजननसंज्ञितसर्वारिष्यनिवृत्तिरस्त्विति।
 आशिशं गृहीत्वा प्रणम्य क्षमापयेत् ततः पायसादिना शतं तदर्थं दशवात्राक्षणभ्यो।
 जयेत् तैश्च ब्राह्मणैः सर्वशान्तिपाठ्यर्वकं मुक्ताशिषो देयाः यजमानो निर्हतिः प्रीया
 तामिति तान्क्षमापयेत् तत ईश्वरार्पणं कुर्यात् इति मूलशान्तिः ॥ अथ आग्नेया शान्ति
 विधिः ॥ ज्ञानवसंहितायां ॥ असंभवे तु जन्मर्हं अन्यस्मिन्वाशुमेदिने स्नातोभ्यंगादिभिस्त
 स्मिन्वरयेच्छुद्धिजोत्तमान् विभवेपंचकुं भस्मघ्नं वातदलाभतः ॥ देवतास्थानं न चैकमो
 कं रुद्रमिमंत्रणे ॥ मूलहोक्तप्रकारेण कुंभे निक्षिप्य यजमानं गोमया लेपिते देशे घात्वा द्यौः

परिशोभितोयं कजेकारयेतत्र चतुर्विंशद्वान्वितं तदुलैः कार्येघारंरूपीतसितासितैः
 कार्लिकायान्यसेधिरास्याययेत्तेषु कुम्भं कुम्भं च वस्त्रगंधाद्यैस्तन्मंत्रैः प्रयजयेत्।
 याः फलिनां रित्यनयाह्नियेऽलौघादिकानां कुम्भे परिस्थपात्रे तु आश्लेषा प्रतिमां या
 जेत्। तस्य खोचरनक्षत्रे दक्षिणे चरयो र्ययेत्। ऐं ह्रीं शान ययेत्। तमितरक्षिण्य जयेत्
 मूलोक्तेन विधानेन कुम्भे परिभिमंत्रणं ॥ ह्रस्वार्चं ह्रस्वकुम्भे तु पूर्ववद्वेषमाचरेत्। नमो अस्तु
 सूर्यभ्याः यजामंत्र इति ततः सूर्यो रक्तः। धित इति। एवं ध्यात्वा ततो म्यर्च्य होमकर्म समा रमे
 त्। कर्तुः शखोक्तमार्गेण आचार्यस्याथवाचरेत्। इदं सूर्यभ्योऽक्षुपादधिप्रत्यधिदैव
 तं अष्टोत्तरशतं वापि अष्टविंशतिमेव वा ॥ मूलनक्षत्रवद्वेषं होमकर्म समाचरेत्। यणा

रामः
 ए०

इत्थं तं कर्माणि कृत्वा संपातकं तथा। कुम्भे जलेषु प्रक्षिप्य अभिषेकमथाचरेत्। तारपुत्रस
 मेतस्य यजमानस्य पूर्ववत्। अभिमंत्रितकुम्भाक्षिरभिषेचनमाचरेत्। तथा पौराणमंत्रैश्च
 पञ्च वैरभिषेचयेत्। आश्लेषा नक्षत्रजातस्य मातापित्रोर्धनस्य च। आतृज्ञाति कुलस्थानो
 होषे सर्वव्यः। यौ सौवर्गीश्वरो नाम अग्निदेवो हृदस्यतिः। मातापित्रोः शिशोश्चैव गंडांतं सा
 व्यः। पितरः सर्वस्तानां रक्षंतु पितरः सदा। सूर्येन च त्रजातस्य विसृज्य ज्ञातिबोधवान्। ततः
 अक्लं वरधरो यजमानः सुभ्यतः दक्षिणाभिस्ततो विधान्मूलवच्च प्रतोषयेत्। सूर्याधी
 शनमस्तु भ्यां गणानां ब्रह्मणा धिया गणार्धं मया दत्तं सवीरिष्टप्रशांतये। मूलनक्षत्रवत्कुर्या
 त्सर्पां डेस्त्वनाम इति। अथ प्रयोगः। द्वादशाहेतदसंभवे जन्मर्क्षे न्यस्मिन् अग्निदिने वा प्रात

त्रितयविधिविधायतैताभ्यंगोघर्षनादिनास्वातोदेशकालौसंकीर्त्यअस्यशिशोराश्लेषाजन
 नस्तुतिसर्वोरिष्टपरिहारघाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमस्तुक्तविधिनासग्रहमस्वामाश्लेषाशो
 तिकरिष्यइतिसंकल्पगणेशयजनान्द्विस्त्रिगणंतंकुर्यात्। अग्न्युत्तराणसर्पपक्षिकिरणा
 दिक्कृतोऽस्तशोक्तप्रकारेणकुंभपंचकेचतुःप्रस्त्रवणपंचवक्त्रैककुंभैवासवहण
 रुद्रस्यावाहनादियजनंविधायरुद्रैकादशनीजपरस्तोहणमितिस्तुक्तजपांतरैः। इकुमोत्र
 रमागेगोमयेनोपलिसेधात्वादितिःपरितःशोभितशुद्धतंदुलैरक्तैःपीतसर्पकृष्णपिष्टकै
 र्वाचतुर्विंशद्वानिपतेकजंविधायतत्कर्णिकाभ्यांभूमिमहीद्यौरितिअमिम्रथ३१ रामः
 यध्यइतिब्रीहान्निःक्षिप्याकलशेधितिस्यधिवेतकलशमिमंमेगांगइतितीर्थोद्वेकेनसर्प एए

गोघघारामितिगंधयुष्याभ्यांयुवायुवासाइतिबस्त्रवेष्टनेनचगव्येनचसेयज्यकांडादिति
 दूर्वाभिश्चअश्वत्थेवइतिपंचपद्मवैः। स्योनेतिमन्त्रिः। आयोहिष्टेतिपंचगव्येनचसेयोज्याः
 फलिनीरितियवान्। सर्वोषधीःफलंचप्रक्षिप्यपूर्णद्वीप्तिनिहितपूर्णपात्रेसायदलवस्त्रे
 अश्लेषदेवताप्रतिमायांनमोऽस्तुसर्पेभ्यइतिसर्पानावाहयेत्। सयोरक्तस्त्रिनेत्रश्चक्षुजः
 पीतवस्त्रकः। फलकासिंघरस्त्रीश्लोदिव्याभरणभूषितइति। तद्वस्त्रिणोत्तरयोःपुष्पमन्त्रेअधि
 प्रत्यधिदेवतेआवाहचतुर्विंशतिदलेषुपूर्वदलमारभ्यप्रादक्षिण्येनपूर्वाफलानुनिमारभ्य
 पुनर्वसुपर्यन्तानिचत्वारणावाहयेत्। तत्रयुष्यावाहने। इत्युच्यते। प्रथमेजायमानस्तिथ्यन्त
 र्धनमभिसंवत्स्राश्लेषोदेवानांप्यतनामुजिष्णुः। दिशोनुसर्वाअमयन्तोऽस्तु। तिथ्याःपुस्तका

दुतमध्यतो नः॥ वृहस्पतिर्नः॥ परिपातुयश्चात्॥ वाघेतां द्वेवौ अयं कृणुतां॥ सुवीर्यस्य यतयः
 स्यामेति तैत्तिरीयशाखौ कौमन्त्राः॥ तथा मद्यावाहनोऽपहृताः॥ पितरो ये मद्यासु॥ मनोजव
 सः सुकृतः सुकृत्याः॥ ते नो नक्षत्रे वमागमियाः॥ स्वधामिर्पक्षे प्रयंतं जुषंतां॥ ये अग्निदग्धा
 ये अनग्निदग्धाः॥ ये मुंलोकं पितरो ये द्विपंति॥ याश्च विप्रयाश्च उचनप्रवित्रा॥ मद्यासु यज्ञे
 सुकृतं जुषंतामिति॥ तथा पर्वाफालुन्यावाहनानि॥ तत्र त्वैरेव मन्त्रैः॥ गावां प्रतिः फलुनीना
 मित्यादिवाक्याष्टकैः कर्तव्यानि॥ यद्यानाम मन्त्रैः॥ पर्वाफलुनीभ्यां नमः॥ पर्वाफालुन्यावाह
 यामि॥ उत्तराफालुनीभ्यां नमः॥ ॥ सहस्राय॥ चित्रायेध्रुवायै॥ विशाखायै॥ अश्लेषायै॥ शत
 ज्येष्ठायै॥ मूलाय॥ पूर्वाषाढायै॥ उत्तराषाढायै॥ श्रवणायै॥ अविष्टाभ्यः॥ शत

रामः
 १००

मिथजे॥ १४ पूर्वप्रोष्टपदेभ्यः॥ १५ उत्तरप्रोष्टपदेभ्यः॥ १६ रेवत्यै॥ १७ अश्वयुज्यां॥ १८ अपमरणीभ्यां॥ १९
 कृतिकाभ्यः॥ २० रोहिण्यै॥ २१ मृगशीर्षाय॥ २२ आर्द्रायै॥ २३ पुनर्वसुभ्यां॥ २४ स्तूत्यै॥ ततोऽत्रावाहित
 देवता उक्ततन्त्रमन्त्रैः शोडशोपचारैः संप्रज्याचार्यो यजमानराखौ क्तेन स्वशाक्तेन वा विधि
 नाग्निं प्रतिष्ठाप्य ग्रहपञ्चाङ्गपञ्चजनानां कृत्वा न्वाटध्यात्तत्र ग्रहपाठस्य देवतानां मूला
 शंतिः॥ वंनिर्देशं कृत्वा सर्पांश्च प्रतिस्व्यं अष्टोत्तरशतसंख्याभिर्घृतसंमिश्रपायसमिदाज्यचर्वादु
 तिभिः॥ तिष्यमघश्च अष्टाविंशतिभिस्तदाहुतिभिः॥ सर्पाणामष्टाविंशतिश्चेत्तयोरष्टावष्टौ॥ तिष्य
 मघश्च अष्टाविंशतिस्तदाहुतिभिः॥ सर्पाणामष्टाविंशतिश्चेत्तयोरष्टावष्टौ॥ पर्वाफलुदिव
 तुर्वैशतिदेवताः प्रत्येकमष्टाष्टसंख्याभिः पायसाहुतिभिः रक्षोहप्रप्रतिदेवानां निर्देशो मूल

शान्तिवत् शेषेणेत्यादिपायसकृत्सर्वरूपेणाश्रयणं प्राज्यमाणं ते यथावाधानेत्यांगं कुर्यात् । य
जमानः तत्तन्मंत्रैर्होमं संश्रुतिगच्छार्थः कुर्यात् । प्राज्यत्वे मेतु प्रत्यादुति उत्तरस्थापितजलकुं
भे संपाताख्यं शेषं चक्षियेत् । सर्वेभ्यो होमस्तु । इदं सर्वेभ्यो हविरस्तु कथं । आश्रयेयायेषाम
नुयंति चेत् । ये अंतरिक्षं यथैवाक्षयंति । ते न ससोऽवमागमिष्यः । ये नो चने सूर्यस्यापि सर्पाः
ये दिवं देविमनुसं चरंति । ये यामाश्रेया अनुयंति कामं । तेभ्यः सर्वेभ्यो मध्मज्ज होतति । ते स्त्रिंश
यवाक्याः केन कार्यः । इदं सर्वेभ्यो जहुयादिति मानवोक्ते मदनरजोदाहृतसंदितायामस्या
मेव शंतौ होमाधिकारे इदं सर्वेभ्य इति च वाक्यान्यथैतु सार्यमस्त्यक्त्या संबादनाभाच्च । अ
तएवेदं हविरित्योजनयेदमित्यस्मान्नवावाक्ये वैयर्थ्यादयज्जोनमोमान्येभ्यः । सा

रामः
१७१

सर्पतिष्यमघाहोमोऽवदानसंपदादायपायससर्वोः कार्यः । पूर्वोक्तानुन्यादिमहाव्याहृतिहो
मांतं मूलशान्तिवक्ष्यमः । प्रायश्चित्तहोमांते विनायकादिभ्यो बलिदानांतं कृत्वा रुद्राय सर्वेभ्यः ति
ष्यमघाभ्यः क्षेत्रपालाय च सदायवलीन्द्रचातुस्तत आचार्यो द्वादशगृहितादिविधिना मूलशान्
तिवत्सर्णादुतिं दुत्वा संपातं कुभेक्षियेत् । ततः प्रणिताग्निनयनादितद्वसर्पुक्षणांतं तोहसकुंभं ।
दक्षिणतस्त्यष्टाश्वं वज्रपादि मूलशान्तिवत् । ततो रुद्रसर्पादिदेवतानां यंचोपचारैरुत्स
यजां कृत्वा भिषेकानुज्ञातं ध्रुवे वा दायामिषिचेत् । सर्विगच्छार्थः । अग्नीत्यामित्यादि यजाग्र
तस्य तं मूलशान्तिवत् स्तोत्रेभ्यो विशेषः । योसौ वज्रः सर्पां जालः हतुः । योसौ शक्तिधरोः शिः सा
र्वदोषः । योसौ दंडधरोः सार्यजातः यमोनमः । योसौ देवो जगत्प्राणोः सार्यदोषं च । योसौ नि

क्षिपतिर्देवः स्वः पातापित्रोः शिशोश्चैव सार्यदोषं व्यपोहतु ॥ यो सोपश्रु ॥ आश्लेषा मूलगंडं
 तंदोषमाशु व्यपोहतु ॥ विद्येशः ॥ क्षेत्रयो दुर्गलोकपालानवग्रहाः ॥ सर्वदोषशमनं कुर्वे स
 र्वतुशोतिदः ॥ शोषं मूलशोतिवदः ॥ आश्लेषा ज्ञज्ञजातस्य मातापित्रोर्धनस्य च ॥ आतुर्ज्ञी
 तिकुलस्थानां दोषं सर्वं व्यपोहतु ॥ यो सोवागी स्वरोनाम अघिदेवो वृहस्पतिः ॥ मातापि
 त्रोः शिशोश्चैव गंडांतं स व्यपोहतु ॥ पितरः सर्वस्तानां रक्षंतु पितरः सदा ॥ सर्पनक्षत्रजा ॥
 तस्य विज्ञे च दांति वांधवान् ॥ मुरास्वा ॥ तच्छ्रयोः ॥ शतद्विंशतर्धाने न मूलवदमिषेकोते
 आचार्यहस्तपिभ्यां धेनुकृष्णानडुदैः ॥ अन्योभ्यो दक्षिण दानं मूलवत्कृत्वा ग्रहाण मुत्त
 रपजनं विधाय स र्येभ्यो हस्तफलपुष्पयुतमर्घ्यमया दत्तं सर्वा रिष्टप्रशोतयति ॥ ततो च

रामः

११२

लणभोजनसंकल्पादि आशीर्ग्रहणं तं मूलशोतिवदिति आश्लेषा शोतिः ॥ इत्यनंतदे
 वकौस्तुभे आश्लेषा शोतिः संपूर्णा ॥ श्रीमज्जादंदिका र्पणमस्तु जगतः ॥ अथ ज्येष्ठांशः ॥
 तिविधिः ॥ ब्रह्मणामले ॥ ज्येष्ठा दो जननी माता द्वितीये जननी पिता ॥ तृतीये जननी आता ॥
 स्वयं माता चतुर्थके ॥ आत्मानं पंचमे हंति मष्टे गोत्रहृणो भवेत् ॥ सप्तमे चोभये कुलं ज्येष्ठमा
 तरमष्टमो नवमेश्वरं ॥ हंति सर्वं हंति च शांशकः ॥ वसिष्ठः ॥ सुरेशता राजनिता यवाग्रते द्वि
 दैवताराजनीता तु देवरं ॥ पुरंदरं क्षीजनितः ॥ सुतस्तथा ॥ तस्य प्रजं हंति न पुत्रिका यदि पारिजा
 ते गार्ग्यः ॥ सुखासीनं मुनिश्रेष्ठं गर्गं मुनिगणान्वितं ॥ कृतांजलिपुटो भूत्वा पप्रक्ष प्रतिशौनकः
 मर्गः ॥ ज्येष्ठानक्षत्रसंस्तं गंडोषा विनिर्णयः ॥ तस्य शोतिविधानं च यथा चक्षयया म्यहं घटि

कैकाचमैत्रांते ज्येष्ठादौ घटिकात्रयोऽतयोः संधिरिति ज्ञेयं शिशुगंडसमीरितं। प्रथमे च वि-
 ति ये च ज्येष्ठर्त्तचतुर्थकोऽयादत्र ये जातनरो ज्येष्ठेऽप्यत्र प्रजायते। ज्येष्ठं तपादजातस्त-
 पितुस्तस्य विनाशकः॥ जायते नात्र संदेहो दशाह्वाभ्यंतरे तथा। ज्येष्ठयादजातस्तपितुस्त-
 स्य विनाशकः॥ जायते नात्र संदेहो दशाह्वाभ्यंतरे तथा। ज्येष्ठर्त्तच पुमान्जातोऽप्यत्र तस्य वि-
 नाशकः॥ तृतीये कन्यका जातादं विस्त्रीघ्नं वायजे। तच्छांति। तस्य वक्ष्याभिगंडुदोषप्रशो-
 तयोः सुदिने शुभनक्षत्रे च दत्ता रावला न्विते। स्तुकांते तथा कुर्याज्येष्ठा शान्तिं विधानतः।
 वज्रं कुशधरं देवमैरावतगजान्वितं। कुर्याच्च पतिं रम्यं देवं संसुरनायकं। कर्षमात्र-
 सुवर्णेन कर्षार्थं यथा दत्तः॥ तद्विधानं प्रकुर्वीत विस्रशब्देन कारयेत्। शान्तिं तु न सं-

रामः
 १०३

एकी कुमस्योपरि सजयेत्। इन्द्रायेंदो मरुत्वन इति मंत्रेण वाग्यतः। गंधपुष्पैर्धूपदीपै-
 र्नीनाभस्त्यनिवेदनैः। सजयेद्विधिना विप्रलोकपालगणान्वितं। स्तुतवस्तु इत्येतैः प-
 जयेत्सुरनायकं। तत्र संस्थापयेत्कुंभान् चतुर्दिक्षु विशेषतः। तन्मध्ये स्थापयेत्कुंभं श-
 तद्विंशसमन्वितं। पुण्योदकसमायुक्तान्। वस्त्रयुग्मनिवेष्टितान्। कुंभेषु बिन्द्यसेधमा-
 न्यं च गव्यं सत्रकं। तत्र संस्थाप्यं चामतं पंचरत्नं मृत्तिकाः। पंच संख्यकाः। पंच वृत्तकषाया-
 श्च पंच पद्मवकां सथा। सुवर्णकुशदुर्वाश्च शतौ यद्विविधं निक्षिपेत्। सजयेद्धारुलैर्म-
 त्रैः कुंभां सत्रविधानतः। त्वनोऽग्ने जयेद्वाहो सत्वनोऽपि द्वितीयकोऽसमुद्रज्येष्ठा इति।
 चेमेमे गंगेतुर्थकं। सजयेद्दस्त्रयुग्माद्यैश्च तुरः कलशस्थान् चरुण्णपीत्यर्थः। जपं कु-

पुः प्रयत्नेन मंत्रैरेभिधिजोत्तमाः। आनो भद्रा जपं कुर्याद्भद्रा अग्रे विशेषतः। इन्द्रस्तं हस्
 तं जपेन्मृत्युं तपंततः। इन्द्रसंयज्य देवं वरुणं कुमसंस्थितं। सुमं कल्पविधाने न होमका
 र्यंततश्चरेत्। सभिदिर्बाजे वृक्षस्य शतमष्टोत्तरं तथा। सर्पिषा च रुणा चैव मूलमंत्रेण
 वाप्यतः। दुने जायं च तेने वयत इन्द्रभयेति चाति नान्या हतिभिर्दुत्वा शतमष्टोत्तरं यथ
 कं। नार्यो शिशुसमो ये तं यजमानं विशेषतः। अभिषेकं प्रकुर्वीत स्तूतैः वारुणसंहितैः।
 समुद्रपेष्ठादिभिर्मंत्रिदिमं वरुणस्य। द्यौः शोतेत्यादिभिर्मंत्रैरभिषेकं समाचरेत्। आ
 भिषेकनिष्ठतौ तु यजमानः समन्वितः। श्रूवस्त्राणि धत्वा य कुर्यादाज्यावलोकने। रामः
 ह्यंस्त्येति मंत्रेण चित्रं तच्च सुरेव चादेवता पुरतः स्थित्वा भूपदी पतिवेदनो दद्यात्सावमने १९४

सम्यक्तां कलार्थं तथैव च। नमस्ते सुरनाथाय नमः शचीयते। गृहाणार्थं मया दत्तं गंडप
 दोषप्रशंतयो कार्ये एतज्जकादीनां श्रमं लब्ध्वा समर्पयस्व। आचार्या यच्चां दद्यात्स्व
 लोचयस्व खिनी। रक्तवर्णं वत्सयुतां सवालं कारभूयितौ। वत्सयुमपि धानां च यथभि
 भवसारतः। पक्षगंधर्वसिद्धिश्च यजितो सिचीयते। दाने नानेन देवेश गंडदोषविनाश
 या। अष्टोत्तरशते संख्या कुर्याद्गुणभोजनं तेभ्योऽपि दक्षिणां दत्त्वा प्रणिपत्य क्षमापयेत्। इ
 मो कृत्वा ज्येष्ठा शंतिं यथा विमुक्तमार्गतः। गंडदोषं विनिर्वर्त्य आयुष्मान्मायते नरः। इ
 त्युक्तं वृद्धगोर्णशौनकाय विशेषतः। यं न्यूनमतिरिक्तं वा तत्सर्वं हंतुमर्हसि। इति ज्ये
 ष्ठा शंतिविधिः। अथ प्रयोगः। मुदिने देवनक्षत्रपुते बालपितुश्च दत्तारावलाब्धिते स्स।

तकांते सति सपत्नीक कर्त्ता देशादिकीर्त्तनां ते अस्य शिशोर्ज्येष्ठजनतस्तु चित्तसर्वोर्य
 परिहारकारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ज्येष्ठजननशांतिं करिष्यति सकल्पगणेशपूजादि
 त्विम्बरणांतं कुयात् आचार्यः सर्वपविकिरणादि स्वस्य यनमिति प्रोक्षणं ते कृते प्रति
 मांस्तु तारणं कृत्वा महीद्यौरित्यादिविधिना स्थापितं कलशं शालितं दुलैः परपित्वा तत्र
 पूर्णाद्वीतिनिहितपूर्णपात्रे साष्टदले वस्त्रे कर्षत दधत दध्नीयतरमानेन हेमनि।
 मितांशव्यासहैरावतारोदणं ब्रजं कुशधिभुजामिंद्रप्रतिमां निधाय इंद्रमावाहना
 द्युपचारैः पूजयेत् साष्टाये दौ मरुत्वत इति मेत्रस्य कश्यपो मरीच इंद्रो गायत्री। पूजने वि. रामः
 इंद्रमावाह्य लोकपालांश्चावाह्य तत्समन्वितमिंद्रमुद्रं कृतमंत्रेण पूजयं न समाप्तिमौ। १५

नीभवेत्सवस्त्रार्पणकाले रक्तवस्त्रधयं नैवेद्यकाले शकुल्यादि नानाभक्ष्यनिवेदनं।
 कुर्यात् पूजांते तस्य चतुर्दिक्षु कुभचतुष्टयं तत्सर्वमध्यभागे च शतद्विंद्रमहिद्यौरित्या
 मिदिना विधाय मेमंग इति चतुरउदकेनाप्यते युगायन्यादिभिः पंचगव्यैर्गोमूत्रादि
 आष्यायस्वेत्यादिभिः पंचामृतं क्षीरादि। पंचरत्नानि पंचमृति काः। पंचपद्मवान्तक
 वायसहितान्। हिरण्यं कुशान्। दूर्वाः। पाञ्चमधीरिति सवौषधीः प्रक्षिप्येन मंत्रावा
 त्यात तन्मंत्रैर्निक्षिप्य पुचासुवासा। वस्त्रपुगेन वेष्टितेषु पूर्णपात्राणि निधाय तेषु
 क्रमेण वरुणां पूजां कुर्यात्। प्रथमकलशे त्वन्नो अग्ने गौतमो वामदेवो वरुणस्त्रियु
 पूजने। द्वितीये सत्त्वो गौतमो वामदेवो वरुणस्त्रियुः। तृतीये समुद्रज्येष्ठवरुण।

स्त्रियुज्ज। चतुर्थेऽंमेगेसिंधुस्त्रियमेधोवरुणोऽजगती। यजने। प्रतिप्रतिकुंभं व
 ह्यार्पणसमयेप्येताततश्चतुर्षुकुंभेषु रुत्विजश्चत्वारिस्तुक्तानि जयेयुः। आनोभ्रा
 राहूगणौ तमो विश्वे देवा आद्याः पंचसप्तमी च जगत्याः षष्ठी विराट् शेषा त्रिष्टुप् प्र
 थमकलशे जये। आनोभ्राः ८ भ्रा अग्नेव ध्यश्चः सुमित्रोऽग्नि आद्ये जगत्यौ। अंत्या।
 स्त्रियुभाः। द्वितीयकलशे जये। भ्रा अग्नेः सहस्रशीर्षा पुरुना रायणः पुरुषो नुदुनु
 युवेत्या त्रिष्टुप्। तृतीये कलशे ज। कडुपयघोरः कं एवोरुद्रो गायत्री। चतुर्थक
 लश जये। आचार्य ऐंद्रकलशे इंद्रा ये दोमरु तत इत्येतमद्यो नारशतादि संख्या
 जपित्वा यत इन्द्रस्य भर्ग इन्द्रस्त्रियुप् एतत्संस्कृतशेषं जपित्वा रुद्रजपं मत्वं जयपंचाश

रामः
 १७६

विंशत्यादि संख्या कुर्यात्। ततः स्यंदिले निवेष्ट्यां ग्रहान् प्रतिस्थाप्य न्वादध्यात्। अत्र
 प्रधानं। ग्रहानेतत्संख्याभिः समिच्चर्वाज्यादुतिभिः तदंगदेवता अये तत्संख्याभिस्तु
 दुतिभिः। इंद्रपालाशसमिदाज्यचर्वादुतिभिः प्रतिद्रव्यमध्ये चरशतसंख्याभिः प्रजा
 पतिमष्टशततितादुतिभिः। शेषेणेत्यादि आज्यभागान्ते अष्टोत्तरशतादुतिपर्याप्तं
 समिदाज्यचर्वात्मकं द्रव्यत्रयं इंद्रायेति तत्संख्यादुतिपर्याप्तं साक्षिणाः प्रजापतया
 इति त्यागोत्तरं वाग्यत आचार्यो द्रव्यत्रयेणोक्तं संख्यं दोमं कुर्यात्। एतद्धोमांते इंद्रा
 ये दोमरुत्वते यत इन्द्रमयामह इति तच्च जयेत्। ततो व्याहृतिभिस्तिजान् अष्टोत्तरशतं
 जुहुयात्। आज्यचकृति लशेषैः स्त्रियुक्तं दुत्वा प्रायश्चित्तहोमांतं कुर्यात्। ततो ब

लिहानं लोक पात्रादिभ्यो तेऽयत्ते त्रयाय च । ततः पराणि दुतिः प्रणीता विमोक्ष परिस्तर
 एविसर्जनादिपर्युत्त एतां । ततो भाया शिशु सहितं यजमा समे समुपवेश्वा मिच्छेकः ॥
 न हितेन ह्यत्र मिति दशर्वस्य स्तुत्या जीगर्त्तिः श्रुतः शेषो वरुणस्त्रिष्टुप्यष्टिष्वीत्येकविं
 र्चशस्या जी० यो वरुणो गायत्रा ॥ इदं कवेरित्येकादशर्वस्य कर्मैगत्समदो वरुणस्त्रिष्टु
 दं कवेरदित्यस्य स्वराजो विश्वानि सांस्पृश्यस्मि मरू ॥ अतियोगं द्रोपजया यदेवः सुकीर्त्ति
 भित्ते वरुणस्य भरेः । तव ब्रूते मुभगा सस्याम स्वाध्या वरुण तुष्टुवांसः । उषा यन उषसी गो
 मतीनामग्र योन जरमाणा अन्ध्रान् । तव स्याम पुरुवीरस्य शर्मन्तुरुशं सस्य वरुण प्र रामः
 वेणे तः । यस्येनः पुत्रा अदितेरदध्वा अभिच मध्वे । युज्या यदेवाः । प्रसीमादित्यो अस्या ११७

जविधर्त्तै रूतं सिध्वो वरुणस्य यंति । नश्याम्यंति न विमुचं त्येते वयोनयस्तरधुया परि
 त्मन् । विमद्भूया यरशना मिवागच्छ्याम ते वरुण स्वा म तस्या । मातं तु श्वेदियतो धि
 यं मे मामात्रा शर्ग्य यसः पुररूतोः । । समुद्रज्येष्ठा वसिष्ठो आपस्त्रिष्टुपसमुद्रज्येष्ठा ।
 इमं मे गे वरुणे त्वस्या जी० वरुणो गायत्रा ॥ द्यौः शांता सादित्येन शांते तिया ऊषेर्भ्रैर
 मिषिस्तो यजमानः पत्न्या सह श्रूत वस्त्रदं च नानि कुमुमानि धत्वा रूपं रूपमिति वि
 त्रंदेवानो तव ह्यरिति मंत्रैरवलो कितमा ज्यंसदक्षिणं ब्राह्मणाय दत्वा इन्द्रपुरो भागे स्थि
 त्वा गंधाहिर्यं चोपचारैः संपूज्या च मनतां कृते निवेद्य गंधपुष्पफल युतं मर्घ्यं निवेदये
 त्वा मंत्रैः । न मस्ते सुरनाथाय नमस्तुभ्यं सदीपतो गद्गार्णधीं मया दत्तं गंडदोषप्रशंता

ये। ततः आचार्याय सुशीलां ययस्विनीं रक्तवर्णं सवत्सां हेमशं गान्दिसर्वलोकारभूषितानां
 दद्यात्। गोदानविधिनामंत्रे विशेषः। यक्षगंधर्वसिद्धेश्वरजितोसिशचीयते। दानेनाने
 न देवेशगंड दोषं प्रशमयतेति। अस्या गोर्दक्षिणात्वाद्दक्षिणांतरं। ततो येत्तरशतं।
 ब्राह्मणाभ्योजयेत्तेभ्यो यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा प्रणिपत्य च मध्वं ममापराधानिति
 क्षमाप्यर्द्धं प्रार्थयेत्। आज्ञानादथ याज्ञानाद्येकस्याद्याधनस्य वा यन्यनमतिरिक्तां
 वा तत्सर्वं च तुमर्हसि। ततो विसर्जने आचार्याय हस्ते सोपस्करो प्रतिमां दत्त्वा अग्निसं
 सृज्य विभूतिं ध्यात्वेति तं विसृज्य ज्येष्ठां शान्तिमुक्तं यन्मया लब्धं तेन देवेन्द्रनामेश्वरः रामः
 प्रीयतामिति। इति ज्येष्ठां शान्तिः। अवेधति च्यति पातसंक्रमणशान्तिः। शोनकः। अ १७८

यातः संप्रवक्ष्यामि शौनकः शान्तिमुत्तमां वैधृतौ च व्यतीपातो महादोषो भिजातयो। कु
 मारजन्मकाले तु व्यतीपातश्च वैधृतिः। संक्रमश्चरवेत्तत्र जातो दारिद्र्यकारकः। दारि
 णं महादुःखं व्याधिपीडामहृयं। अग्निप्रेमत्फमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा स्त्री
 णां च शोकदुःखं सर्वनाशकरो भवेत्। शान्तिर्वीयुष्कला कुयस्ति दोषस्य प्रशान्त
 ये। प्रथमं गोमुखा जन्मततः शान्तिं समाचरेत्। गह्वस्य पूर्वदिग्भागे गोमयेनानुलि
 प्य च। अलंकृते मुदेशे तु व्रीहिराशिं प्रकल्पयेत्। पंचदशेणमितं धान्यं तद्वर्धते दु
 लेन च। तद्वर्धेतु तिलैः। कुर्यादन्योन्योपरिकल्पयेत्। इत्यत्रितयराशौ तु अथ यत्र
 लिखेद्युधः। पुण्या हं वाचयित्वा तु आचार्यं दृष्ट्वा यात्युर। पंचांगभूषणं दद्यात्।

दृवस्त्रांगुलीयकां। राशौ प्रतिष्ठितं कुं प्रमन्नं सुमनोहरं। तीर्थोदकेन संगस्त्वसमदौ
 यधीपन्नवासागम्यं चरत्तं च वस्त्रपुमेन वेद्ययेत्। तस्योपरि न्यसेत्यात्रं सस्त्ववस्त्रे
 एवेष्टितं। प्रतिमास्थापयेद्दीमांसाधिप्रत्यधिदेवता। चंद्रादित्यकृतीयाश्वमेधे
 धृतिमर्चयेत्। वैद्यतिदेवतां रुद्रं एवमेव व्यतीपातशंतौ संक्रमणस्य च। मानोरुत्तरतो
 रुद्रमग्निं दक्षिणतो यजेत्। निष्क्रमन्त्रेण बार्धेन पादेनापि स्वशक्तितः। प्रतिमां करयेद्दी
 मान्तत्तच्चरणलक्षितं। प्रतिमाय जनार्णाय वस्त्रपुमं निवेदयेत्। अधिदेवो भवेत्स
 र्यः श्वेदः प्रत्यधिदेवता। ततो व्याहृतिर्यथैव एतत्तन्मंत्रैः प्रयजयेत्। त्रैयं व केन मंत्रे
 ए प्रधान प्रतिमां यजेत्। उत्सर्य इति मंत्रेण सूर्यं यजां समारभेत्। आप्यायस्वेति मंत्रे

रामः
 १०७

। एतो मय जां समाचरेत्। उयचारैः षोडशभिर्यथापंचोपचारकैः। अर्चयित्वा गंधपुष्पैः
 फलैर्नैवेद्यमर्पयेत्। मत्पुंजयेन मंत्रेण प्रधान प्रतिमां स्पृशेत्। अष्टोत्तरसहस्रं वा शत
 मष्टोत्तरं तु वा। अष्टाविंशतिवारं वा यजां च ते स्वशक्तितः। सर्वसौरं प्रजप्याथ सोमं सो
 मैश्वमेधकैः। आनो भदेति सूक्तं च भद्रा अग्नेश्च सूक्तं। जपेत्तु पौरुषं सूक्तं। त्रैयं व
 कमतः परं। कुं मे स्पृष्ट्वा चतुर्दिजपं कुर्युस्तथ त्विजः। कुं भस्य पश्चिमे देशे स्थंडिलेऽ
 ग्निं प्रकल्पयेत्। स्वग्लोक्तविधानेन कारयेत्संस्तान लोत्रैव केन मंत्रेण समिदा
 धस्य च हस्तु नेत्। अष्टोत्तरसहस्रं वा अष्टोत्तरशतं तु वा। अष्टाविंशति वा कुर्यात्स्व
 स्पशस्मानुसारतः। मत्पुंजयेन मंत्रेण तिलहोमं समाचरेत्। ततः स्विष्टकृतं दुत्वा

अभिषेकं तु कारयेत्। समुद्रज्येष्ठास्तुक्तेन औपोदिष्टा तच्चेन च। अक्षीभ्यामिति स्तुक्तेन
पावमानाभिरेव च। त्रैयंबकेन तत्सूर्यमाप्तायस्वेति मंत्रतः। सुरास्त्वामिति मंत्रैश्च
अभिषेकं समाचरेत्। जायकेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणाः। प्रतिपादयेत्। दीनां धनं यणे
भ्यश्च प्रदद्याद्गूरिदक्षिणां। ब्राह्मणाया तसंख्याकान् मिथ्यां नैर्भोजयेच्च तान्। ता
नाचार्यं त्विजं चेत्यर्थः। वंधुभिः सह भुंजीत पथा विभवसारतः। एवं यः कुरुते मर्त्यो
नैव दुःखमवाप्नुयात्। अथ प्रयोगः। गोमुखप्रसवमुक्तविधिना कृत्वा देशकालौ
संकीर्त्या स्पृशिशोर्व्यतीपातजन्मस्त्वितसर्वारिष्टपरिहारद्वाराश्चापरमेश्वरप्रीत्या
र्थं व्यतीपातशान्तिं करिष्येति संकल्पसंक्रांतौ तु संक्रमणजन्मस्त्वितसर्वारिष्टे

रामः
११७

त्यादिसंकल्पः। गणेशपूजनादकृतलक्षणचार्यवरणादिकुर्यात्। वृताय चार्याया
पटवस्त्रयुगकुंडलमंगुलीयकंच दद्यात्। आचार्यो यदत्र संस्थितमित्यादि स्वस्य
यनं तार्ह्यमिति प्रार्थनांतं कृत्वा तत्रैव गोमयलिंगवत्पाद्यं लंकृते समे देशे महीधौ
रिति भुवं मग्निमश्मश्च धृष्टः समितिपंचरोणपरिमितबीहिराशिं कृत्वा तं समं कृ
त्वा तदुपरिसार्धरोणव्यपरिमिततंदुलराशितदुपरिसपादरोणपरिमिततिल
राशिं कृत्वा तत्राष्टदलं कृत्वा आकलशोद्धितिकुंभं प्रतिष्ठाप्य श्मश्रुमंगं गतृतितीर्थोद
केनापर्यसप्तमदः सर्वैषधीः। पंचपलवानपंगव्यपंचरत्नानितसंभंत्रेण कुंभे
प्रतिष्ठाप्य बल्ययुग्मेनावेष्ट्य तदुपरि स्तम्भवस्त्रयुतं पूर्णपात्रं पूर्णदधीति विधा

यतदुपरिनिष्कृतदर्थतदधीन्यतरपरिमितहेमप्रतिमोऽस्यस्यनिधाय। तत्रसूर्यमा
वाहनाद्युपचारैः पूजयेत्। व्याहृतिनां परमेष्ठिनां प्रजापतिः प्रजापतीर्हृती॥ उ
सूर्य इति मंत्रस्यैत्रावरुणिर्वसिष्ठः सूर्योऽत्रिष्टुप् छंदः। एजने॥ ३३ भर्गुवः स्वः। ३३
सूर्यो वृहदधीव्यश्रेत्युरुविम्बाजनिप्रमानुषाणं। समो दिवा दृशे रोचमानः क्रत्वा कृतः सु
कृतः कर्तृभिर्भरतः। इदं ह्येतां गोमिमां वाहयेत्। अग्निं काण्डो रग्निर्गायत्री। ३३ भर्गुवः स्वः
अग्निं दूतं पुरो दधे द्यवाद्मुपब्रुवो देवां आसादयादिह। उत्तरतो ह्यमां वाहयेत्
त्र्यंबकं वसिष्ठो ह्येनुष्टुप्। ३३ भर्गुवः स्वः। त्र्यंबकं यज्ञमहे मुगंधिं पुष्टिबर्धनं। उर्वीरुक्रमि
वर्धनादितो यमामतात्। एवमेव संक्रांती शंतौ सर्वज्ञेयं। व्यतीपातसक्रमणयोर्जन्मनि। व्य

रामः
१११

तीपातसंक्रांतौ शंतितंत्रेण करिष्यति संकल्पमात्रे विशेषः। तिस्रो देवताः षोडशोपचा
रैर्वस्त्रयुगमसहितैः पंचोपचारैर्वासंस्पर्ज्यगंधपुष्पघर्चितफलनैवेद्यं समर्प्य प्रधानदेव
तां स्पृशन् सर्वसौरमंत्राजयेत्। उदुत्यमिति त्रयोदशर्चस्य स्तुतयः कण्वपुत्रः प्रस्कण्वो न
वाद्यागायत्र्योऽप्याश्वतसोऽनुष्टुभः। चित्रंदेवानामित्यस्यांगिरसां कुत्सस्त्रिष्टुप्। इन्द्रं मित्र
मिति द्यौरौ च य्यो दीर्घतमास्त्रिष्टुप्। इंसः अचिषदिति गोतमो वाप्रदेवो जगती। यत्वा स
र्येत्यत्रिनुष्टुप्। यदद्यसूर्येत्येकस्या उस्सूर्येति तिसृणां उद्देति तिसार्धं च तसृणां। उदुत्य
दर्शतमिति तिसृणां मैत्रावरुणिर्वसिष्ठः सूर्योऽत्रिष्टुप् उदुत्यदर्शतमिति वृहती। शीर्षः शी
र्षः सतो वृहती। तच्च क्रूरिति पुरजघ्निका वण्महांसीति द्यौर्भृगुः पुत्रो जमदग्निः। प

वदहती उग्रसतो वदहती नमो मित्रस्येति । सूर्यो नो दिव इति पंचवर्चस्य पुस्त्य पुत्रश्चतु
 र्गीयत्री विभ्राहृदिति चतस्रणं सूर्यपुत्रो विभ्राहृदती । विभ्राजमित्यासारपंक्तिः आयं
 गौरिति सार्वराज्ञी गायत्री । सर्वेषां सूर्यो देवता । जये । ततो रुद्रप्रतिमां स्पृशत् त्र्यंबकं ।
 मंत्रमष्टोत्तरं सहस्रमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिवाजयेत् । ततः सोममंत्रेण सोमं । ततश्चत्वार
 रूत्विजश्चतुर्दिक्तुं भंस्यद्वाक्रमेण स्तूतानि जयेयुः । सर्वस्यां आनो मश्रुतिस्तु
 दक्षिणास्यां । मश्रुतिरिति द्वादशर्चस्तु । प्रतीच्यां सहस्रशीर्षा उत्तरस्यां त्र्यंबकं वसि
 ष्ठो रुद्रस्त्रिष्टुप् । अथ कुंभपश्चिमदेशे स्थंडिले स्वर्गलोक्तविधिनाग्निं प्रतिष्ठाय कुंभ
 सोत्तरतो ग्रहणमावाहनादि यज्ञां कृत्वा दीशानां कशलस्थापनं कृत्वा प्रार्थनं तैत्तिरीयैः

रामः

११२

पश्चिमत उपविश्यात्वादध्यात् । चक्षुषी आज्येनेत्यंतेऽप्रधानं । आदित्यादिग्रहान् चिकार्षि
 तसंख्याभिः अर्कादिजातीयसमिचर्वाज्याहुतिभिः प्रहृषीष्टदेवता एकैकसंख्याभिः समि
 च्चर्वाज्याहुतिभिः सूर्यप्रत्येकमष्टोत्तरशतसंख्याभिः समिच्चर्वाज्याहुतिभिः । अग्निं रुद्रं च
 प्रत्येकं अष्टाविंशतिसंख्याभिस्तदाहुतिभिः । मत्स्यं जयं अष्टाविंशतिसंख्याकाभिसदाहु
 तिभिः शेषेणेत्यादि प्रायश्चित्तादुत्पत्तेरिति दानं । ततः पूर्णाहूतीः प्रणीता विमोक्तः संस्था
 जः । ततो धृतनववस्त्रयोर्द्वे पत्योः सवालकयोरभिषेकः । समुद्रं जेत्यष्टतिस्तुतस्य वसि
 ष्ठ आयस्त्रिष्टुप् । आयो हिष्टेति तिस्रणं सिंधुघातप्रायोगायत्री । अक्षीभ्यामीति घण्टां
 विवाहाय त्रसहानुष्टुप् । स्वादिष्ट्येति पावमानानीनां मध्वं द्याः पवमानः सोमो गायत्री । उ

तस्यो-अग्निं दूतं। अं वकां। आसां रुष्यादि यज्ञाकाले उक्तां। सुरस्त्वैरित्यादिभिश्च मंत्रैरग्नि
 धिक्को यजमानो भिषेक वस्त्राचार्यं यदद्यात्। स पत्नी को यजमानश्चेत वस्त्रचंदनादि
 धत्वा आजावेक्षणं कृत्वा तत्पात्रं सादक्षिणां ब्राह्मणदत्त्वा वस्त्रदे मांगुलीयकैराचार्यो
 संस्पर्ज्य वृत्तीपातदोषजननशांत्यर्थं गोवस्त्रस्वर्णनितुभ्य सहस्रसं प्रददेत्त्याचार्यो
 यदत्त्वा तथैव प्रब्रूय न पटंतये वदद्यात्। ऋत्विग्भ्यो यथाशक्ति दक्षिणां दत्त्वा दीनां धृष्ट
 येभ्योऽप्यसौ दत्त्वा शतं ब्राह्मणान् ऋत्विग्भिः सह मिष्टान्नैर्भोजयित्वा पूर्णतां वा च पित्वा
 इश्वरार्पणं कृत्वा वेधुभिः सह भुंजेतेति। व्यतीपातसंक्रांतशांतिवैधिति तौ तु संकल्पेनैव
 धत्ते स्मनेयः। आवाहने मध्ये स व्याहृतिश्चो वकमंत्रेण रुद्रमावाह्यतादक्षिणत उत्तर्य इति

रामः
 ११३

सूर्योऽत्तरतोऽप्यायस्वेति सोमं। संस्पर्ज्य रुद्रप्रतिमां स्पृष्ट्वा सर्वसौरजयः सोमप्रतिमां अ
 प्यायस्वेति जयः। अन्यथा रुद्रसमिच्चर्वाज्याहुतिभिः। अथोत्तरशतसंख्याभिः सूर्यसौमो प्रा
 त्येकमष्टाविंशतिसंख्याभिः प्रत्युंजय मष्टोत्तरसहस्रशतविंशत्यन्यतरसंख्याभिस्तिला
 हुतिभिः शेषेणेत्यादितथैव होमः। कार्य इति विशेषः। इति वैधृतिशोतिः। अथैकनस्त्र
 जननशोतिः। वृद्धगार्ग्यः। एकस्मिन्नेव नक्षत्रे आत्रोर्वापितपुत्रयोः। प्रसूतिश्चेत्तयोर्म
 कर्मवेदकस्य निश्चयः। तदोषनाशाय तदा प्रशस्ताशोतिं कुर्यादभिषेचनं च। संस्पर्ज्य रु
 द्रप्रतिमां तदग्रे दानं च कुर्यादभिवादानुसृतं। तत्र शांतिं प्रवक्ष्यामि सर्वाचार्यमतेन तु। अ
 भर्हन्मन्त्रावरेच इतारावलाचि तं। रिक्ता विवर्ज्येतु प्रारभ्येदिमये सुधीः। आचार्यं वरयेत्सर्व

चतुरश्रद्विजोत्तमानापुण्यावाचयित्वा तु शांतिकर्म समाप्ते । अग्रेरीशान्दिग्भागेन च
 प्रतिमां ततः । ततश्चोक्तमंत्रेण अर्चयेत्कलशोपरि । रक्तवस्त्रेण संस्त्राघवस्त्रयुग्मेन वेष्टे
 येत् । स्वशास्त्रोक्तेन मार्गेण कुर्यादग्निमुखं ततः । अनेनैव तु मंत्रेण दुर्नेदयोऽरंशतः । प्र
 त्येकसमिदं नाज्यैः प्रायश्चित्तांतमेव च । अभिषेकं ततः कुर्यात्प्राचार्यः पितृपुत्रयोः । वस्त्रा
 लंकारगोदानैः । प्राचार्यैः पूजयेत्ततः । स्तुतिजादक्षिणां दत्त्वा माघत्रयमुत्सर्गकं । देवता
 प्रतिमादानेन चान्यवस्त्रादिभिः सह । यानशय्यासनादीनीदद्यात्तदौषशांतयोऽभोजयेद्वा
 स्नानं सर्वान् । विज्ञाया विवर्जित इति । आत्रोः पितृपुत्रयोरित्यत्र पुंस्त्वमविवक्षिते । रामः
 निमित्तविशेषणत्वात् । एकोदरयोर्जन्यजनकयोश्चैकनक्षत्रजनने शांतिरित्यर्थः । पर्व ११४

विधिस्तितपुण्याद्वाचनात् । अतएव वाचयित्वा नंतर्यर्थको नक्षत्रप्रतिमां तद्देवता
 प्रतिमां वा । नक्षत्रदेवता पूज्या त्वधिप्रत्यधिपर्वकमिति ज्योतिर्निबन्धात् । ततश्चोक्त
 मंत्राग्निर्नः पातु कृत्तिका इत्यादकयः । तत्तद्वत्तदेवोभयप्रकाशकत्वात् । यद्दयेपि
 विनियोगाद्वा । अथ प्रयोगः । उक्तसमये जनकनक्षत्रोत्पत्तौ गोमुखप्रसवे कृत्वा एकोद
 रनक्षत्रोत्पत्तौ तु तमकृत्वा देशकालौ संकीर्त्य अस्य शिशोः पित्रैकनक्षत्रोत्पत्तिस्त्वित्स
 र्वीर्यपरिहारघ्नाय श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शांतिमभिषेकं पूजितनक्षत्रप्रतिमाप्रेयथाशक्ति
 दानं च करिष्ये इति संकल्प्य गणपतिसं पूज्याचार्यं चतुरश्रद्विजं च त्वापुण्याहं वाचयि
 मात्रैकनक्षत्रेत्याह्नेनात्र संकल्पः । ततः प्राचार्यो यदत्र संस्थितमिति सर्षपविकरणं प्रो

हणप्रार्थनाभिचक्रत्वास्थंडितादैशान्यांकलशंमहीद्यौरित्यादिनास्थाप्यतत्ररक्तवस्त्रा
 द्वादितेनक्षत्रतद्देवतान्यतरप्रतिमांकृताग्न्युत्तारणंतन्नेत्रंणवासोपचारैः। एजयेद्वस्त्रा
 यत्रेतद्युग्ममयेत्। एजातेग्रिव्याहुतिभिः। प्रतिष्ठाप्यान्वाधानेचक्षुमीआज्येनेत्येतेहोन
 क्षत्रमिमां देवतांवाप्रत्येकमथेत्तरशतसंख्याकाभिः। समिच्चवीज्याहुतिभिः। शेषेणत्यादिप्रा
 यश्चित्तहोमांतेप्रणीताविमोकादिआचार्याः। कनशोदकेनतयोरभिषेकंकुर्यात्। य
 योरेकनक्षत्रजन्माततः। एजितप्रतिमाग्रेआचार्यायवस्त्रालंकारेणः। दद्यात्। ज्योतिर्नि
 वधोऽस्मात्सर्वरूपमयौ। हरिहरोसंप्रज्यंतौ। वादद्यात्। विविधस्यास्यविशेषशयितरौ।
 विश्वतोमुखौ। प्रायेतांमूर्त्तिदानेनदेवौहरिहरावुभावयि। माघत्रयसुवर्णंरुतिग्न्यो

रामः
 ११५

दत्त्वानंतरं एजाविसर्जनोआचार्यायदक्षेप्रतिमाप्रतिपादनेघान्यवस्त्रादिभिः। सहाया
 शय्यासनादीनि। इतरब्राह्मणेभ्योदानंकृत्वातैः। सहाचार्विजोभोजयित्वा। एर्णतोचा
 चयित्वोश्वरार्पणंकुर्यात्। इति एकनक्षत्रजननशान्तिः। अथग्रहणशान्तिः। पारिजाते।
 ग्रहणेचंद्रसूर्यस्यप्रसृतिर्यदिजायते। शान्तितेष्वांप्रवक्ष्यामिनराणांहितकाम्यया। य
 स्मिन्नेविशेषेणग्रहणंसंप्रजायते। तद्वृक्षाधिपतेरुपसंस्वर्णेनप्रकल्पयेत्। यथाशस्त्रा
 नुसारेणविज्रशायनकारयेत्। सूर्यग्रहेसूर्यरूपंसुवर्णेनविशेषतः। चंद्रं चंद्रग्रहधामा
 नरजतेनविशेषतः। एदुरूपंप्रकुर्वीतनागेनैवेद्यशेषतः। शुचौदेशेप्रयत्नेनगोमयेन
 प्रकल्पयेत्। नागेनसीसमयेनेत्यर्थः। तस्योपरिन्यसेद्धीमानवस्त्रंसुशोभनोत्रयाणांचैव

रूपानां स्थापनं तत्र कारयेत् । रक्ताक्षतं रक्तगंधं रक्तपुष्पां वराणि च । सूर्यग्रहे प्रदातव्यं
 सूर्यप्रीतिकराय च । श्वेते बस्त्रं श्वेतमालां श्वेतां धातुतादिभिः । चंद्रग्रहे तथा चंद्रमालाया
 स्वेति मंत्रतः । सूर्यग्रहे कंसमिधो जुहुयात्संकृतं तेन । चंद्रग्रहे च पालाशैः समिज्जिर्जुहु
 यान्नरा । दूर्वाभिर्जुहुयाद्दीमान्नरा होः संप्रीणानां य च । समिज्जिर्जलद्वयोत्तैः । भशाय जुहु
 याधुधः । भेशाय नक्षत्राधिपतयो । आज्ये न च रुणा चैव तिलैश्च कृदुयात्ततः । पंचगव्यैः
 पंचरत्नैः पंचत्वक् पंचपद्मैः । जलै रौषधकल्कैश्च सहितैः काशादकैः । अभिषेकं
 प्रकृतयजमाने प्रयत्नतः । मंत्रैर्वरुणदेवत्यैरापो हि ष्टादिभिस्त्रिभिः । इमं मे गंगेयितर
 सत्वायामिति मंत्रतः । अभिषेके निवृत्ते तु यजमानः समाहितः । आचार्यं यजयेत्यश्वात्स

रामः

११६

शांते नियतेन्द्रियः । तस्मै दद्यात्प्रयत्नेन दद्यात्प्रतिकृतित्रयं । दक्षिणमिधं संपुक्तं यथा शक्नु
 नु सारतः । आलणञ्जयित्वा तु प्रणिपत्य च माययेत् । तत्रोपि दक्षिणं दद्याजमानः समा
 हितः । अनेन विधिना शांतिं कृत्वा सम्यक्विशेषतः । अकालमृत्यं शोकं च व्याधिपीडोन्न
 नापुयात् । सौख्यं सौमनसं नित्यं सौभाग्यं लभते नरः । इत्थं ग्रहणजातानां सर्वारिष्विना
 शना कथितं सर्वभार्गवेणे दंशौ न कायमहात्मने । अथ प्रयोगः । सूर्यग्रहणे प्रसूतौ ।
 तत्कालस्थितं नक्षत्रस्याधिपात्रम्याधिदेवता तस्याः सूर्यस्य च यथा शक्तिर्देवता प्रा
 मे विद्यते होः सोमेन गच्छति कृत्वा । शौचांते प्रमभार्यायाः सूर्यग्रहकालीनस्सूचितसर्वा
 रिष्वपरिहारघाराश्च परमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहप्रत्वां शांतिं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशाय

जनाद्याचार्यवरणस्तुतं कुर्यात्। चंद्रग्रहेतुसूर्यस्थाने राजतं विवं कुर्यात् दृश्यं सर्वव
 त। संकल्पे सूर्यस्थाने चंद्रग्रहप्रयोगः। तत आचार्यो यदत्रेत्याद्यं तैश्चिदेशो मयेनो पति
 यतत्र नवं सदशं क्षालितं श्वेतवस्त्रं प्रसार्य तं लोके देवतानां रूपत्रयं निधाय आकृतेन हि
 रण्यस्तूपः सविता त्रिष्टुप्। मध्ये सूर्ये रक्तवस्त्रां धातुतपुष्पेर्ध्वपादिभिश्च पूजयेत्। तदक्षि
 णतो राहु कृष्णं धादिभिः क्षुपादिभिश्च पूजयेत्। स्वर्भानोरित्यस्यात्रिः स्वर्भानुस्त्रिष्टुप्।
 स्वर्भानोरधयद्विंशत्यश्वो दिवो वर्त्तमाना आवाहन्। गत्वं सूर्यं तमसा यन्न तेन तुरीयेण
 ब्रह्मणा विंददत्रिः। न च त्रदेवतामग्निर्नः पातु कृत्तिका इति तैत्तरीया पठितं तन्न वाक्या
 कैः पूजयेत्। सूर्यं स्योत्तरतः। चंद्रग्रहेतु मध्ये चंद्रं पूजयेत्। आप्यायस्व गौतमः सोमोः श्वेतां

रामः
 १७

धादिभिर्ध्वपादिभिश्चेति विशेषः। अन्यदेवतयोः सर्ववत् पूजनं। ततो अग्निस्थापनं।
 ग्रहपूजा कलशस्थानां तं कुर्यात्। चक्षुषीं आज्येनेत्यंते। ग्रहान्वाधानं कृत्वा सवितारं
 र्कसमिदाज्यचरुतिलानां प्रत्येकं चरुशताहुतिभिः स्वर्भानुं दूर्वासहिताज्यादिनां तावा
 तान्निराहुतिभिः शोभेणेत्यादि। यथान्वाधानं त्यागः। प्रायश्चित्तं ते वलिपूर्णहुतिभि
 संस्थाजयांते ये च गव्यपंचरत्नपंचत्वक्पंचपल्लवैः। औषधीकल्कैश्च मिश्रितलौकि
 कजले ग्रहकलशोदकैश्च सहितैरभिषेकः। आपो हि द्येति च स्य सिंधुक्षीप आयोगा।
 यत्री। अग्निः। आपो हि द्येति तच्चेन। इमं मे गंग इति सिंधुक्षेत्रे यमेघो नमो जगति। अ
 ग्निः। इमं मे गंग इत्येतेन। पितरः पितामहः परे वरे इति याजुषमेतरेण। त्वत्वाया मिश्रुनः शो

॥ जेवरुणस्त्रिभुवः ॥ अभिगतत्वा ॥ अभियेकांते आचार्यसंयत्यतस्मै प्रतिमात्रयंदक्षिणं च द
 द्यात् ॥ ततो प्रहाणं ॥ एतन्नविमर्जने प्रतिमा प्रतिपादनं ब्राह्मणभोजनसंकल्पश्चेति यद्वह्मणं
 ति ॥ अथ नक्षत्रगंडांतशान्तिविधिः ॥ पारिजाते ॥ अश्विनी मूल मघादौ त्रिषट्कनवां नाडिकागरे
 वती सार्यशाकांते मासाश्चरतुसायकाः ॥ अश्विनी मूल मघादौ नाडिकाक्षितयंतशारे वती सं
 र्पणक्रांते नाडिका द्वयमेव हि ॥ अश्विनी मघ मूलानां पूर्वार्धे वाध्यते पिता ॥ एकादशरूप्यश्चा
 र्धजननी वाध्यते शिशोः ॥ पितृभ्यः संध्योर्जातो नास्ति गेहे निरामयः ॥ सर्वेषां गंडजातानां परित्यागो
 विधियते ॥ वर्जयेद्दर्शनं तावद्यावन्मायासिकं भवेत् ॥ तस्य शान्तिं प्रवक्ष्यामि सोममंत्रेण भक्ति
 मन्त्र ॥ कास्य पात्रं प्रकुर्वीत यत्नैः षोडशभिर्नवां ॥ अष्टभिश्च चतुर्भिर्वाद्याभ्यां वा शोभनं तथा ॥ त

रामः
 ११८

मध्ये पायसं शंखं नवनीतेन ययेत् ॥ राजतं चंद्रमं चेतिसितपुष्पसहस्रकैः ॥ दैवज्ञां ह्यौ मवासा
 स्तुतिसितपुष्पां वरार्चितः ॥ सोमो हृमिति संचित्य यज्ञां कुर्यादतं द्दिता ॥ जपेत्साहस्रकं मंत्रं श्रद्धा ॥
 न समाहितः ॥ दद्याद्वा दक्षिणमिष्टागंडदोषप्रशान्तये ॥ शुक्लां वागीश्वरं वैवताम्रपात्रसम
 वितो गंडदोषोपशान्तये ॥ दद्याद्देवविदे श्च ॥ ज्योतिर्निर्वधे ॥ कुकु मेचंदनं कुण्डगोरोचनम
 थापिवा ॥ अतएर्णेषु कुंभेषु चतुर्दशप्रसिचक्रमात् ॥ सहस्राक्षेण मंत्रेण बालकं स्नापये
 न्नरः ॥ पितृपुक्तदिवा जातं मातृपुक्तं तुरात्रिजं ॥ स्नापयेत्पितृमातृभ्यां संध्योरुभयोर
 पिकां ॥ स्य पात्रं च तएर्णैः गंडदोषोपशान्तये ॥ सहीरं मौक्तिकं शंखं चेतवस्त्रपुगं शुभ्रं
 युजुर्वदर्विदविदे दद्याद्गंडदोषानुपत्तये ॥ दद्याच्च नुं हिरण्यं यद्वा श्वापि प्रयजयेत् ॥ आ

युद्धिकरंजहाकुघ्राभरणतर्पणमिति। अत्रचाश्विन्यादिभागे आदिसंख्यारेवत्याघंत
 भागे। दिवारेवत्याघंतभागेरात्रौदुष्टतमौ। तत्रापिद्विधेघटिकेअतिदुष्टे। अतरावनिमि
 त्ततारतम्येनैमिमिकेतारतम्यं। कांस्यपात्रपरिमाणवतुष्टोपन्यासेस्त्वचिंतो। अतएवचं
 स्वागीश्वरप्रतिमादावपिकर्षादिपरिमाणतारतम्यसत्त्वं। अथप्रयोगः। धण्मासोत्तरे
 कादशेहनिप्रथमतोगे। प्रसवंकृत्वादिशकालौसंकीर्त्यममास्याशिशोरेवत्यश्विनीसं
 ध्यात्मकांडांतजन्मस्त्वितसर्वारिष्टनिवासनघाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थंनक्षत्रगंडांत
 शान्तिकरिष्यइतिसंकल्प्यामिश्रयजनादिप्रजुर्वेदविदेवज्ञाचार्यविवरणं। तं कुर्या
 त। तं च दनशुक्रमात्पाद्यैः। तौ मशुक्कवासोभ्यां यजयेत्। ततश्चाचार्यो निर्मितस्यापि।

रामः
 १५

निमित्तानुसारिपरिमाणकांस्यपात्रस्य पुनर्निमाणमाध्यायस्वेति मंत्रे कुर्यात्। त्वंचं प्रति
 मानामग्न्युत्तारणं चाततोयदत्रेत्यादिना। असेस्कारं कृत्वा उपलिप्तदेशे कांस्यपात्रे पाय
 संवापयोवानिःक्षिप्य तत्र नवनीतपर्णशंखं निधाय तत्र रत्नतंचं शविं वंसंस्थाप्य सोमो
 हमिति ध्यानपूर्वकं समाहितत्वे तां आध्यायस्वेति मंत्रेणावाहनादिषोडशोच्चारैस्तत्र
 वं यजनें कुर्यात्। तत्र श्वेतं सदृशं वस्त्रद्वयं समर्पणीयं। पुष्याणि श्वेतानि सदृशं समर्प्य
 णीयानि मौक्तिकं दक्षिणा तदसंभवे इष्टमन्यत्। यजते तमेव मंत्रं इध्यायन् सदृशं प्रण
 वादिष्वर्चकं जयेत्। तदुत्तरतस्ताम्रकलशं महीधौ हि त्यादिविधिना स्थापयित्वा तत्र
 तप्रतिमायां दृश्यति मंत्रेणावागीश्वमावाह्यसंयज्य तदुत्तरतः। क्रमेण तेनैव विधिना

निहितकुंभचतुष्टयेऽश्वस्येव इति क्रमेण पंचपञ्चवाहिन्या चतुर्षु क्रमेण स्वीर-
तानि कुंभचंदनकुष्टगोरोचनानीसिंचेत् तेषु वरुणं सजयेत् ततः पश्चिमदेशे स्थंदि-
लादिऋग्निप्रतिष्ठापनांत कृत्वा स्थापितकलशोत्तरभागे ग्रहावाहनादिकलशप्रार्थनां
तं कृत्वा न्वाधानादिग्रहमखं प्रणहुंत्यंतं कुर्यात् अभिषेककाले वारुणकलशचतुष्टय-
स्योदकैर्वा गंडांत जातं वालं पित्रा सह रात्रिगंडांत जातं वालं मात्रा सह संध्योर्जात।
मुभाभ्यां सहाभिषिंचेत् सहस्राक्षेण तिमंत्रस्य यक्ष्मनाशः प्रजापत्यं इन्द्रिषु यशः अभि-
षेकं ॥ असहस्रक्षेण शतशब्देन शतायुषा हविषा हार्यमेनां शतं यथेमं शब्देन यातां
शेविश्वस्य दुरितस्य पारांततः सर्वकलशोदकैः समुदयेत्यादिभिः सुरास्वेत्यादिभिः

रामः
१२०

श्वभिषेकांते मुस्नातः सपत्नीकः कर्त्तव्यतश्चेत चंदनादिविभूतिधारणं कृत्वा चार्यो यशं
दानं कुर्यात् इमं सचंद्रं सखसवल्लयुग्मं समौक्तिकं नवनीताक्षपचारसहितं गंडोरोषानुप-
नयेद् दैवज्ञावयजुर्वेदविदेतुभ्यमहं संप्रददस्ति तस्मां गतासि धर्मं सदिरणो धेनुद-
द्यात् ततो वागीश्वरताम्रपात्रसहितं गंडोरोषशं त्यर्थं संप्रददेदिति बृहस्पतिमादानंत-
दंगत्वेन दक्षिणदानं चाततस्थापितदेवतानामुत्तरपक्षात् सर्वकं विसर्ज्य नमाचार्यहस्ते
प्रदिपादनेन चाततः सहस्राक्षेण तिमंत्रं आयुर्विष्टमर्थं यथाक्ति जपः ॥ दशवारत्रालणभोज-
नं च ॥ इति नक्षत्रगंडांतशान्तिः ॥ अथ तिथ्यादिगंडांतशान्तिः ॥ पारिजाते गायः ॥ अनुक्तेन राजा
तस्य सतकोत्पदिने यथा ॥ शान्तिं शुभे हि वाकुर्यात्तावमुन्नं लोकयेत् ॥ तिथिगंडे त्वना

डाहंनस्त्रेधेनुरुच्यते। कोचनंलप्रगंडेतुगंडदोषंविनश्यति। आद्यभागपितुर्गंडत्रयाणा
 मभिधेचनं। मातपित्रोः शिशोश्चैवेत्यर्थः। इतरत्रशिशोर्मातुरभिधेकंचकारयेत्। उत्तरेति
 लपात्रंस्यात्पुष्पेगोदानमुच्यते। अजाप्रदानंत्वाद्येचस्वीयादेचकोचनं। उत्तरातिथ्यधि
 तर्ह्यस्वीयादेऽवस्यचा। कुर्याच्छांतिं प्रयत्नेन नक्षत्राकारजंबुधः। सुवर्णेन तदर्धेन यथा
 विभवसारतः। नक्षत्राधिपतेरुदं कृत्वा वस्त्रधयान्वितं। वरुणस्यार्चनं कार्यं स्वस्तिवा
 चनस्त्वर्चकं। शतौषधींचरत्नानि मूलकपञ्चसंयुतं। यज्ञांते समिदन्नाज्येहोमं तिलय
 वैस्तथा। ततः पूर्णाहुति कृत्वा वेदा। व्यापिकुटुम्बिने। उत्तराप्रथमेपादे तिलपात्रं तथै
 वचातिथ्येतुगंसवसांचमुशिनांचययस्विनां। अजांचित्रासुवैदद्यात्स्वीयादेतुकां

रामः
१२१

चनं। यवोश्च त्रिहिमायांश्च तिलमुज्जोश्च दापयेत्। यथाविज्ञानुसारेण कुर्यात्फलणभोज
 नं। पितुरपुष्यसिद्ध्यर्थं शान्तिस्त्रिविधीयते। एवंयः कुरुते नूनं शान्तिकर्म समाहितः। नन्दोषै
 र्लिप्यते नूनं यन्नपत्रमिवांनसेति। गंडांतलक्षणं तु ज्योतिर्निबंधापूर्णा नंदारब्धयोस्ति
 योसंधिर्नाडीधयेतथा। गंडांतकुलिरासिंहयोः कीटचापयोमीनमेधयोः। गंडांतमो
 तरावंस्यात्प्रटिकार्धमिति प्रदंदौऽष्टव्यं। उत्तरादानानि विष्वभागभ्यवस्थोक्तानि सि
 हप्रसादे। चित्राद्यार्धे पुष्यमध्ये विपादे स्वीयादाधिरूपपादे रतीये। जातः पुत्रश्चो
 त्तराद्ये विधत्ते पित्रोर्भातुः स्वस्य चापि प्रणशंमिति। उत्तराफालगुन्याद्यपाद इत्यर्थः। अथ प्रयो
 गः। तिथिगंडस्वर्धजन्मनिकर्त्तास्नातः पुत्रमनालोक्तास्पशिशोस्तिथिगंडस्वर्धजन्मस

चित्तसर्वरिष्टनिरसनकारापरमेश्वरात्यर्थं अनुदानं करिष्ये इति संकल्पना लब्धे दातृत्वं
दुशेषेण बालाणाम् जनमित्यस्य स्थाने शान्तिमित्येव संकल्प्य गणेशस्य जनघातार्थं वै
तं कुर्यात्। संवत्सरेत्यादिना मन्त्रिकलशस्यापने कृत्वा कलशोपायमधीः। सदिरत्ना
नासानाद्यि विरुहवति मीमांसा। अथत्येवोपशतौ घटीरत्नानि प्रदत्तवः पलवोऽथ निक्षिप्य
पूर्णपात्रे स्थापिते देवमवरुण प्रतिमायां तत्वायामिति वरुणं पूजयेत्। ततो ग्रिं प्रतिस्थाप्य
ग्रहाम्नेषु ज्ञान्वादध्यात्। चन्द्रोद्दिश्या ज्येनेत्यन्तेन प्रधाने ग्रहादिषु सर्ववत्पुनत्र प्रधानं
नवरुण प्रतिमामष्टोत्तरशतसंख्याभिः समिधां चरो ज्ञाप्य स्थितिला नां पदानां चाहु रामः
तिभिः शेषेणेत्यादिव लिखनपूर्णोऽतिप्रणिता विमो ककलशघ्नोऽर्केन समुज्जयेत्ये १२

दिभिः पितृयादित्रयाणामभिषेकः। यवव्रीदिमाषतिलमुद्गानां दक्षिणत्वेन दानं विसर्जनाय
याशक्तिबालाणाम् जनने चेति। तिथिगंडोत्तरार्धजन्मनितुनतात्कालिकदानां। लग्नगंडो
र्वार्धजन्मनिकांचनदानमिति विशेषः। नक्षत्रगंडस्योत्तरादिनिषिद्धभागस्य च पूर्वार्धजन्म
निकांचने ह्यनभिस्तिलपात्रादेश्वदानं। शान्तौ तु नक्षत्रप्रतिमायास्ततश्चाक्याष्टकेन
पूजनां उत्तरार्धजन्मनिदानं। दक्षिणकाले उत्तरादौ तिलपात्रादेर्दानं। इतरत्र यवव्री
त्पादेऽभिषेकव्यवस्था च पूर्ववत्। शतितिथ्यादिगंडांतशान्तिः। अथ दिनहत्यादिशान्तिः।
पारिजाते गार्ग्यः। अथातः संप्रवक्ष्यामि जन्मकाले विशेषतः। गंडांतानांचनामानि महादे
वकरणिच। दिनहत्यादिव्याघाते विष्टिचैव जौल्ले गंडेति गंडे च परिधेयमघट

१२३
 कोकालदंडे मत्स्ययोगे दधयोगे वा दारुणे । तस्मिन्नां डदिने प्राप्ते प्रसूतिर्यदि जायते । अ
 तिदोष करी प्रोक्ता तस्मिन्माययुते सति । यजनं देवतानां च महा एं चैव यजनं । दीपं शिवाल
 ये भक्ता च तेन परिदाययेत् । अभिवेकं शंकराय अश्वत्थस्य प्रदक्षिणां । आयुर्वृद्धि करं जा
 प्यं सर्वा रिष्ट विनाशनां । गुरुदैवत विप्राणां यजनं गोत्र वर्धनं । पुष्ट्या युक्तं चिंतां त्य
 र्थं अभिष्ट फल सिद्धये । सर्वा रिष्ट हारार्थं यग्रूप्यं समाचरेत् । शिवाय विधिवद्भक्ता
 दीपदानं करोति यः । अखंडं गोष्ठं तं नैव सर्वैर्मत्स्यं जयेन्नवः । विष्णुमूर्तिं महापुण्यं म
 त्यं श्रीकरं सदा । प्रदक्षिणां नरो भक्ता कृत्वा मृत्युं जयं भवेत् । सर्वसंघं समध्यर्थं तथा क
 ल्याणवृद्धये । अभिष्ट फल सिद्धये कुर्याद्भक्षणं भोजनं । अभिवेकं शिवेशं तिष्ठत्वा भक्त्या न

रामः
 १२३

रोत्तमा । अकलमत्स्य निर्जित्य दीर्घायुर्जायते नरः । गणपत्यं गुरुषु सत्कृतं सौरमत्स्यं जयं शु
 भं । शंति जाप्यं रुद्रजाप्यं कृत्वा मृत्युं जयं भवेत् । मूले वा सूर्यगंडे वा कुर्यादेतानि फलतः ।
 आयुर्वृद्धि करार्थं यगंड दोषं प्रशंसयेत् । तस्मिन्माययुते सति । विष्टां देवि निषिद्धां शयु
 ते जन्मकाले सति दोषाधिक्यमित्याशयः । ततश्च प्रसूतेर्भद्रा पुष्ट्या दौ जन्मनि स्वल्पदो
 ष इत्यर्थः । श्रुतादीनां निषिद्धां शानाद्वृद्धवसिष्ठः । विरुधयोगेषु यथा द्रुपादः सर्वेषु
 कायेषु विसर्जनीयः । सर्वैश्च ते यो व्यतिपातयोगः सर्वेषु नेष्टः । परिघार्धमाघं । तिस्रस्तु ना
 द्यः प्रथमे च वज्रे गंडोति गंडे पिच वद्धवद्वा । व्याघ्रातश्च लेन वपं च योगे श्रुतेषु कायेषु वि
 वर्जनीया इति । अर्कारतमसौ मार्यमंदायद्ये करशिगाः । कंटका व्योमहादोषः सर्वा

कर्मविनाशकृत्। तमोऽणुः॥ यजनं देवतानामिति॥ गुरुदेवताविप्राग्लं॥ जयं स्तोत्रकर्म
 एणं प्रशंसारे वाक्ये वेतसं कीर्त्तनात्॥ ब्राह्मणभोजनाश्च प्रदक्षिणं तानि समाप्या
 तत्तमध्यपठितस्यापिशंकरप्रिषेकस्य शान्तिपदसमानाधिकरणेन पृथक् सीकीर्त्त
 ने पूर्वोक्तजादीनां मयशान्तिनां च निरूपेत् कार्यप्रिषेक इति द्योतनार्थं जपस्य तदनं
 तूरसंकीर्त्तनं तत्तुल्यताज्ञापनार्थं निमित्तभूयस्ते चैकादशिन्यप्रिषेकयोः संख्यावि
 दृष्टिः कल्पनीया॥ मूले चेति तदं इत्यर्थः॥ पूर्वोक्तगंडोत्तशात्यासहविकल्पेनाप्रि
 षेकसहितानि जपकर्माणि कुर्यादित्यर्थः॥ इति दिनक्षयाशान्तिः॥ अथ विनाडीजन
 नशान्तिः॥ पारिजाते वृक्षगार्ग्यः॥ विषनाडीयुसंजातः पितृमातृधनात्मा॥ नां॥ नाशकृदि

शस्त्रैः। करैः। जघ्नें शरीरं पिबा। तद्दोषयद्बिहाराय शान्तिकर्म समारभेत्। रुद्रो यमोऽग्निर्मृत्युः।
श्वदेवताः परिकीर्त्तिताः। सुवर्णेन यथाशक्तितन्त्रञ्चत्तण्डुलिताः। प्रतिप्राः कारयि।
त्वा तु आटा को ब्रीहिभिः स्युः। स्युः डिलं परिकल्प्या यकुभमौषधिसंयुतां। जलैः संस्रय।
संस्थाप्य मृदादिप्रक्षिपेत्ततः। वस्त्रद्वयेन संवेष्ट्या पंचरत्नानि निक्षिपेत्। कुंजोपरितुसां।
स्थाप्य च तत्रः प्रतिप्रास्तथा। तत्तन्त्रैश्च संस्रज्य गंधोपुष्पोपहारकैः। कद्रुशयेति मंत्रेण
यमायमोममित्यथा। अग्निर्मर्द्धेति मंत्रेण परं मृत्योरिति त्वया। एतैश्च तुभिर्मंत्रैश्च क्रमाद
त्रैधुनेस्तथा। समिच रुद्रतद्रथैः प्रत्येकं च यथा क्रमात्। रुद्रिभिः महाकार्यो दुने दृष्ट
हस्तकां अथोत्तरशतं वापि अष्टाविंशतिमेव वा। तत्तत्तिलैर्दुने द्वां तत्तन्त्रैश्च मंत्र

विर। ततोभिषेचयेदानमंत्रैः पौराणिकैः क्रमात्। वक्ष्यमाणैरिति विशेषः। प्रायतोम
 गवानीशः पिनाकी सर्वतोमुखः। तव मूर्तिप्रदानेन सर्वा नीष्टप्रदो भव। इषत्यनो यमः
 कालो हस्तदंडः प्रसन्नधीः। रक्तद्वीपलकायश्च महिषस्यः शिवंकुरु। पिशंगश्च मरुता
 केशांतः पिगाक्षः श्वरगोरुणः। अगाश्च सस्त्रश्च सप्ताक्षी रक्तलोचनः। तव मूर्तिप्रदा
 ने मम प्रणयं व्यपोहतु। दंष्ट्रा कणलवनो नीलांजनसमाकृतिः। रक्ताक्षो सिगादापाणिः
 मृत्युर्माया तु सर्वदा। दानमेवं विधैर्मंत्रैर्यथा विधिसमाहितः। गौरीदिरण्यवस्त्रैश्च।
 आचार्यैश्च जयेत्सुधीः। एवं कुर्याद्विधानेन विषदोषः प्रशाम्यतीति। विषनाडास्ति। रामः
 शिवारदिसंबंधी नीराहृद्द्वगार्ग्यः। तिथि १५५५ नाग च अद्रि ७ गिरि ७ ईश ११ वा १२५

रिधिः ४ अद्रि ७ दिक १ पावक ३ दिक १ स्मरण मुनि ७ इम ८ संख्याः प्रथमा तिथिः क्रमा।
 त्परं विषयं घटिका चतुष्टयमिति। विंश २० चतुर्धा दश १२ दिक च १० शैला ७ वाणश्च
 पतत्वानि। अथ या क्रमेण। सूर्यादिवारेषु भवत्यनंतरं नाक्षो विषयं घटिका चतुष्टय।
 यमिति। इतिवार विषयः। खमार्गणाः ५० वेदपक्षाश्च खरा मा ३० व्योसा गरा ४० वाधिचंद्र
 पक्षयदस्मा ११ व्योमवारुचः २० क्षिराया ३२ त्वाग्रयः ३० अश्वदस्मा ३० कुंजर २२ मयः १८
 रुपयहा ११ व्योमदस्मा २० वेदचंद्र १४ चतुर्दश ४४ अश्वचंद्र १० वेदचंद्र १४ घटाडे ५६
 वेदवाहव २४ अश्वदस्मा २० अश्वचंद्र १० दर्णचंद्र १० गजेदवा १८ तर्कचंद्र १६ वेदसम्पत्तहा
 डेपत्तास्मा। खरा मा ३० अश्विनोः क्रमात्। अत्र तिथिवारनक्षत्रेषु कस्योत्तरं घटिका चतु

५५० विषनाऽऽतिव्यवस्था॥ अथ प्रयोगः। कर्त्ता शौचाते देशकालोत्पत्तिविषनाऽऽ
 तधिष्ठननस्तत्रितसर्वरिष्टपरिहारघाराश्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वृद्धागणैस्तुविधिना
 शान्तिकरिष्यति संकल्याणेशसज्जनाद्याचार्यस्त्विश्वरणांतं कुर्यात्। आचार्योक्तवि
 यद्वेत्र्यादिस्थलश्रद्धिं कृत्वा यथाशक्तिलक्षणनिमित्तानां देवतानां हेमातां हस्तदि
 प्रतिप्रानां च तस्मै मण्युत्तराणं कृत्वा पूर्वभागे महाद्यौरिति भूमिस्थं द्वात्रिंशद्वयः स
 मितिचतुः प्रस्थमिता न्नीही मन्त्रिष्यतेः स्यंदितं परिकल्प्य तत्र कलशस्थापनोदकपूर
 णे समंत्रैः सवौषधीपंचपंचमदः पंचपल्लवाहुर्वाः हिरण्यं फलं तत्र मंत्रैः कलशे हि रामः
 स्थापुवा सुवासा इति वल्ग्वयेनां वैश्वपंचरत्नानि गांधादिना कलशं संसृज्य दर्शयान्ति १२६

धाय तत्र प्रतिमा चतुष्टयं निधाय तासां आवाहनादिषोडशोपचारैः पूजयेत्। कद्रुद्राद्यो
 तिक एवोरुद्रो गायत्री। यमाय सोमं यमो नुष्टुप। अग्निर्ऋची विरुयोगारको यत्री। परं मत्स्यो
 गत्समदो मत्स्युस्त्रिष्टुप। परं मत्स्यो अनुपरे हि पंथां यस्ते स्वस्तरो देवयानाश्चक्षुष्यते
 न एव ते ते ब्रवीमि मानः। प्रजां रीरिषो मोतवीरान्। पूजां ते यश्चिन्मभागे स्यंदिले प्रति।
 शाय्यस्थापितदेवतोत्तरभागे ग्रहवाहनादिकलशस्थापनांतं कृत्वा न्वा दध्यात् च
 क्षुषीं ज्ञाप्ये ते तं प्ररूपीष्टे देवतान्वाधानं प्रसिद्धरीत्या कृत्वा रुद्रं प्रति द्रष्टव्योत्तरशता
 संख्यासमिचरुहता हुति। यमग्निं मत्स्युचतावतीं प्रसदा हुतिभिः ता एव देवतास्ति।
 लाहुतिभिश्च तत्संख्याभिः शेषेणेत्यादि प्रणीता प्रथमांते आज्यनिर्वापः। जाज्येन सह गृह

सिद्धान्तपर्ययिकरणो संमार्गं ते च गेरग्नावधिश्रवणं मभिधारणं च कृत्वोदगुद्वा सदीञ्चाज्य
 भागांते ग्रहपट्टिदेवता उद्दिश्य यथान्वाधानं त्यागे कृते प्रत्येकमष्टोत्तरसंख्यादुतीपर्या
 संसमिचरुद्यतात्मकं स्वयं रुद्राय एवैयमायं अग्रये मृत्यवे एवैतसंख्यादुति।
 पर्या संतिलाख्या रुद्रादिभ्यो नमते त्यागे कृते रुद्रकसहित आचार्यस्ततमंत्रै जुहुया
 त प्रायश्चित्तहोमांते लोकपालग्रहपीठदेवताभ्यो वलिदानांते रुद्राय मृत्युभ्यश्च व
 लिदत्वा तं क्षेत्रं गालविदद्यात्पर्यादुत्यंते प्रणीता विप्रोक्तः कलशघ्नो दकेनाभिषे
 कः। समुद्रज्येष्ठेत्यादिभिर्मंत्रैः। ततः प्रीयतां भगवानीश इत्यादिभिश्चतुर्भिस्तोकेभ्यश्च अभि
 धिक्त्वा यजमानस्तैरेव संकल्पैरेकेकां देवतामाचार्या यदद्यात् तस्मै गोमूहिरण्यवस्त्रा

रामः
 १२९

वस्त्राणि तन्निष्कृपेवा दद्यात्। कृतस्य कर्मणः सांगता येऽमोदक्षिणोऽनुभ्यमहं संप्रदद
 इति। एवमन्त्रिभ्यो यथाशक्ति दक्षिणं दातुं तमो ग्रहपीठदेवानां पूजनविमर्जने आचा
 र्यहस्ते प्रतिष्ठादनं ब्राह्मणभोजनं चेति विधनाडी शोति। अथ यगलशोतिः। तत्रैतरेयि
 ब्राह्मणोऽपि ब्राह्मणे आहिताग्निर्यस्य भार्या गौर्वायमौजः अग्रये मरुत्वे तत्र यो दशकपा
 लं पुरेडाशः आहुती वाहवनाये जुहुयात् रुद्रं क्तं। आश्वलायनस्मृत्युपस्य भार्या गौमा
 र्वायमौजनयेदिष्टिर्मरुतः इति मास्तयाग एवोक्तः। इति कृद्देवताभ्यां मरुतदेवते।
 त्सक्तेः। एवकारवपदेष्टिर्मरुतः इति मास्तयाग एवोक्तः। इति कृद्देवताभ्यां मरुतदे
 वते त्सक्तेः। एवकारवशेनाशिक्षांतमाष्यकृतापितदुपपादेभ्य च पूर्णादुतिरिति। आहिता

मेः कृतप्रकृत्यारंभयेष्टिः। अकृततदारंभस्य पूर्णाहुतिरिति वृत्तिकारः। अनाहिताग्निगृह्याग्नि
 प्रयत्नाद्वाह। कारिकाकारः। अथ यस्य वधर्गो वर्जितयेवमौततः। समस्तश्च स्तुतुं कुर्यात्
 पूर्णाहुतिमथाप्येति। गृह्याग्निना यिश्च न्योवध्वं च स्तुतुं कात्यायनोक्तं। प्रप्यश्चितं कुर्यात्। स्वर्ग
 स्तोक्ताभावपरग्लोक्तस्य लौकिकाग्नौ संभवात्। तच्च कात्यायनग्लोपठितं। अथातो यमज
 जनने विधिं व्याख्यामोयस्य भार्यागौर्वीदासीवडवावविहृतिं प्रसेत्स प्रायश्चित्तो भवेत्सर्गे
 दशह्वे चतुर्णां क्षीरकृत्ताणां। कषायमुपादरे स्तुतुं च बटौ हुं वराश्च त्थ शमी देवदारुजौ।
 रसर्षपास्तेषां मिश्रमयो हिरण्यं दुर्वां कुरैः सर्वौषधीभिरष्टौ कलशानाकर्ष्य दंपती स्तुपये
 त। आयो हि ष्येति तिस्रः। कयान इति धाम्नां पंचैद्रेणैदमापः प्रवहतेत्यपाधमिति स्नाययि

रामः
 १२८

लंकृतौ दर्शय प्रशयोति। मारुतं स्यात्तीक्ष्णं अपयित्वा ज्यभागा विद्धा ज्यो दुतीर्जु होति य
 र्वाक्तैस्त्रयनं मंत्रैः स्थालिपाकस्य जुहेति। अग्नये सोमाय यवमानाय यावकाय मारुता
 मरुद्भ्यमाया अंतकाय प्रत्यवे अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेत्येतदेव गहोत्याते स्तुतुं कः क
 पोतो गभ्रो श्येनो वा प्रविशेत्स्तेनो वा प्ररोहं व्रीकं मधुतालं वा स्रवे दुदकं कुंभश्च प्रज्वल
 ने आसान शयनयानमगे गृहो घिका कफला ससरी सयसर्षणो ब्रध्वजविनाशे च न्ये
 शुत्पातेषु एतदेव प्रायश्चित्तं ग्रहं शान्तिं चोक्तविधिना कृत्वा ब्राह्मणाभोजयित्वा स्वस्तिवाच्या
 शिष्यः प्रतिगृह्णीयादिति। विकृतिप्रसवो यमा लोत्यतिः। अग्निपरितेषु कलशेषु कषायेः स्ना
 द्वादिशाखाभिः गौरसर्षपैर्मिश्रितं हिरण्यं प्रक्षिप्य दूर्वां कुराणो सर्वौषधीनां च प्रक्षेपः कार्यः

पंचैशमंत्रायस्मिन्नतत्तयंचैस्सक्तं। एवमन्यत्। इदमापः ऋक्। अथाद्यो। अपनः शोभुचदद्यमिति।
 स्सक्तं। पातेस्त्रित्यनंतरं भक्तं योल्कायातकाकसर्वसंगमप्रेक्षणदिष्टिति क्वचित्पाटा। आ
 यप्रयोगः। ममभार्यायायमलजनवस्त्रितसर्वारिष्टपरिहारघाराश्रीपरमेमेश्वरप्रीत्यर्थमि।
 ध्यायत्यस्तिश्रीताग्निसतोएस्त्राग्निप्रतस्तमारुतस्थालीपाकेनयत्यस्ति संकन्या। अष्ट
 तप्रत्यारंभस्यतस्थानेस्पर्णादुतिहोष्यामि। अग्निश्चन्यस्तसग्रहस्यत्वंकात्यायनोक्तं प्रा।
 यश्चित्तंकरिष्यस्ति संकन्याणेशयजुनादिचार्यवरणांतुंकुर्यात्। आचार्योयदत्रेत्या
 दिनाभ्युद्धिं कृत्वाविद्याय प्रागादिक्रमेणैशान्यंतामुदित्युमहोद्यौरित्यादिविधिना क
 लशाष्टपरणांतं कृत्वाहिरण्यरूपस्तिहिरण्यंकषायादिसहितंप्रक्षिप्यकांडादिति दूर्वाया।

रामः
 १२९

ओषधीरितिसर्वोषधीश्चप्रक्षिप्यगंधादिप्रक्षेपादिवरुणसृजांतंकुर्यात्। अथकलशोदकैरवा
 र्योदपत्योरभिवेकंकुर्यात्। आयोहिष्टेति तिसृणां वरीषः सिंधुधूपआयोगयत्री। अभिकु
 र्यान्नस्तिद्योर्वामदेवइन्द्रेणयत्री। अभिवेके० औं कयानश्चित्रआमुदूती सदावृधः सत्वा।
 कयाशस्त्रिययावृता। कस्त्वासत्योमदानांमंदिष्टोमसंदंघसा। इत्स्त्रिदासुजेवसु। आनस्त
 तउपेतिपंचानां वामदेवइन्द्रस्त्रिष्टुप्। अभिवेके० आनस्तुतउपवाजेभिरुतिदंइयाहिहरे
 निर्मदसानः। तिरश्चिदर्यः सवनापुरुण्यांरुघेभिर्गणान्सत्यराधाः। आदिष्मायातिनर्यश्चि
 कित्वायमानः सोत्भिरुययज्ञे। स्वसोयोऽभिरुर्मन्यमान्यः सुधाणेतिर्मदतिसंहवारैः। आ
 वयेदस्यकर्णावाजयध्वैजुष्टामनुप्रदिरांमंदयध्वै। उवाचवाणोराघसेतुविष्माकरंन

ॐ सुतीर्थं यं चाञ्छायोगं तानाधमानमतीन्द्राविप्रह्वमानं एतं उपतन्निदधानो धुर्याश्च
 न्हस्मादिशतानि वज्रवाहुः। त्वीतासोमघवनिर्दंविशवयंते स्यामसूर्यो एतः। प्रेजानासो
 बृहदिवस्यरायआकाय्यस्यदावनेयुरुजोः। प्रेषुणेति पंचानां वसिष्ठो वरुणो गायत्रीः। अग्नि
 उमौ शुवरुणमन्मयं गहं राजन्वहं मं प्रलासुक्षत्रप्रजयाय देमि प्रस्फुरन्निवदृत्तिर्न च्छातो
 अश्वः। मत्प्र० कृत्वः समहदानीता प्रतीपं जगमाश्च। मत्प्र० अयं मध्येति स्थिवा संतश्चाविद
 जुरितारं। मत्प्र० यत्किंचेदं वरुणादेकै जनेमि शैहं मनुष्याश्चरामसि। अचिन्ती यत्तव धर्मयुयोपि
 ममानसस्माद्विनसो देवगिरिषः। इदमप्यदस्यस्य सिंधुधीय आयो नुष्टुर। अग्नि० अयनः। शोश्च
 दधमि त्यस्य सक्तस्य कुत्सो गिर्गायत्री अग्नि० अयनः शक्र एवमभिषिक्तौ दं पतिश्चेतवस्त्रवं

रामः
 १३०

दनं पुष्टेः सौवर्णभूषणैश्च लंकृत्य दर्भेषु पवेशयति। तत्र तौ उदञ्चुर्ब्रौति श्वतः। तत्समीपे
 प्राञ्जुख आचार्यः स्थंडिलैर्गिरिप्रतिष्ठाप्यैशान्यं ग्रहयज्ञां कलसस्थापनां तं कृत्वान्वाधानं
 कुर्यात्। चक्षुष आ ज्यैनेत्यते अस्ति सभिराज्याहुतिभिः। इदं सन्नभिः। परुणं पंचभिः। अपर
 कया। अग्निमथाभिराज्याभिराज्याहुतिभिः। अग्निं सोमं यवमानं यावकं। प्ररुतो मरुतः। या
 मं। अंतकां मयुं चणकैकाया चर्वात्याहुशे खेणे स्यादिना तस्मिन् षट्त्रिंशद्वारं निर्वीय प्रोक्षणे
 यथा न्वाधानमाज्याहुतिपुत्यागः। अग्नये स्वाहेत्यवदा मसं यदा। नवाहुतयः। यथा लिंगां
 त्यजनापि अग्न्याघ्रात्ममरुतो ध्येयाः। प्रयाजेषु मरुद्भ्य इति त्यागे समिदाद्यात्मानानि कारु
 ण्ये कृत्वा गिध्मनवरा ततः। खिष्टकृदादिवलिदानां ह्येवर्णहुतिः। पर्यापात्रनिनयनेय

यमल पौलुमिनाथः॥ कायिका एकस्मिन्वत्सरे नैवा सते मंडयेत्थः॥ कर्तव्यं मंगलं स्वच्छो भ्रात्रो र्पमय जातयेः
 मंडपनामन मंडपप्रतिष्ठा विवाहः॥ तेन यमल पौलुमिन्मन्दिने विवाहे प्राप्तेर्ना दीभ्रातृ मंडपप्रतिष्ठा
 ६८ तत्रैकमेव नाप्यत्र कर्तव्यं इति दिग्गुप्रयोगजिता मने॥
 हकलशेनानियेक आचार्यो यदि क्षिणादानं स्थापितदेवताभ्यं तां यजादी प्रतिपादनां
 तंच कृत्वा ब्राह्मणाभ्यो जनयित्वा स्वस्ति मवंते बुधुवंत्विति वाचयित तेभ्य आशिषो गदित्वा
 अथार्यं कुर्यादिति यमलशान्तिः॥ अथ त्रिकशान्तिः॥ शान्ति सर्वस्वः॥ सुतत्रये सुतायेत्या
 तत्रये वा सुतायेति॥ मातापित्रोः कलस्यापितदानिष्टं महन्नवेर। ज्येष्ठनाशे चनेहानिर्दुरवं
 वा सुमहन्नवेर। जातस्यैकादशाद्देवा द्वादशाद्देश्वमेदिने। आचार्य मत्विजो वृत्वा यदय।
 ज्ञपुरःसरं। ब्रह्मविष्णुमहेशं प्रतिमाः स्वर्णतः कृताः॥ यजयेच्चान्यरासि स्थकलशे परिश
 क्तिताः॥ पंचमेकलशे रुद्रं यजयेदुद्रसंख्यया॥ रुद्रसंख्यया च त्वारिस्तुक्तानि जपेदित्यन्व
 यः॥ रुद्रस्तुक्तानि च त्वारिशान्तिस्तुक्तानि सर्वसः॥ आचार्यो मुहुः सत्रमदि जायति तं निजयेदि

रमः
 १३१

अहं। अशे चरसहस्रं वा त्रिशतं वा शतं तु वा देवताभ्यभ्यर्च्य तुर्वक्कादिभ्यो यदपुरःसरं। ब्रह्म
 हिमंत्रैरिदम्ययत इद्रमयामहे। ततः स्विष्टकृतं दुत्वा बलिद्वर्णं हुतिततः। अभियेकं कुटुंबं वा
 स्थकत्वाचार्ये प्रयजयेत्। हिरण्यं घेनुरेकाचस्तु जिह्वा दक्षिणां ततः॥ आज्यस्यारे क्षणं कृत्वा।
 शान्तिपाठं कारयेत्। अथ प्रयोगः। एकादशे द्वादशे अन्यस्मिन् अमेदिने। सभार्यो देशसका।
 जौ संकीर्त्य प्रमसुतत्रयजनांतरं सुताजननस्त्वितसर्वीरिष्टपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्री
 त्यर्थं सग्रहमवांशान्तिं करिष्यति संकल्पनिमित्तांतरेत्तद्दहः कार्यः। तत्रो गणे शयजनाचार्येर्लि
 ङ्गराणां तं कुयात्। आचार्यो यदत्रेत्यादि अग्न्युतारणं च। ततः स्यंदिल पर्वजौ गृहप्रजां कलश
 यजनांतं कृत्वा तदुत्तरउदकसंस्थानं पंचकलशानां महीधौ रित्यादिना यथाशक्ति धाम्योपा

रिस्थापितानां परिग्रहशक्तिहेमनिर्मिताः। ब्रह्मविमर्शरुद्रप्रतिमां स्थापयित्वा ता सुदेवताः
 यजयेत्। ब्रह्मजज्ञानं वामदेवो ब्रह्मास्त्रिष्टुपाऽदं विष्णुर्मध्यातिथिर्विष्णुर्गायत्री। तत्पुरुषाया
 हिरण्यगर्भो महेशो गायत्री। यतः ईर्मा ईर्स्त्रिष्टुपाः कद्रुयघोरः कण्वोरुद्रो गायत्री। यत्तातेरा
 रक्तशंखश्चायत्री। यतः ईर्मा ईर्स्त्रिष्टुपाः कद्रुयघोरः कण्वोरुसीतामश्विनाभाः खस्ति।
 देव्यदितिरनर्वणः खस्तिपुषा अश्वरोदधतुनः। खस्तिधावाथिवीसुचेतना स्वस्तये वायुमुपा
 अवा महैः। सोमं खस्तिपुवनस्य स्पतिः। वृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्तये स्वस्तये आदित्या सोमं वंतुनः। वि
 श्वेदेवानो अघा स्वस्तये वैश्वानरो वसुभिः स्वस्तये देवा अवंतमवः स्वस्तये खस्तिनो रुद्रः पातंहसः
 खस्तिमित्रावरुणा स्वस्तिपंथेरेवती। खस्तिन ईर्स्त्रिष्टुपाः अग्निं स्वस्तिनो अधिते कृधि॥ खस्तिपंथामनु।

रामः
 १३२

पुनर्ददत्त ता ज्ञानता सगमे महि। स्वस्त्ययनं तार्क्ष्यं परिष्टने मिमं रुद्रं तं वायुं संदेवता नो। असुरश्च
 मिद्रसत्वं सप्तमुद्रदृष्टो नाविमार्हमा रुद्रे मा अंहो मुचमां गिरसंगपंच स्वस्यात्रेयं मनसा च तार्क्ष्यं॥
 प्रयता प्रणिः। शरणं प्रयच्छे सस्ति संवादे च भवं नो अस्तु। आशुः शिशनो वृषभो न मीमो घनाघ
 नक्षो मणश्च र्थणीनां संक्रंदतो नीमीष एकवीरः। शतं शोना अजयत्सा संक्रमिंद्रः संक्रंदने
 नानि मित्रेण जिह्नुना युत्कारेण दुश्चवनेन च ह्नुना। तदिंद्रेण जयतस्स हृद्वंघोपो नर इयुह
 स्तेन वृक्षाः स इयुहस्तैः सनिषंगिभिर्वशी संस्रष्टा स युध ईरो गणेन। संस्रष्ट जि-सो मया वाहुश
 र्थः। उपग्रधन्वा प्रतिदिता मिमस्ता। वृहस्पते परिदियारथे नरक्षो हामित्रां अयवाधमानः। प्र
 नेत्सेनाः प्रमणो युवाजयन्त्सा कमेध्यवितारथानां। ब्रह्मविद्वायः स्पतिरः प्रविरः स रुद्रो

सहमानउग्रः अमीवीरो सत्वासहो जा जैत्रमिदं रथमातिष्ठ गोवित्। गोत्रमिदं गोविदं ब्रजबाहुं
 जयं मज्जप्रमाणं तमो जसा। इमं सजाता अनुवीर्यध्वमिदं सखायो अनुसंस्तुध्वं। अमिगोत्राणि
 सहसा गारुमानो दयो वीरः शतं मन्थुरिदं दुश्चवनः पतनायाऽप्युद्योः स्माकं सेनावतु प्रपुत्सु।
 इदं आसौ नैता वृहस्पतिर्दक्षिणायज्ञः पुरएतु सोमः दिवसे नाना मभिभजतानां जयंतीनां मा
 रुतौ यं त्वग्रे। इदं स्य विश्वो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुतां शर्ध उग्रो महमनसां भुवनच्या
 वानां ध्रौवो देवानां जयतामुदस्थात्। उध्वं यमघवन्नायुधान्युत्तवनां मामकानां मनां
 सि। उध्वं हनवाजिनां वाजिनां न्युदयानां जयतां यतुद्योया। अस्माकमिदं सशतेषु च्यते स्मा
 कं पादेषु वस्ताजयेत्तु। अस्माकवीर उग्रैरेभवंतु स्मां उदेवा अवता हवेषु। अमीवां चिन्तं प्रतो

रामः
 १३३

नयेति। अराणां गान्यपदे परोहि। अमिप्रेहिनिर्दहसुशो कैरं घेनामित्रास्तमसा सचंतां त्रेता
 जयतानरुद्रो वः शर्मयन्तु। नाद्यव्यायथा सथा। असौ यासेनामरुतः परोया मयेति न आ
 जसा स्पृष्टमाना। तां गृह्यत मसा पवते न यथा मीषा मय्यो अन्यं न जानात्। अध्या अमित्रा भ
 वता शीर्षाणा अहयद्वातेषां वो अग्निदधाना मग्निमस्तानामिदो हंतु वरं वरं। मुंचामि त्वाह
 विषा जीवानां यकमज्ञातयस्मादुत्तराजयस्मात्। याहिर्जग्रह्यदिवैतदेनंतस्या इदं प्र
 युक्तमेनं। यदि क्षितायुर् यदि वामरेतौ यदि मत्पोरंति कत्नीत एवा तमाह रामि निरुतेरुपस्था
 दस्यार्धमेनं शदाया सहस्रक्षेण शतशारदेनै शताह विषा हार्धमेनं। शतं यथे मंशर हो न
 प्राती प्रो विश्वस्पदुरितस्य पारं। शतं जीव शरदो वर्धमानः शतं हेमं तां छतयुवसेतात्। शत

मिश्रमयी सविता नृहस्यतिः शतात्युषा हविषे मंयुनर्दुः॥ आहार्यत्वा विदंत्वा पुनरागाः पुनः
 नवा सवैते वक्षुः सर्वमायुश्च ते विदंत्वा मृषुवाजिनं देवज्जलं सखावानं तरुतारं रथानां॥ अ
 रिनेमिप्यतनाजमाश्वस्वस्येता र्क्ष्यमिहाबुवेमा इन्द्रस्य वरातिमाजोबुवानाः॥ स्वस्येनावपि
 वारुहेमा उदौनय्यदीवकुले गभीरमावामेतौ मापरेतौ रिषामा॥ सघश्चिघ्नः शवसापंचकृष्टीः
 सूर्य इव ज्योतिषापस्ताताना॥ सखस्तसाः शतसा अस्परं हिर्नस्मावरंते मुवतिं नशर्या॥ महित्री
 णामवोक्तुं हंसं मित्रस्यार्यमणः॥ दुराधर्षं वरुणस्य न हितेष्वाप्रमाचननाच्च सुवारणेषु॥ ईश
 रिपुरघशंसः॥ यस्यै पुत्रासौ अहितेः प्रजीवसे मर्त्या यज्योतिर्घञ्जं त्यजस्रं॥ तद्वं योरावृणाम
 ह्ना सवीरि शशोतिरस्तु॥ ततो नि प्रतिष्ठपनादि अन्वाधाने च क्षुषी अज्येनेत्येते॥ प्रसिद्धा

रामः
 १३४

ग्रहपीठाः सन् देवतान्वाधानं कृत्वा चास्त्र एव विष्णुं महेशं रुद्रं च प्रत्येकं च क्षुषी अज्येनेत्येते
 प्रसिद्धा ग्रहपीठा गतं देवतान्वाधानं कृत्वा असंभवे अष्टोत्तरत्रिंशता बुतिभिः॥ अत्राप्यशक्तौ
 अष्टोत्तरशता कुतिभि रिति वा॥ आज्यभागांते यथान्वाधानं त्यागाः॥ ततः प्रधानहोममुक्तमत्रै
 पचार्यैर्सिक्ककर्तृकग्रहहोमपुरःसरं कुर्यात्वा प्रायश्चित्तहोमांते वलिः पूर्णहुतिश्चाततः प्रणीता वि
 मोकसंस्तुजगय रिस्तर एविमोकांते मद्रूपलज्जा दके मसकुटुं वसजमानाभिषेकः समुद्रज्येष्ठा इ
 त्यादि मंत्रैः॥ ततः आचार्यापसहिरण्यधेनुं दत्वा ऋविगभ्यो यथाशक्ति दक्षिणहस्तं च कृत्वा स्था
 पिते देवतानामुत्तरपूजनविमर्जनांते पतिमा आचार्यहस्ते प्रतिपाद्यकां स्पं पात्रैरूपं रूपं प्रतिरू
 पोवभूवतदस्परूपं प्रतिवक्ष्यमाण्या इन्द्रो मायाभिः पुरुषं य ईर्यते युक्ता स्य हरयः शता दश॥

आज्यमेवेदसदक्षिणं तद्दानं ह्यवासाणाम्भोजनं यथाशक्तिसंकल्प्य यथाशक्ति शान्तिप्राप्तं
 कारयित्वा परमेश्वरार्पणं कुर्यात् ॥ इति त्रिक शान्तिः ॥ अथ दंतजनन शान्तिः ॥ अद्भुत सागरे यादो ॥
 दंतजन्म नि सामान्यं शृणु स्नानमतः परं ॥ भद्रासने निवेश्येनं मूर्ध्नि मूलफलैस्तथा ॥ सर्वैर्घधीः स
 र्ववर्जैः सर्वगंधैस्तथैव च ॥ स्नापयेत्स्नूयेच्च त्रिवर्जिहोमं समीरणं ॥ पर्वतांश्च तथा ख्यातां देवदे
 वं च के शवं ॥ एतेषामेव जुहुयाद् दंतमनौ यथाविधि ॥ वासाणाम्भोजनं च दातव्यं यथाशक्त्वा च दक्षिणे
 ति ॥ तत्रैव दहस्यति ॥ बालानामष्टमे मासि षष्ठे मासि ततः पुनः ॥ दंता यस्प्यच जायंते माता वा
 म्रियते पिता ॥ बालकः श्रीं देते तत्र स्वयमेव न संशयः ॥ दक्षिणौ दह्यतां कृत्वा नाम श्रयसमिधांततः ॥ दु
 यादृशं तं प्राज्ञैः समंत्रेण तु मंत्रवित् ॥ धेनुं च दक्षिणं दद्यात्ततः संपद्येते सुभमिति ॥ विष्णुध

रामः
 १३५

मन्त्रैः ॥ दंतजन्मनि बालो नालक्ष्यं चैतन्निबोधमे ॥ उपरि प्रथमं यस्प्यजायंते यमिश्रोद्धिजाः ॥ दंतै
 सहैर्वा यस्प्यजाजन्म भार्गवसत्तमाद्वितीये वत्तीये च चतुर्थे च चमे तथा ॥ यदा दंताश्च जायं
 ते मासे चैव महर्षयः पितरं मातरं वाथ स्वादेदात्मानमेव वा ॥ तत्र शान्तिं प्रवक्ष्यामि तां मे निगद
 तः ॥ पुनः गजदृष्टगंतं बालं नौ स्पृश्यात्स्नाययेद्विजः ॥ तदभावे तु धर्मज्ञः कांचने तु वराननौ सा
 र्वेधधैः सर्वगंधर्वीजैः पुष्पैः फलैस्तथा ॥ पंचगव्यं न रत्नैश्च मत्तिकाभिश्च राघवास्था ॥
 लीपाकेन घातारं स्नूयेत्तदनंतरं ॥ सप्ताहं चात्र कर्त्तव्यं तथा बालाणाम्भोजनं ॥ अष्टमे
 हनि विप्राणां तथा देया च दक्षिणा ॥ कांचनं राजतं गाश्वधुवं वा धनमेव च ॥ अथ प्रयोगः ॥
 अस्य शिशोः प्रथमं मूर्ध्वं दंतजननं सूचितारिष्टपरिहारद्वारा श्रापरमेश्वरप्रीत्यर्थं शान्तिकरिष्ये

गणेशयजनाद्याचार्यवरणंते। आचार्योयदत्रेत्यादिअमुत्तराणांतंकृत्वाहोमदेशोत्तरभा
गेगजयष्टेनौकायांस्वर्णपाठेवास्त्विकवर्मयोगेनममसन्त्वकल्पितेवावाक्यमुपवेश्य।
सर्वेष्वधसर्वगंधादिपुस्तंजलैःस्नापयित्वाहोमदेकवर्णागेष्यापितकलशोपरिधातारं
हिंसोमंवायुपर्वतानकेशवंचषट्प्रतिमासुसंख्याप्रतिप्रतिष्ठाप्यग्रहासंख्यान्वाद
ध्यात्वा। अत्रप्रधानग्रहान्वाधानांते। धातारंसंस्कृष्टरुणाद्याद्यादेवताएकैवयाज्यादुत्या
शेषेणेत्यादिधात्रेत्वाजुष्टंनिर्वीयमिप्राक्षामीतिसमंत्रेतिर्वीयत्रोक्षणे। ग्रहानुदित्वागा
होमांतेधात्रेत्वाहाश्रवधानधर्मेणसकृदाहुतिः। ॐ वदूयेस्वाहा। सोमायसमीरणाय।
पर्वतेत्यादेवदेवायकेशवाय। इतिश्रुत्वेणज्याहुतयः। यथातिगंत्यागः चर्वाज्याभ्यांसि

रामः
१३६

एकदलिपूर्णहुतंतेकलशघ्येनाभिषेकः। यथाशक्त्वाचार्योयदक्षिणदानांतच्छेषेतिमाप्रति
पादनंचभूमीदक्षिणमन्येभ्योयथाशक्तिदत्त्वासन्नाहंवाहणनभोजयेत्। अष्टमेहनिशक्तनु
स्मरेणकांचनादिदानंतेभ्यः कार्यं। दिनाष्टकंव्रतवर्षांतेयमेश्वरार्पणंकुर्यात्। इतिसदंतजनन
शांतिः॥ षष्ठेष्टमेवात्रसदंतोत्यतौतुह्येतेनुसारिसंकल्पपूर्वकंरहस्येतैर्वमंत्रेणतत्पूज्यवि
दिनापूजनंदक्षिणमुद्यताक्तानांश्रुत्वसमिधामष्टतरातंतमंत्रेणहोमः। आज्येनस्विष्टक
रहितकलशोदकेनाभिषेकः। आचार्योयधेनुर्देयोवाहणभोजनांतेईश्वरार्पणंकुर्यादितिष
ष्टाष्टमासदंतोत्यतिशांतिः। अष्टमादिषुमासेषुदंतजन्मसुभावहमितिज्योतिर्निधंवाकोतुअ
तदुणसंज्ञानवहुविहिणनवमादिग्रहणमितिचक्षः। अथघसववैकृतशांतिः॥ दृष्टुर्गामो

यत्रार्थे विपर्ययात्मानुष्ठाणं गवामपि अमुं हुता निवस्यंते तत्र देशस्य विद्वः। अत्रापि दिव्यजाशंति
 : कार्यं च दंती बुधैः। पंचशी प्राप्यति शेषः पर्वणीत्यर्थः। मानुषा मानुषाणं च गोत्रापि दिव्यजाशं
 तिः कार्यं च दंती बुधैः। पंचशी प्राप्यति शेषः पर्वणीत्यर्थः। मानुषा मानुषाणं च गोत्रापि दिव्यजाशं
 क्षिणं। जायंते जातमेदाश्च स दंता विहृतास्तथा। वदुशीर्षो अशीर्षा वा बहु कर्णश्च कर्णका
 :। एकशृंगा द्वित्रिशृंगास्तथैव चतुरादि जाः। दीर्घकर्णमहाकर्णगजकर्णश्च मानवाः। मान
 वाश्च यदा व्याघ्रमाजीरास्तनुधारिणं। जायंते सुखाय तत्र तत्र संग्राममादेशेन राजश्रेष्ठकु
 लेनाशोधनस्य च कुलस्य च। यमलातव जायंते नारीणां गजबाजिनां वृक्षशंतिं ततः कुर्या
 ये च वृक्षा वृक्षासिता। अष्टोत्तरसहस्राणि धत्तं वै जुहुयाद्दत्तं समिधां तु पलाशीनां तर्प

८८८
 १३९

येत्स्वेव द्विजान् दासीदाससमायुक्तं गोदानफलसंयुतं। कंचनं वधमंदद्यादि प्रायदक्षिणं
 । अग्निराजायते जंतुर्द्विजिरास्त्रिजिराश्चपि सयाद्भूतं विजानीयात् पूजयित्वा दिवाकरं दद्या
 ज्यमधुसंयुक्ताः समिधस्त्वर्कसंभवाः। यद्यजतः प्रसूतिभिर्जुहुयाद्दत्तमेव वा धेनुं सुवर्णं व
 त्च दद्याद्वे स दक्षिणं सर्वे दोषा विनश्यंतिततः संपद्यते शुभं। मगीजनयते सर्पान्
 डकांश्चाप्यमानुषान् सहस्यत्पुतमिदं तद्वारे संप्रपूजयेत्। औदुंबरस्य समिधौ दधि-
 सर्पिः समन्विताः। दोषोपशमनार्था यजुहुयान्नियमे स्थितः। वस्त्रं सुवर्णं धेनुं च दद्या
 द्विप्रायदक्षिणं। स्त्रीगर्भातो यमलप्रसूयंते शवास्त्रियः। स दंतोश्चैव जायंते जातमात्रे
 ह नंति चाबुधाद्भूतं विजानीयात् तद्वारे तत्पूजयेत्। वस्त्रं गावः सुवर्णं च दद्याद्विप्रायद

क्षिणं॥ अद्भुतसागरनारदः॥ भानौ सिंहं गते चैव यस्य गोः संप्रसृतो मरणं तस्य निर्दिष्टं षड्भि
 र्भसिर्न संशयः॥ तत्र शांतिप्रवक्ष्यामि येन संपद्यते शुभां प्रसूतां तस्मिन् देवतां विप्रायदा
 पयत्वा ततो होमं प्रकुर्वीत घृताक्षै राजसर्षपैः॥ आहुतीनां घृताक्षानामयुतं जुहुयात्ततः॥
 होमो माहतिभिः कार्यो नात्र का० अस्त्वामेव अत्र शोधयन्नेति सूक्तं न क्षिप्रमिति मंत्रतः॥
 सोपवासः प्रयत्नेन दद्याद्विप्रायदक्षिणं॥ वस्त्रयुग्मं नवं चैव सुवर्णं प्रतिपादयौत॥ इष्टदे
 वतमंत्रेण ततः शांतिं भविष्यति॥ इति वैकृतप्रसवश्रुतिः॥ इति जननश्रुतयः समाप्ताः॥ अ
 थ नामकरणं॥ तत्र कालः॥ तत्र नाम त्रैलोक्ये द्युरिति सूत्रव्याख्या बरेरुक्तं तोक्तं नामकर
 णस्याचार्येण कालांतनुक्तेर्जातकर्मानंतरे कार्यं भविष्येति कइति॥ तथा च ज्योतिर्वसिष्ठः ज

रामः
 १३८

न्माह द्वादशहेवा द्वादशहेवा विशेषतः कुर्याद्वै नामकरणं कुमारस्येति वै अतिरिति॥ याज्ञवल्क्य
 :॥ अह्नयेकादशे नामेति॥ पारिजाते हस्यति॥ द्वाविंशे दशमवापि जन्मतादिवसे शुभो षोडशे विंश
 ती चैव द्वाविंशे वर्णतः क्रमादिति॥ षोडशैको नाविंशो द्वाविंशे वर्णतः क्रमादिति क्वचित्पाठः॥
 कीदृशः क्रमादित्येव क्षायामुक्तं संग्रहे॥ एकादशे ह्रिविप्राणं ह्रविप्राणं त्रयोदशे विष्णुनां
 षोडशे कार्यमासां ते मृत्युजन्मइति॥ आश्वत्थानपरिशिष्टे नाम लेकादशे दिवसे शतत्रिंश
 वत्सरे वायशोऽयमेत्येकइति॥ नियतकाले मलमासगुरुशुक्रास्तयोर्दोषानां तथा च पारिजाते ह
 स्यति॥ यस्यां क्रियायां यश्चाकूः कालो मासदिजैरपि तस्यां दोषानमूढतं वक्त्रवाजीवशुक्र
 यो भिति॥ व्यतीपाद्यतादौ तु न कार्यं॥ पारिजाते गर्गः॥ व्यतीपाते च संक्रांतौ ग्रह एवैधतावधि आ

चं विनाशुभं नैव प्राप्तकालेऽपि मानवः। कुर्यादिति शेषः। तथा अमासं क्रांतिविश्राहि। प्राप्तकाले
 विनाशेरेदिति॥ पूर्वाह्नः श्रेष्ठः मध्यह्नः मध्यः। अपराह्नं रात्रिं च वर्जयेत्॥ नक्षत्रादीन्या
 ह॥ मित्रादित्यमथोत्तराश्रतमिषकस्वातीधनिष्ठाश्रुतप्राज्ञेनाश्विनाशं कर्तव्यमिति
 कृत्युष्यसुराश्रोः स्थिरे। कृष्णपंचदशीं विहाय न वंसी शुद्धेष्टमेभार्गवज्ञाचार्यास्तत्पादभा
 गदिवसेनामानि कुर्यादिति शेषः। भागदिवसे एषां भाग्याख्यां श्रेष्ठदिवसाख्यावासरे चेति प्रत्ये
 कमन्वयः। नामानीति बहुवचने मेकस्य शिशोर्वह्निनामानि। तिस्राय नार्थः॥ प्रथममा
 ह शंखः। कुलदेवतासमर्पिता नाम कुर्यादिति॥ कुलपूज्याया देवता तत्संबद्धमित्य
 र्थः। द्वितीयमाह गार्ग्यः। मासनामगुरोर्नाम दद्याद्दालस्यवैपिता। कलोनंतोऽयुतश्चक्रीवैकुं

रामः
 १३६

ठोथजनार्दनः। उपेक्षो यज्ञपुरुषो वासुदेवस्तथा हरिः। योगीशः पुंडरीकाक्षः। मासनामान्यनुक
 मात्। अत्र मार्गशीर्षादिक्रमः। चैत्रादिमासनामानि वैकुंठोथजनार्दनः। उपेक्षो यज्ञपुरुषो वा
 सुदेवस्तथा हरिः। योगीशः पुंडरीकाक्षः। कलोनंतोऽयुतस्तथा। चक्रधारिः। त्रिचैतानि क्रमा
 दादुर्मनीषिण इति॥ मासाश्चात्र चांशः। तेष्वेव चैत्रादिशब्दानां मुख्यत्वात्। ते च शुक्ला
 द्विकृष्णा एव। अमावास्या परिक्रिन्तो मासस्या द्वाह्वा एव स्य सितिवचनात्॥ तृतीयमप्या
 ह बोधायनः॥ नक्षत्रनामधेयेन द्वितीयं स्विनाधेयं मुख्यमस्यान्या अन्यतम्यवहारिकात्।
 नक्षत्रनामधेयेनेति तृतीयया तत्र जात इत्यधिकारे विहितं तद्विदितमुच्यते। तानि च नामानि
 । कृत्तिकां रौहिणः। मार्गशीर्षः। आर्द्रकः। पुनर्वसुः। तिष्यः। आश्लेषः। माघः। फाल्गुनः। ज्येष्ठः।

राफलुनः।हस्तः।चित्रः।स्वातिः।विशाखः।अनुराधाः।ज्येष्ठः।मूलकः।पूर्वाषाढः।उत्तराषाढः।
अभिजित्।अभिजित्वा।अवर्णः।आवर्णवाः।अविष्टः।शातमिषजः।शातमिषक।शा
तमिषः।इतिवा।पूर्वाषोष्टपदः।उत्तराषोष्टपदः।रैवतः।अश्वयुक्।आश्वयुक्वा।अ
पभरणः।आपभरणेवा।तेतिरीयेन हस्त्रेष्टिषु कृतिका चपभरण्यतपाठात कृतिकादिक्र
मः।अथवा चवेचोला इत्यादिज्योतिःशास्त्रोक्तचूडात्पादिवाताम।।अथवा।अग्निः।प्रजा
पतिः।सोम।रुद्र।दिति।वृहस्पतिः।सर्वो।अपितरं।शिवमगं।शिवार्थमायिचा।सविता।वायु
वायुश्चंद्राग्नीमित्रएवच।इंद्रोनिर्ऋतिरापोविश्वेदेवास्तथैवच।विष्णुर्वसवोवरुण
जएकापास्तथैवच।।अहिर्बुध्न्यस्तथा।मृषाश्विनौ।यमएवच।नक्षत्रादेवताएताए

ताभिर्यज्ञकर्मणि। यजमानस्य शास्त्रज्ञैर्नामन ह्यत्र जंस्मृतमिति॥ वचनात्। अग्निः प्रजा
यतिरिति वात्ततीयनामा व्यवहारिकं चतुर्थमीह आश्वलायनः। घोषवाद्यघंतरं तस्थम
भिनिष्ठानां तं घट्टरं चतुरद्वारं वा घट्टरं प्रतिष्ठाकामश्चतुरद्वारं ब्रह्मवर्चसकामो युग्मा
नितैव युग्मामयुग्मानि स्त्रीणां इति॥ वर्गो भुक्त्वं चक्रेत्यादि प्रथमद्वितीयभिन्ना गघजसे
त्यादिपंचदशाहकारश्चेत्येते घोषवतो हलः। तदन्यतरः आदिर्यस्याश्च तस्थो यरलवांय
तरोमध्ये यस्याश्च भिनिष्ठानो विसर्जनीयो ते यस्याश्च द्वारः। स्वरः सबक्रलभिन्नः। त्रयोतं ब्रा
ह्मणस्येत्फक्त्वात्। रामश्चमी इति व्यवहारिकं नाम ज्ञेयं। अग्निवा दनीयं नाम जयां भुक्त्वं
यंति मातापितरौ विधाता मोपनयनात्। नाहं नाम अग्निवा दनीयं भवति इति दिक्। अत्र

अथ प्रथमः॥ तत्र गार्भाधानादिसंस्कारातिथौ प्रमादोक्तकरणेनातर्कमणः कालातिपत्तिनिमित्त
 का ज्योतिषमप्यर्थकं प्रत्येकं पादकृच्छ्रं बुद्धिपूर्वकाकरणे प्रत्येकमर्थकृच्छ्रं गोदानतिलसहस्र
 होमाद्यन्यतरप्रत्याम्नायेन कुर्यात्॥ आरम्भाधानमात्रेणैवात्कालेतीते तु कर्मणो व्याहृत्या
 ज्यमुसंस्कृत्य दुःसाकर्मपश्चात्क्रमांतेष्टेकैकलोपि पादकृच्छ्रं समाचरेत्॥ चूडायामर्थकृ
 क्ष्मं स्पादापदित्वेव मीरितं अनापदितु सर्वत्र द्विगुणं द्विगुणं चरेत् इति भगवदुक्तेः अग्नि
 होमेयारिजातेपाकपक्षतंत्रमुक्तेः॥ केचित्तु आज्यमुसंस्कृत्येति वचनादग्निस्थापनाज्यसं
 स्कारपात्रसंमार्गातिरिक्तं न कार्यमित्याहुः॥ अतिसंस्कारोर्ध्वं भुवस्वः स्वाहेति एकैकामाहु
 तिरुहुयात् अथ देशकालौ संकीर्त्य अस्य कुमारस्यायुरभिवृद्धि व्यवहारसिद्धिर्वीजगर्भे

रामः
 १५९

समुद्रवैजोनिवः त्र्यर्थनाम कर्म करिष्या इति संकल्प्य गणेशपूजनस्तुतिवाचनादिकुर्यात्
 अमुकनामोऽस्मिभवं विशेषः नामादीनां प्रास्तांतं कृत्वा चारप्राप्तं नाम देवतापूजनं कुर्यात् त
 दिक्कं तं दुर्लभं कां स्य पात्रे सुवर्णं तालाकं यश्च गणेशाय नमः द्वितीलिखितकुलदेव
 तानामलिखितं सहस्रं स्यादिति॥ ततो मासनामकृच्छ्रं इत्यादिततो नाक्षत्रनामकृ
 श्चिकः॥ अथ वा चूडाल इत्यादि॥ ततो व्यवहारिकं शिवधर्मेति॥ ततो नाम देवताभ्यो नमः
 तितेष्टे वा हरेषु नाम देवताश्च वाहयेत् तदस्तु मित्रावरुणतद्गन्धर्वायोरस्मभ्यमिदम
 स्तुतं॥ अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठो नमो दिवेष्ट हते सादनाय॥ गृहवैप्रतिष्ठासक्तं तस्य ति
 ष्ठिततमया वाचा शंसत्यंतस्माद्यद्यपि इन्द्रवपुश्च भते गृहानेवै नानाजिगमिषति गृहा

पञ्चनां प्रतिष्ठा प्रतिष्ठा ॥ नाममंत्रेण ब्राह्मणोपचारेः संपूज्य बालस्य दक्षिणकर्णेन पदिशत
 दिक् ॥ इदमर्थः कुमारस्य नामास्य विदधाम् ह मिति प्रार्थितवात्सले रनुज्ञातः ॥ श्रीगणपतये नमः
 त्वय्यन्यस्य कुलदेवतानाम्ना श्रीनृसिंहभक्तो सिमासनाम्ना कृत्वा सिमासने एनाम्ना कृतिको सि
 इत्युपायु बदेत् ॥ ततो व्यावहारिके एनाम्ना शिवशर्मासीति ॥ तदस्तु ॥ गृहवै ॥ सुप्रतिष्ठि
 तं नामास्त्विति प्रतिबदेयुर्ब्राह्मणः ॥ ततः कर्त्ता तिष्ठन् कुलदेवतानाम्ना नृसिंहभक्तो यं भवत
 ॥ सर्वान् ब्राह्मणान् भिवा दयंते आयुष्मान् भवतु ॥ नृसिंहभक्त इति ब्राह्मण बदेयुः ॥ एकर्त्ता मासना
 म्ना कृत्वा लोपं भवतः ते वायुष्माः कृत्वा इति ततः कर्त्ता उपायुना हरे एनाम्ना कृतिको यं भवः ॥ श्री
 युष्मान् भवतु उक्तं नो मति बदेयुः ॥ कर्त्ता व्यावहारिके एनाम्ना शिवशर्मा यं भवतः स ते आयुः ॥

रामः

१४२

शिवशर्मा इति बदेयुः ॥ तदस्तु ॥ गृहवै ॥ कृतस्य नाम कर्मणः संगता सिध्यर्थं दशब्राह्मणान्
 भोजयिष्ये इति संकल्प्य सै ॥ यसी संकल्प्य ईश्वरापेणं कुर्यादिति ॥ स्त्रीनामकरणे तु अस्याः कु
 मार्या इति संकल्पः ॥ सर्वत्र नाम्नि स्त्रीप्रत्ययान्तं नाम निर्दिशेत् ॥ व्यावहारिकं तु अयुष्मानि स्त्रीणा
 मिति सूत्रादयुष्मादराणां नाम कर्त्तव्यं ॥ अमंत्रकाः क्रियासर्वा इति ॥ इति नामकरणं ॥ अथ दो
 लारोहणं ॥ भविष्य ॥ श्रीभीष्टे दिवसे पुण्ये चंडता रावलान्तितामधु ॥ दुध्रवक्षिप्रभेषुकुर्या
 दोलाधिरोहणं ॥ ज्योतिर्निबंधे ॥ आंदोलाशयने पुंसो द्वादशो दिवसः शुभः ॥ त्रयोदशस्तकन्या
 यानतस्तत्र विचारण ॥ अन्यस्मिन् दिवसे चेत्यातिर्यगास्ये प्रशस्यते इति ॥ अन्यदिवसाताह पारिजा
 ते च हस्यति ॥ दोलारोहस्तु कर्त्तव्यो दशमे द्वादशे पिवा ब्राह्मणे दिवसे वापि द्वादशे दिवसे पिबेति ॥

द्वात्रिंशदतिक्वचित्याहः। इति दो लोरोहणं॥ दुग्धयाजो॥ श्रीधरीयो॥ एकत्रिंशो वासरे वादितीये जन्म
 र्हे वा सुदलने नुक्ते शंखद्वारसन्निध्यालिङ्गनां वक्त्रे धात्री पूज्य पूजां विधाय। शंखे इति
 सप्तमी तृतीयार्थान् सिंहः पूर्वाह्ने श्रवणमध्याह्ने कुर्याद्वात्रिंशद्विर्वर्जयेदिति॥ अथ चारवात्सं
 तिका जलपूजनं॥ कवीज्यास्त वैत्राधिमासेन योषे जलं पूजयेत्सतिका सप्ततौ विधेन्दीज्यवारे ध
 रिकृतिथो हि श्रीतीज्यादितीर्धर्कनैर्ऋत्यमेवैरिति॥ इति जलपूजा॥ अथान्नप्राशनं॥ आश्वला
 यनः॥ षष्ठे मास्यन्नप्राशनमिति॥ पारिजातेनारदः। जन्मतो मासि षष्ठे स्यात्सौरे एतन्ममान्य
 द। तदभावे षष्ठे मासेन वमेदशमेपि वा॥ द्वादशे वापि कुर्वीत प्रथमान्नप्राशनं परं। संवत्सरे
 वा संपूर्णं केचिद्विदुः कतिपयं डितावति सौरमानेन यष्टइत्यनुयः। न चायमेव नियमः। वालान्नप्रो

रामः
 १४३

जनविधौ नुरुशुकमोक्षवाल्पप्रयुक्तमशुभं त्रिमासदोषः। नास्त्येव सावनविधा विहमासि षष्ठे
 ॥ शुभे च मासि परतः शुभचंद्रयष्टइति॥ तिथीनाह नारदः। द्वितीया च तृतीया च पंचमी सप्तमी त
 था। त्रयोदशी च दशमी प्राशनेति थयः शुभाः। पंचम्यर्बसुरिक्तायां नंदया माघमोजनं। चल
 मायुर्यशो हतिसप्तम्यां चेतिकेचनः। इंदुबुधशुक्रगुरुवासरे॥ नक्षत्राणां हार्वापौष्ठादिती
 दुहस्तां प्रित्वाष्टं वैष्णववाससः। रोहिणीमित्रतिष्ठाश्रवणश्रौत्तरात्रयां श्रविष्ठाच शुभां त्येते
 षोडशान्ताशने शुभा इति॥ एवं सूर्यावलोकनादीनां निन्नकालत्वेपदे शोपि त्रिष्टैरनप्राशनका
 ले एव प्रायशो नुष्ठानात्। शौनकेन निष्क्रमणेन प्राशनकालोपदेशात्। सौकर्यात्सहप्रयोगाभि
 धीयतां तत्रान्नप्राशनकालविरोधेन निष्क्रमणादिकालोपसंहारेण निर्णीतदिने कार्यं। अथ प्रयो

गः। भार्यया सह कृताभ्यां गस्तानो देवकालौ संकीर्त्य मामास्य कुमारस्यायुरभि वृद्धिद्वारा श्रीः सूर्यो व
लोकनां आयुं श्री वृद्धिबीजगर्भसमुद्भवै नो निर्वह एव धारा श्रीप निष्क्रमणं आयुरभि वृद्धिद्वारा श्री
प भूमानुपवेशनं प्रातः गर्भमाल प्राशन मुद्दिन्ननाघव ह्रस्ववै सतेज इन्द्रियायुल हृणफ
लसिद्धिबीजगर्भसमुद्भवै नो निर्वह एव धारा श्रीः श्रीन्नघाशनं च करिष्ये इति संकल्प्या गणेश
पूजनादिनां ही आंघातं कृत्वा निष्क्रमणं गत्वेन इन्द्रादिविंशति देवता उपवेशनं चात्वेन वरा
हं पृथिवीं सूर्यावलोकनादिकैः सैलकर्मगत्वेन षडे देवतां च पूजयिष्ये इति संकल्प्य त्रयोविं
शतिषु प्रतिमासु धान्यं पुंजे शुवा इन्द्राय नमः इन्द्रमावाहयामीति एवमिन्द्रादिलोकपालान्
न प्राच्ये नमः प्राचीमावाहयामीत्येवं प्राच्याद्यैश्चान्यं तादिसां च प्रायनमोर्कायनमोर्वासु देवा

यनमोगगनायनमो वराहं पृथिव्यै नम इत्येतैर्मंत्रैः प्रणवाधैरमुमावाहयाभीतिचं द्यादिदेवताः
अमुमै नमो मुमावाहयामी ५ तीष्ठ देवतां वा वास्योऽङ्गोपचारेः संपूज्य सूर्या वलोकनं कारयेत्
स्वस्ति नः स्वस्ति त्रेयाविश्वे देवास्त्रिष्टुप् प्राग्निशारं कारोपेण विनियोगः ॐ स्वस्ति नो ममितामश्विना
भागः स्वस्ति देव्यदितिरनर्बणः स्वस्ति पूषा अमुरो दधातु नः स्वस्ति चावा पृथिवी सुचतना अं क
मारोप्य आशुः शिवा न इति स कृत्यं शोः प्रतिरथं दस्त्रिष्टुप् प्राचतुर्थी वार्हस्पत्या त्रयोदशपुष्टुप् प्रा
पे आशुः शिवा नो हंतु वरं वरं तच्च त्वुर्विषष्टः सूर्यः पुरउल्लिख्य शिवाः सूर्यो वदहणे विनियोगः तच्च
ष्टुर्वैवहितं मुक्रमुद्धरत्वा पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं अथ निष्क्रमणं ॥ पूजिते देवता प्रीत्य
र्थं त्र्यवरा न्वाह्मण भोजयित्वा कैकुमाराय स्वस्ति मवंतो क्वं तिति वाचयित्वा पथाशक्यं लंकृतं वा

नंधात्रामातुलेनवाहेनवाउत्पमानमंगलवाद्यद्योषेणकनिकददतिशोतिसकृदयंयठनज्ञातिभिः।
 कनिकदज्जनुषं प्रवृत्ताण्डमर्षिवाचमरितेवनावं। सुमंस्तत्रशकुनेभवासियात्ताकाचिदभि
 भाविश्वविदत्तमात्तात्रेयनउषधीन्मासुपर्णेमातविददिषुमान्वीराश्रस्तापित्रामनुप्रदिशंक
 निकदसुमंगलोभद्रवादीवेदेह। अवरकंददक्षिणतोऽहाणं सुमंगलोभद्रवादीशकुंतोमान
 स्तनईश्रतमाघशंसोवहृददेवमविदद्यसुवीराः। प्रदक्षिणदभिः शंति कारवोवयोवदंत
 कतुथाशकुंतयः। उभयाचौवदतिसामगाद्रवायत्रंचैत्रे शुभंचानुराजति। उज्जोतेवशकुनेसाम
 गायसि वसुत्रयद्वंसवने सुशंससि। उषेववाजीशिशुमतीरपीत्यासर्वतोऽनः शकुनेभद्रमाव
 दविश्वतोऽनः शकुनेपुष्पमावद॥ आवदंस्वशकुनेभद्रमावदत्स्लीमासीनः सुमतिं चिकिद्दि

रामः
 १४५

नः। यदुपैत्यनन्वदसी कर्करिष्यथावहृददेमविदद्यसुवीराः। सहस्रवहिनीतापुरोभागे ब्राह्मणानां
 दर्पेणकशलवाकन्याषष्टमंगलानां सूर्योग्निचंद्रधेनूनांचयथासंभवं दर्शनंकारयित्वावहिर्दक्षो
 शुचैः स्नाने शिशुमुपवेश्यादेवताः प्रार्थयेत्। चंद्रार्कयोर्दिगीश्रीनां दिशांचगगनस्य च। निक्षेपार्थं
 मिमंदक्षितेमंरहृतुसर्वदा। अश्रमंतंश्रमत्तंवादिवारात्रावथापिवा। रहंतुसततंसर्वदेवाशक्रपुरो
 गमाऽतिवरुणस्यचेतिश्रपियाहः। दिशांचेत्यत्रश्रुतमुच्चयार्थंचकारोच्चारणकाले वासुदे
 वंध्यायेत्। तिमित्येकारश्चंद्रसः। ततोविष्णुद्विवाशिवादिष्टदेवालयानीतास्वगत्सुखदेव
 तासमीपेवानीतादेवं संपूज्यबालेष्ट्रणमप्यप्रदिक्ष्य चकारयित्वा मातुलादिवंधुगृहंप्रापय्य
 स्वगृहेवातमानीयमातुलादिनावस्त्रादिभिः पित्रभ्यांसहबालेषु जितेस्वगृहे गोमयापलिप्ते चतु

रस्त्रेधान्तराशीनविधायतेषूपविष्टबालस्यशिरासिभालेचविमूल्यालेपनेनरक्षांकुर्यात्त्र्यंबकं
 सिद्धोहोनुष्टुभं। रक्षाकरणेवि०हो०जं०सः। त्र्यंबकंयज्जमिहेसुगंधिपुष्टिवर्धन॥ उर्वारु
 कमिवबंधनान्मृत्योर्मुक्षीयमाम्तास०जं०होमितिमृतसंजीवनमंत्रेण। ततो गलेग्रंभूतेग्रंभू
 त्रिशुहस्तेनसफलाप्याधुपहारैस्तोषयित्वाब्राह्मणेः सुवासिनीभिश्चाशिक्षावाचयेत्॥ अ
 थोपवेशनं। भौमानुकूल्यगुरुदिजन्मनश्वसंस्पर्ज्यकृतैर्मण्यैश्चानंदेनोपलिप्तेतंडुलपि
 ष्ठेनतंडुलैश्चकृतमंडलोपरिवाघशब्देनब्राह्मणंकर्त्तुंकेणउजातेवशकुनेसामगायत्री
 त्पादिमंत्रेणचबालं पित्रादिरूपवेशयेत्ततस्त्र्यंमंत्राः। रक्षैनंवसुधेदेविसदासर्वगतंशुभोन्मा
 युः प्रमासकलंनिक्षिपस्वहरिप्रियोन्माचिरादायुषस्त्वस्ययेकेचित्परिपथितः। जीविता

क

१४६

१४६

